॥ श्री पंच परमेष्टिभ्यो नमः ॥

॥ अथ श्री नवपद महिमा वर्णन रूप ॥

॥ श्रीपाल राजाको चरित्र ॥

॥ श्री सिद्ध चक्र माहात्म रास ॥

॥ जैन धर्मी श्रावक लोकांसारूं ॥

नाना दादाजीगुंड इणाने

"सौभाग्यमित्र" छापखानामांहे
छापिने प्रसिद्ध किनो

संवत १९४६

ओ पुस्तकपुना माहे पेठ नानाकी भाटे
भाई भगवानदासजी केशरचंदजी नाह
रकी दुकान उपर मिलसी
किंमत १० आणा

पोथीया तयार हुई छे. तोणीरी किंमत

१ श्री जैन धर्म ग्यान प्रदिपक पुस्तक किमत १॥ रुपया
२ श्री विवध रतन प्रकाश पुस्तक किमत १२ आणे
३ हंसराज बछराजको रास किमत ५ आणे
४ अंजनाको तथा राणी पदमावतीको रास किमत ०६ आणे
५ सतधारी राजा हरीचंदकी चोपाई किमत ४ आणे
६ धन्ना साळिभद्र शेठकी चोपाई किमत ४ आणे
७ मेणरहयानी चोपाई किमत ३ आणे
८ मंगळ कळसकी चोपाई किमत ४ आणे
९ देवकी राणीको रास (छ भाइनो रास) किमत ४ आणे
१० लिलावती राणीकी चोपाई किमत ४ आणे
११ अमरसेन जयसेन राजाकी चोपाई किमत ४ आणे
१२ चंदन मलीयागीरीकी चोपाई किमत ४ आणे
१३ परदेशी राजाको रास किमत ४ आणे
१४ श्रीचावीसी दरसण तथा आणापुरवीकी पोथी किमत ८ आणे
१५ श्री आणापुरवी किमत १ आणा
१६ सीध्व चक्र भगवानको गटो किमत ०२ आणे
१७ मानतुंग मानवती कोरास किमत ०६ आणे
१८ महिपती राजा अने मतिसागर प्रधानकी चोपाई किमत ०४ आणे
१९ कानड कठीयाराकी चोपाई कर्म बधे रास किमत ०४ आणे
२० स्तवन सझाय सग्रह भागपहिलो किमत ०४ आणे
२१ स्तवन सझाय संग्रह भाग दुसरा किमत ०४ आणे
२२ कयवन्ना शाहको रास किमत ०४ आणे
२३ श्री नवपदजीको दरसण पितळ कोगटो किमत ०८ आणे
२४ श्री नवपद दरसण पन्नाको गटो किमत ०४ आणे

॥ ॐश्रीपंचपरमेष्टीभ्योनमः ॥

॥ अथ श्रीपालराजाकोरास लिख्यते ॥

दोहरा ॥ कल्पवेलि कवियणतणी, सरसति करि सुपसाय ॥ सिद्धचक्रगुण गावतां, पूर मनोरथ माय ॥ १ ॥ अलियविघन सवि उपशमे, जपतां जिन चोवीश, नमतां निजगुरु पयकमल, जगमां वधे जगीश ॥ २ ॥ गुरु गोतम राजगृहीं, आव्या प्रभूआदेश ॥ श्रीमुख श्रेणिक प्रमुखने, इणपरिदे उपदेश ॥ ३ ॥ उपगारी अरिहंतप्रभु, सिद्ध भजो भगवंत ॥ आचारज उवज्झाय तिम, साधु सकल गुणवंत ॥ ४ ॥ दरिशण दुर्लभ ज्ञान गुण, चारित्र तप सुविचार ॥ सिद्धचक्र ए सेवतां, पामीजे भवपार ॥ ५ ॥ इहभव परभव एहथी, सुख संपद सुविशाल ॥ रोग शोक रौरव टले, जिम नरपती श्रीपाल ॥ ६ ॥ पूछे श्रेणीकराय प्रभु, तेकुण पुण्यपवित्र ॥ इंद्रभूति तव उपदिशे, श्री श्रीपालचरीत्र ॥ ७ ॥

ढाल पहेली ॥ ललनांनीदेशी ॥ देश मनोहर मालवो, अति उन्नत अधिकार ललना ॥ देश अवर मानुचिहुं दिशे, परवरिया परिवार ॥ ललना ॥ दे० ॥ १ ॥ तससिर मुगट मनोहरु, निरुपम नयरी उज्जेण ललना ॥ लखमी लीला जेहनी, पार कलीजे केण ललना ॥ दे० ॥ २ ॥ सरगपुरी सरगे गइ, आणी जस आशंक ललना ॥ अलका पुरी अलगी रही, जलधी झंपावी लंक ललना ॥ दे० ॥ ३ ॥ प्रजापाल प्रतपे तिहां, नृपति सवि सिरदार ललना ॥ राणी सौभाग्यसुंदरी, रूपसुंदरी भरतार ललना ॥ दे० ॥ ४ ॥ सहेजे सोहग्गसुंदरी, मन माने मिथ्यात ललना ॥ रूपसुंदरी चित्तमांरमे, सुधी समकित वात ललना ॥ ॥ दे० ॥ ५ ॥ सुरपरे सुख संसारनां, भोगवता भूपाल ललना ॥ पुत्री एकेकी थइ, राणी दोय रसाल ललना ॥ दे० ॥ ६ ॥ एक अनोपम सुरलता, वाधे वधते रूप ललना ॥ बीजी बीजतणी परे, इंदु कला अनिरूप लालना ॥ दे० ॥ ॥ ७ ॥ सोहग्गदेवी सुतातणुं, नाम ठवे नरनाह ललना ॥ सुरसुंदरी सुहामणी, आणी अधि-

क उच्छाह ललना॥ दे० ॥ ८ ॥ रूपसुंदरी रा-
णीतणी, पुत्री पावन अंग ललना॥नाम तास न
रपति ठवे, मयणासुंदरी मनरंग ललना ॥ दे०॥९॥
वेदविचक्षण विप्रने, सोंपे सोंहग्ग देवी ललना ॥
सकल कलागुण शिखवा, सुरसुंदरीने हेवि ॥
ललना ॥ दे० ॥ १०॥ चतुरकला चोसठभणी,
बहु बुद्धिनिधान ललना ॥ शब्द शास्त्र सवि आ-
वड्या, नामानिघंट निदान ललना ॥ दे ० ॥
॥ ११ ॥ मयणाने माता ठवे, जिनमतपंडितपा-
स ललना ॥ सार विचार सिद्धांतना, आदरवा
अभ्यास सलना ॥दे ० ॥ १२॥ कवित कला गु-
ण केलवे, वाजित्र गीत संगीत ललना ॥ज्योति
ष वैद्यक विधि जाणे, राग रंग रसरीत ललना
॥ दे० ॥ १३ ॥ सोल कला पुरण शशि, करवा
कला आभ्यास ललना ॥ जगति नमे जस मु-
ख देखी, चोसट कला विलास ललना ॥ दे० ॥
॥ १४ ॥ मयणासुंदरी मति अति भलि, जाणे
जेनसिद्धांत ललना ॥ स्यादवाद तस मन वस्यो,
अवर असत्य एकांत ललना ॥दे० ॥ १५ ॥
नय जाणे नवतत्वना, पुद्गल गुण पर्याय ललना

॥ कर्मग्रंथ कंठे करया, समकित शुद्ध सुहाय ललना ॥ दे० ॥ १६ ॥ सूत्रअर्थ संघयणना, प्रवचनसारोद्धार ललना ॥ खेत्र विचार खरा धरे, एम अनेकविचार ललना ॥ दे० ॥ १७ ॥ रास भलो श्रीपालनो तेहनी पहेली ढाल ललना ॥ विनय कहे श्रोता घरे, होजो मंगल माल ललना ॥ दे० ॥ १८ ॥

दोहरा ॥ इक दिन अवनीपति इस्यो, आणी मन उल्लास ॥ पुत्रीनुं जोउं पारखुं, विद्याविनय विलास ॥ १ ॥ संजामांय शिणगार करि, वो लावी बेउ बाल ॥ आवी अध्यापक सहित, मोहन गुण मणिमाल ॥ २ ॥ अर्थ अगोचर शास्त्रना, पूछे नृपति जेह ॥ बुद्धिबले बेउ बालिका, आपे उतर तेह ॥ ३ ॥ आध्यापक आनंदिया, सजन सवे सुख पाय ॥ चतुर लोक चित चमकिया, फल्या मनोरथ माय ॥ ४ ॥ विनय वछ्छन निज बालनी, शास्त्र सुकोमल भाष ॥ सरस जसी सहकारनी, साकर सरखी साख ॥ ५ ॥

ढाल बीजी ॥ राग धोरणी ॥ पुण्य प्रसंशीए एदेशी ॥ प्रश्नोतर पूछे पितारे, आणी अधि-

क प्रमोद ॥ मन लागे अति मीठडांरे, बालक वचन विनोदरे ॥ वच्छ विचारजो, देइ उत्तर एह रे, संशय वारजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ कुण लक्षण जीविततणुंरे, कुण मनमथ घरनारि ॥ कुसुम कुण उत्तम कह्युंरे, परणी शुंकरे कुमारि रे ॥ वछ विचारजो ॥ २ ॥ एके वयणेएहनोरे उत्तर इणिपरे थाय ॥ सुरसुंदरी कहे तातजीरे, सुणजो सासरे जायरे ॥ नृप अवधारजो, अर थ सुणी अम एहरे, महोत वधारजो ॥ ३ ॥ मयणाने महीपति कहेरे, अर्थ कहो अम एक ॥ जो तुमे शास्त्र संभालतांरे, वाध्यो हृदय विवेक रे ॥ वछ० ॥ ४ ॥ आदी अक्षरविण जेहछेरे, ज ग जीवाडणहार ॥ तेहिज मध्याक्षरविनारे, जग संहारणहाररे ॥ वछ० ॥ ५ ॥ अंत्याक्षरविण आ पणुंरे, लागे सहुने मीठ ॥ मयणा कहे सुणजो पितारे, ते में नयणे दीठरे ॥ नृप० ॥ ६ ॥ सु गुण समस्या पुरजोरे, नृपति कहे धरी नेह ॥ अर्थ उपाइ अभिनवोरे, पुण्ये पामीजे जेहरे ॥ वछ० ॥ ७ ॥ सुरसुंदरी कहे चातुरीरे, धन यौ वन वरदेह ॥ मन वल्लभ मेलावडोरे, पुण्ये पा

मीजे एहरे ॥ नृप० ॥ ८ ॥ मायणा कहे मति न्यायनीरें, शीलसुं निर्मल देह ॥ संगति गुरु गुणवंतनीरें, पुण्ये पामीजे एहरे ॥ नृप० ॥ ॥ ९ ॥ इण अवसर नृपतिभणेरे, आणी मन अभिमान ॥ हुं त्रुव्यो तुम उपरेरे, देउं वंछित दानरे ॥ वछ० ॥१०॥ हुं निर्धनने धन देउरे, करुं रंकने राय ॥ लोक सयल सुख भोगवेरे, पामी मुज पसायरे ॥ वच्छ० ॥ ११ ॥ सकल पदारथ पामीएरे, मैं तुठ्ये जगमांय ॥ मैं रुठ्ये जग रोळीएरे, उभो नरहे कोइ गंयरे ॥ वच्छ० ॥ ॥ १२ ॥ सूंदरी कहे साचुं पितारे, एमां किशो संदेह ॥ जग जीवाडण दोयछेरे, एक महीपति दूजो मेहरे ॥ नृप० ॥ १३ ॥ साचुं साचुं सहु कहेरे, सकल सभा तिणीवार ॥ ए सुरसुंदरी जेहवीरे, चतुर नको संसाररे ॥ नृप० ॥ १४ ॥ राजा पिण मन रंजिउरे, कहे सुंदरी वर माग ॥ वंच्छित वर तुज मेलवीरे, देउं सयल सौभागरे ॥ वच्छ० ॥ १५ ॥ तिहां कुरुजंगल देशथीरे, आव्यो अवनिपाल ॥ सभामांहे सोहे घणोरे, यौवन रूप रसालरे ॥ नृप० ॥ १६ ॥ शंखपुरीनयरी

धणीरे, अरिदमन तस नाम ॥ ते देखी सुरसुंदरीरे, अंगे उपन्यो कामरे ॥ वछ० ॥ १७ ॥ पृथवीपति तस उपरेरे, परखी तास सनेह ॥ तिलक करी अरिदमननेरे, आपी अंगजा तेहरे ॥ वछ० ॥ १८ ॥ रास रच्यो श्रीपालनोरे, तेहनी बीजी ढाल ॥ विनय कहे श्रोता घरेरे, होजो मंगल मालरे ॥ १९ ॥

दोहरा ॥ मयणा मस्तक धूणती, जव निरखी नरराय ॥ पूछे पुत्री वात ए, तुम मन क्युं न सुहाय ॥ १ ॥ सयल सभाथी सोगुणी, चतुराई चितमांह ॥ दीसेछे ते दाखवो, आणि अंग उत्साह ॥ २ ॥ उचित नहिं इहां बोलवुं, मयणा कहे महाराय ॥ मोहे मन माणसतणां, विरुआ विपय कपाय ॥ ३ ॥ निर्विवेक नरपति जिहां, अंश नही उपयोग ॥ सभा लोक सहु हाजिया, सरिपोमिल्यो संयोग ॥ ४ ॥

ढाल त्रीजी ॥ राग केदारो ॥ कपूर होवे अति उजलूंरे एदेसी ॥ मन मंदिर दीपक जिस्यो रे, दीपे जास विवेक ॥ तास न कहिये पराभवेरे, अंग अज्ञान अनेक ॥ पिताजी मकरो जु

ठ गुमान, ए रुद्धि अथिर निदान ॥ पिताजी जेहवो जलधी उधान ॥ पिताजी मकरो० ॥ १ ॥ सुख दुख सहुए अनुभवेरे, केवल कर्मपसाय। अधिकुं न उछुं तेहमारे, कीधुं कोणे नजाय। पिताजी मकरो० ॥ २ ॥ राजा कोपे कलकल्यो रे, सांभलता ते वात ॥ वहालीपण वेरण थई रे, कीधो वचन विघातरे ॥ वेटी भलीरे भणी तुं आज, तें लोपी मुज लाजरे ॥ वे० ॥ विण साध्युं निज काजरे ॥ वे० ॥ तुं मूरखशिरताज-रे ॥ वे०॥ भ० ॥ ३ ॥ पोपीने पोढी करीरे, भो-जन कूर कपूर ॥ रयण हिंमोले हींचतीरे, भोग भला भरपुररे ॥ वे० ॥ भ० ॥ ४ ॥ पाट पटंव र पहेरणेरे, परिजन सेवे पाय ॥ जगमां सहू जी-जी करेरे, ए सवि मूज पसायरे ॥ वे० ॥ भ० ॥ ॥ ५ ॥ तत्व विचारो तातजिरे, मत आणो म-न राष ॥ कर्मे तुज कुल अवतरीरे, में किहां जो-यो जोश ॥पि० ॥ म०॥ ६ ॥ महलावो मोटे म-नेरे , नव नव करो निवेद ॥ ते सवि कर्म पसा-उलेरे, ए अवधारो भेद ॥ पि० ॥ म० ॥ ७ ॥ जो हठ वाद तुमने घणोरे, कर्म उपर एकंत ॥

तो तुमने परणावशुंरे, कर्मे आण्यो कंतरे ॥ बेटी० ॥ भ० ॥ ८ ॥ मान हण्युं जो इणीयेरे, माहरुं सभा समक्ष ॥ फल देखाडुं एहनेरे, सकल सभा प्रत्यक्षरे ॥ बे०॥भ०॥९॥ सोंखीए एशुं शी खळंशुंरे, अध्यापक अज्ञान ॥ सज्जनलोक लाजे सहुरे, देखी ए अपमानरे ॥ बे० ॥ भ० ॥१०॥ नगरलोक निंदे सहुरे, भण्युं एहनुं धूल ॥ जुओ वातनी वातमांरे, पिता कर्यो प्रतिकूलरे ॥ बे० भ० ॥ ११ मिथ्यात्वी कहे जैननीरे, वात सवे विपरीत ॥ जगतनीति जाणे नहींरे, आवला न अविनीतरे ॥ बे० ॥ भ० ॥ १२ ॥ अवसर पामी रायनोरे, रोष समावणकाज ॥ कहे परधान पधारियेरे, रयवाडी माहाराजरे ॥ बे० ॥ भ० ॥ ॥ १३ ॥ रास भलो श्रीपालनोरे, तेहनी त्रीजी ढाल ॥विनय कहे मद परिहरोरे, जेहथी बहु जंजालरे ॥ बे० ॥ भ० ॥ १४ ॥

दोहरा ॥ राजा रयवाडी चढ्यो, सबल सेन परिवार ॥ मदमाता मेंगल घणा, सहसगमे अ सवार ॥ १ ॥ सुभट सिपाई सामटा,जिस्या पंचायणसिंह ॥ आयुध आडंबर अधिक, अटल

अनंग अवींह ॥ २ ॥ वागा केसरिया किया, रढियाला रजपूत ॥ मुबाला मुगरायला, योध जसा जमदूत ॥ ३ ॥ पाखरिया पंखीपरे, ऊडे अंबर जाम ॥ पंचवरण नेजानवल, गयण चोक चित्राम ॥ ४॥सरणाई वाजे सरस, घुंर गुहिर निसाण ॥ पुरवाहिर नृप आविया, भालाुक ल्हल भाण ॥ ५ ॥

ढाल चौथी ॥ रासचंदके बाग चांपो मोरी रह्योरी एदेशी ॥ मारग सनमुख ताम, ऊभे खे हयणोरी ॥ पूछे नूपति दृष्टि, देई मंत्रीजणोरी ॥ १ ॥ कुण आवेछे एह, एवडा लोक घणारी ॥ कहे मंत्री रहो दूर, दरिशण एहतणारी॥ २॥ ए कुष्टि सयसात, थाई एक मणारी ॥ थापी राजा एक, जाचे रायराणारी ॥ ३ ॥ मारग मूकी जाम, नरपती दूर टलेरी ॥ गलितांगूली तस दूत, आवी ताम मिलेरी ॥ ४ ॥ उत्तम मारग कांई, जाए दूर तजीरी ॥ उज्जेणीना राय, हारे कीर्त्ति सजीरी ॥५॥ निर्मुख आशाभंग, जाचक जास रह्यारी ॥ भारभूत जगमांहि, निर्गुण तेह कह्यारी ॥ ६ ॥ शीजाचोगे वस्तु, विगते तेहभ-

णोरी ॥ रायकहे अमआज, कीराति काई हणो
री ॥ ७ ॥ दूत कहे अमराय, सघली ऋद्धिमि
लीरी ॥ राजवट्ट परगट्ट, कीधीअमे नलीरी ॥
॥ ८॥पण सुकुलिणी एक, कन्या कोइ दीएरी ॥
तो तसराणी होए, अम ए हरष हीयेरी ॥९ ॥
मन चिंते लवराय, मयणा देउ परीरी ॥ जगमां
राखुं कीर्ति, अविचल एह खरीरी ॥ १० ॥ फ
ळ पामे प्रत्यक्ष, मयणा कर्मतणांरी ॥ साले हिय
ड़ामांहि, वयणां तेह घणांरी ॥ ११॥ वले रूख
घनवुठ, दाध्यां जेह दवेरी ॥ कुवयण दाध्या जे
ह, नवले तेह नवेरी ॥ १२॥ रोपतणे वश राय,
शुद्धिबुद्धि सर्व गईरी ॥ कहे दूत तुजराय, अम
घर आणो जईरी ॥ १३ ॥ देउं राजकुमारी, रू
पे रंभ जसीरी ॥ दूततणे मन वात, विस्मय ए
ह वसीरी ॥ १४ ॥ कशुं विमासे मूढ, में जेवात
कहीरी ॥ न फिरे जगमां तेह, अविचल साच
सहीरी ॥ १५ ॥ श्रीश्रीपालनो रास, चोथी ढा-
ळ कहीरी ॥ विनय कहे निरवाण, क्रोधे सिद्धि
नहीरी ॥ १६ ॥

दोहरा ॥ कोप कठिन भूपति हिवे, आव्यो

निज आवास ॥ सिंहासण बेठो अधिक, मन अभिमान विलास ॥ १ ॥ मयणाने तेडी कहे, कर्मतणो पख छोड ॥ मुजपसाय मन आण जिम, पूरू वंछित कोड ॥ २ ॥ मयणाकहे दुरे तजो, एसवि मिथ्यावाद ॥ सुख दुख जे जग पामिए, ते सवि कर्मप्रसाद ॥ ३ ॥ बालकने बत लावतो, हठे चढावे राय ॥ वाद करंतां बालसुं, लघुता पामे न्याय ॥ ४ ॥ कोइ कहे ए बालिका, जुउ हठीली थाय ॥ अवसर उचित न उलखे, रीश चढावे राय ॥ ५ ॥

॥ ढाल पांचमी ॥ ईडर आंबा आंबलीरे, ईडर दाडिम द्राख एदेशी ॥ राणो उंबर इण समेरे, आव्यो नयरीमांह ॥ सहित करण सूपड जीसुंरे, छत्रधरे शिरछांय ॥ चतुरनर कर्मतणी गतिजोय ॥ कर्मे सुख दुःख होय ॥ चतुर० ॥ कर्मे न छूटे कोय ॥ च० ॥ कर्म० ॥ एआंकणी ॥ १ ॥ श्वेतांगुली चामर धरेरे, अविगतना सुखवास ॥ घोरनाद घोघरस्वरेरे, अरज करे अरदास ॥ ॥ च० ॥ कर्म० ॥ २ ॥ वेसर असवारी करीरे, रोगी सवि परिवार ॥ बलि बावलीए परिवर्योरे,

जिस्यो दग्ध सहकार ॥ च० ॥ कर्म० ॥ ३ ॥ कोइ टुंटा कोइ पांगलारे, कोई खोमा कोइ खीण ॥ कोइ खसिया कोइ खासियारे, कोइ ददर कोइ दीण ॥ च०॥कर्म०॥४॥एक मुखे माखी भणभणे रे, एक मुख पडती लाल ॥ एकतणें चांदां चगे रे, एक शिर नाठा बाल ॥ च० ॥ कर्म० ॥ ५ ॥ चउटामांहे चालतारे सोर करे सयसात ॥ लोक लाख जोवा मिल्यारे, एह किस्यो उलपात ॥ च० ॥ कर्म० ॥ ६ ॥ ढोर घसे कुतर भसेरे धिक धिक कहे सुखवाच ॥ जन पुछे तुमे कोणछो रे, भूत के प्रेत पिशाच ॥ च० ॥ कर्म० ॥ ७ ॥ कहे रोगी तुमरायनीरे, पुत्री रूपनिधान॥ ते अम राणो परणशेरे, एह जाए तस जान॥ च०॥ कर्म० ॥ ८ ॥ नगर लोक साथे थयारे, कौतुक जोवा काज॥ उंबर राणो आवियोरे, जिहां बेठा महाराज ॥ चतु०॥९॥ मयणाने नृपती कहेरे, ए आव्यो तुम नाह ॥ सुख संपूरण अनुभवोरे, कर्म करयो विवाह ॥ चतु० ॥ १० ॥ मयणामुख नवी पालटेरे, अंशन आणे खेद ॥ ज्ञानिनुं दीठुंहुवेरे, तिहां नहीकिस्यो विभेद ॥ चतु० ॥

॥ ११ ॥ जेह पिताए पांचनीरे, साखे दीधो कंत ॥ देवपरे आराधवोरे, उत्तम मन ए खंत ॥ चतु० ॥ १२ ॥ करी प्रणाम निज तातनेरे, वयण विमल मुख रंग ॥ आवीने ऊंभी,रहीरे उंबरने वामंग ॥ चतु० ॥ १३ ॥ तव ऊंबर इणपर भगेरे, अनुचित एह ज़ुपाल ॥ न घटे कंठे कागनेरे, मुक्ताफलनी माल ॥ चतु० ॥ १४ ॥ राय कहे कन्या तणेरे, कर्मे ए बल कीध॥ घणुं कह्युं में एहनेरे, दोप नको में लीध ॥चतु० ॥ ॥ १५॥रोगी रलीयायत थयारे, देखी कन्या पास ॥ परमेश्वर पुरण करीरे, आज अमारी आश ॥ चतु० ॥ १६ सुगुण रास श्रीपालनोरे तिहां ए पांचमी ढाल ॥ विनय कहे श्रोता घररे, होजो मंगलमाल ॥ चतु० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ कोइ कहे धिक रायने, एवो रोष अगाध ॥ कोइ कहे कन्यातणो, ए सघलो अपराध ॥ १ ॥ ऊतारे आव्या सहु, सुणतां इम जनवात ॥ अनुचित देखी अथम्यो, रवि प्रगटी तव रात ॥ २ ॥ यथाशक्ति उत्सव करी, परणावी ते नार ॥ मयणा ने ऊंबर मिली, बे

ठा भुवनमझार ॥ ३ ॥

॥ ढाल छठी ॥ कोइलो पर्वत धुंधलोरेलो एदेशी ॥ ऊंबर मनमां चिंतवेरेलो, धिक धिक मुज अवताररे छबीली ॥ मुज संगतथी विणसशेरेलो, एहवी अदभुत नाररे रंगीली ॥ १ ॥ सुंदरी हजीय विमासजोरेलो, ऊंडो करी आलोचरे ॥ छ० ॥ काज विचारी कीजीएरेलो, जेम नपडे फिरी शोचरे ॥ रंगी० ॥ सुं० २ ॥ मुजसंगे तुज विणससेरेलो, सोवन सरखोदेहरे ॥ छ० ॥ तुंरूपे रंभा जिसीरेलो, कोढीसुं शो नेहरे ॥ रंगी० ॥ सुं० ॥ ३ ॥लाज इहां मन नाणीएरेलो, लाजे विणसे काजरे ॥ छ० ॥ निज माता चरणे जइरेलो, सुंदर वर कर राजरे ॥ रंगी० ॥ सुं० ॥ ४ ॥मयणा तस वयणां सुणीरेलो, हीयडे दुःख न मायरे वालेश्वर ॥ ढलक ढलक आंसु पडेरेलो, विनवे प्रणमी पायरे वालेश्वर ॥ वचन विचारी उच्चरोरेलो, तुमेछो चतुर सुजाणरे ॥ वाले० ॥ वच० ॥ ५ ॥ एह वचन किम बोलीएरेलो, इणे वचने जीव जायरे ॥ वाले० ॥ जीवजीवन तुमे वालहारेलो,

अवरन नाम खमायरे ॥ वाले० ॥ ६ ॥ पछिम र
वि नवि उगमेरेलो, जलधि न लोपे सीमरे ॥
वाले० ॥ सती अवर इछे नहींरेलो, ज्यां जीवे
त्यां सीमरे ॥ वाले. ॥ वच. ॥ ७॥ उदयाचल ऊ
पर चढ्योरेलो, भानु रवि परभातरे ॥ वाले० ॥
मयणासुख जोवा भणीरेलो, शील अचल अव
दातरे ॥ वाले० ॥ वच० ॥ ८ ॥ चक्रवाकदुःख चू-
रतोरेलो, करतो कमल विकासरे ॥ वाले० ॥ जग
लोचन जव ऊगीयोरेलो, पसरयो पुहवी प्रकाश
रे ॥ वाले० ॥ वच० ॥ ९ ॥ आवो देव जुहारीएरे
लो, ऋषभदेव प्रासादरे ॥ वाले० ॥ आदीसरमु-
ख देखतारेलो, भांजे दुःखविषवादरे ॥ वाले० ॥
॥ वच० ॥ १० ॥ मयणावयणे आवियोरेलो, उंब
र जिनप्रासादरे जिणेसर ॥ आदीश्वर अविलोक
तारेलो, उपन्यो मन आल्हादरे जिणेसर ॥ ति-
हुं अणनायक तुं वस्योरेलो, तुमसम अवर नको
यरे जिणेसर ॥ ति० ॥ ११ ॥ मयणा ए जिन पु
जीआरेलो, केसर कुसुम कपूररे ॥ जिणे० ॥ ला
खीणुं कंठे ठव्युंरेलो, टोफर परिमल पूररे ॥ जि
णे० ॥ तिहुं ॥ १२ ॥ चैत्यवंदन करी भावनारे-

लो, भावे करी काउसग्गरे ॥ जिणे० ॥ जयजय जगचिंतामणिरेलो, दायक शिवपुर मग्गरे ॥ जिणे० ॥ तिहुं० ॥ १३ ॥ इह भव परभव तुजविनारेलो, अवर नको आधाररे ॥ जिणे० ॥ दुःख दोहग दूर करोरेलो, अम शेवक साधाररे ॥ जिणे० ॥ तिहुं० ॥ १४ ॥ कुसुममाल निज कंठथीरेलो, हाथतणुं फल दीधरे ॥ जिणे० ॥ प्रभुपसाय सहु देखतांरेलो, ऊंबरे ए बेऊ लीधरे ॥ जिणे० ॥ तिहुं० ॥१५॥ मयणा काउसग्ग पालियोरेलो, हियरू हर्ष नमायरे ॥ जिणे० ॥ ए सही शासनदेवतारेलो, कीधो अम सुपसायरे ॥ जिणे० ॥ तिहुं० ॥ १६ ॥ सुगुण रास श्रीपालनोरेलो, तिहांएछठी ढालरे ॥ जिणे० ॥ विनयकहे श्रोताघरेरेलो, होजो मंगलमालरे ॥ जिणे० ॥ तिहुं० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ पासे पोसहशालमां, बेठा गुरु गुणवंत॥कहे मयणादे देशना, आवो सुणिए कंत ॥ १ ॥ नरनारी बेऊ जणां, आव्यां गुरुने पाय ॥ विधिपूर्वक वंदन करी, बेठां बेसणठाय ॥ ॥ २ ॥ धर्मलाभ देई गुरू, आणी धर्मसनेह ॥

योग्य जीव जाणी हिवे, धर्म कहे गुरु तेह ॥३॥

ढाल सातमी ॥ वात म काढोहो व्रततणी एदेशी ॥ भमतो एह संसारमां, दूलहो नरभव लाध्योरे ॥ गंमी निंद प्रमादने, आपसवारथ साधोरे ॥ चेतन चेतोरे चेतना, आणी चित्तमझाररे ॥ १ ॥ सामग्री सवि धर्मनी, आले जे नर खोइरे ॥ माखीनीपरे हाथते, घसतां आप विगोइरे ॥ चेत० ॥ २ ॥ जान लई बहु जुक्तिसुं, जिम कोइ परणवा जायरे ॥ लगनवेला गई ऊंघमां, पछे घणुं पसतायरे ॥ चेत० ॥३॥ इणीपेरे देई देशना, करे भविक उपकाररे ॥ गुरु मयणाने ओलखी, बोलावे तिणीवाररे ॥चेत० ॥ ४ ॥ रे कुमरी तुं रायनी, साथे सबल परिवाररे ॥ अम उपासरे आवतीं, पूछण अर्थ विचाररे ॥ चेत० ॥ ५ ॥ आज किस्युं इम एकली, ए कुण पुरुष रतन्नरे ॥ धुरथी वात सवे कही, मयणा थिर करी मन्नरे ॥ चेत० ॥ ६ ॥ मनमांहे नथी आवतुं, अवर किस्युं दुःख पूज्यरे ॥ पण जिनशासन हेलना, साले लोक अबूझरे ॥ चे० ॥ ७ ॥ गुरु कहे दुःख न आण-

जो. तुहुं अंश न आवेरे ॥ चिंतामणि तुज कर
चढ्यो, धर्म तणे परभावेरे ॥ चे० ॥ ८ ॥ वम
वखती वर एहछे, होशे रायां रायरे ॥ शासन
सोह वधारशे, जग नमशे जस पायरे ॥ चे०॥
॥ ९ ॥ मयणा गुरुने वीनवे, देइ आगम उप-
योगरे ॥ करी उपाय निवारी ए, तुम श्रावकत
नुरोगरे ॥ चे० ॥ १० ॥ सुरि कहेए साधुनो,
उत्तम नही आचाररे ॥ यंत्र जडी मणिमंत्रजे,
औषध ने उपचाररे ॥ चे. ॥ ११ ॥ पण ए सु
पुरुष एहथी, थाशे धर्म उद्योतरे ॥ तिणे एक
यंत्र प्रकाशशुं, जस जग जागती ज्योतरे ॥चे०
॥ १२ ॥ श्रीमुनिचंद गुरू तिहां, आगमग्रंथ
विलोइरे ॥ माखणनी परे उद्धरी, सिद्धचक्रयंत्र
जोईरे ॥ चे० ॥ १३ ॥ अरिहंतादिक नवपदे,
ॐह्रीं पद संयुत्तरे ॥अवर मंत्राक्षर अभिनवा,
लहिए गुरुगम तत्तरे ॥ १४ ॥ सिद्धादिकपद
चिहुं दिशे, मध्ये अरिहंत देवरे॥दरिसण नाण
चरित्त ते, तप चिहुं विदिशि सेवरे ॥ चेत० ॥
॥ १५ ॥ अष्टकमलदल इणीपरे, यंत्र सकल
शिरताजरे ॥ निर्मल तन मन सेवतां, सारे वं-

वित काजरे ॥ चेत० ॥ १६ ॥ आशोशुदमांहे भांमीए, सातमथी तप एहरे ॥ नव आंबिल करी निर्मलां, आराधो गुणगेहरे ॥ चेत० ॥१७॥ विधिपूर्वक करी धोतियां, जिन पूजो त्रण कालरे ॥ पूजा आठ प्रकारनी, कीजे थइ उजमालरे ॥ चेत० ॥ १८ ॥ निर्मल भूमि संथारिये, धरिए शील जगीशरे ॥ जपीए पद एकेकनी, नोकरवाली वीशरे ॥ चेत० ॥१९ ॥आठे थोइए वांदिए, देव सदा त्रण वाररे ॥ परिकमणा दोय कीजीए, गुरु वेयावच्च साररे ॥ चेत० ॥ ॥ २० ॥ काया वश करी राखीए, वचन विचारी बोलरे ॥ ध्यान धर्मनुं धारीए, मनसा कीजे अमोलरे ॥ चेत०॥२१ ॥ पंचामृत करी एकठां, परिगल कीजे पखालरे ॥ नवमे दिन सिद्धचक्रनी, कीजे भक्ति विशालरे ॥ चेत० ॥२२॥ शुद सातमथी इणपरे, चैत्री पूनम सीमरे ॥ उली एह आराधीए, नव आंबिलनो नीमरे ॥ चेत० ॥ २३ ॥ इम एकाशी आंबिले, उली नव निरमायरे ॥ साढा चार संवछरे, ए तप पुरणथायरे ॥ चेत० ॥ २४ ॥ ऊजमणुं पण कीजीए,

शक्तिपणे अनुसाररे ॥ इह भव परभव सुखघ
णां, पामीजे भव पाररे ॥ चेत० ॥ २५ ॥ आ
राधन फल एहनां, इह भवे आण अखंडरे ॥
रोग दुहग दुःख उपशमे, जिम घन पवन प्रचं
डरे ॥ चेत० ॥ २६ ॥ नमणजले सिद्धचक्रने,
कुष्ट अढारह जायरे ॥ वाय चोराशी ऊपशमे,
रुझे गुंबरू घायरे ॥ चेत०॥ २७ ॥ भीम भगंद
र भय टले, जाय जलोदर दूररे ॥ व्याधि वि-
विध विषवेदना, ज्वर थाये चकचूररे ॥ चेत०॥
॥२८॥ खास खयन खय चक्षुना, रोग मिटे स-
नेपातरे ॥ चोर चरडने डाकणी, कोइन करे
उपघातरे ॥ चेत० ॥ २९ ॥ छींक हरस ने हे-
डकी, नारां ने नासुररे ॥ पाठां पीडा पेटनी, ट
ले दुख दंतनां सूलरे ॥ चेत० ॥ ३० ॥ निर्ध-
नियां धन संपजे, पुत्र अपुत्रीया होयरे ॥ विण
केवली सिद्धचक्रना, गुण न शके कही कोयरे॥
॥ चेत० ॥ ३१ ॥ रास भलो श्रीपालनो, ति-
हां ए सातमी ढालरे ॥ विनय कहे श्रोताघरे॥
होजो मंगल मालरे ॥ चेत० ॥ ३२ ॥

दोहरा ॥ श्री मुनिचंद मुनीश्वरे, सिद्ध यंत्र

करि दीद्ध ॥ इहभव परभव एहथी, फलशे वं-
छित सिद्ध ॥ १ ॥ श्री गुरु श्रावकने कहे, ए वे
ग सुगुणनिधान ॥ कोइक अवसर पामिए,
सेवो थइ सावधान ॥ २ ॥ साहमिना सगपण
समुं, अवर न सगपण कोय ॥ भक्ति करयो सा
हमितणी, समकित निर्मल होय ॥ ३ ॥ पधरा
वे आदर करी, साहमि निज आवास ॥ भक्ति
करे नवि नविपरे, आणी मन उल्लास ॥ ४ ॥
त्यां सघलो विधि साचवे, पामी गुरु उपदेश,
सिद्धचक्रपूजा करे, आंबिल तप सुविशेष ॥ ५॥

॥ ढाल आठमी ॥ चोपाइनी देशी ॥ आ-
सो शुदि सातम सुविचार, उली मांडी स्त्री भ
रतार ॥ अष्ट प्रकारी पुजा करी, आंबिल की-
धां मन संवरी ॥१॥ पहेले आंबिल मन अनुकू
ल, रोगतणुं त्यां दाध्युं मूल ॥ अंतरदाह सय-
ल उपशम्यो, यंत्र न्हवण महिमा मनरम्यो ॥
॥ २ ॥ बीजे आंबिल बाहिर तचा, निर्मल थइ
जपतां जिनरुचा ॥ एम दिन दिन प्रत्ये वाध्यो
वान, देह थयो सोवन्न समान ॥ ३॥ नवमे आं
बिल थयो निरोग, पामी यंत्रनमणसंयोग ॥ सि

द्धचक्रनो महिमा जुउ, सकल लोक मन अच-
रिज हुउ ॥४॥ मयणा कहे अवधारो राय, ए स
वि सहगुरुतणो पसाय ॥ मातपिता बंधव सुत
होय, पण गुरुसम हेतु नहिं कोय ॥५॥ कष्ट नि
वारे गुरु इहलोक, दुर्गतिथी वारे परलोक ॥ सु
मति होय सद्गुरु सेवतां,गुरु दीवोने गुरु देवता
॥६॥ धन गुरु ज्ञानी धन ए धर्म, प्रत्यक्ष दीठो
जेनो मर्म ॥ जैनधर्म परशंसे सहू, बोधबीज पा
म्या त्यां बहू ॥ ७ ॥ सातसेंह रोगीना रोग, ना
ठा यंत्रनमणसंयोग ॥ ते साते सय सुखिया थया,
हर्ष्या निज निज थानिक गया ॥ ८ ॥ इक दिन
जिनवर प्रणमी पाय, पाछां वलतां दीठी माय ॥
हर्ष धरीने चरणे नमे, मयणा पण आवी ते-
समे ॥ ९ ॥ सासू जाणी पाये पडे, विनय करं-
तां गिरिवर चढे ॥ सासु बहुने दे आशीष,
अचरज देखी धूणे शीश ॥ १० ॥ कहे कुंवर
माताजी सुणो, ए पसाय सवि तुमबहुतणो ॥
गयो रोगने वाध्यो रंग, वली लह्यो जिनधर्म
प्रसंग ॥ ११ ॥ सुगुणबहु निर्मल निजनंद, दे-
खी माय अधिक आणंद ॥ पुनिमपरे बहुए ज

श लीध, सकलकलापूरण पिसु कीध ॥ १२॥ शुणो पुत्र कोसंबी शुण्यो, वैद एक वैदक बहु नण्यो ॥ तेहनणी त्यां जाऊं जाम, ज्ञानी गुरु सुन मिलिया लाम ॥ १३ ॥ में पूछ्युं गुरुचरणे नमी, कर्म कदर्थन में बहु खमी ॥ पुत्र एकठे मुज वाल्हो, ते पण कर्म रोगे ग्रह्यो ॥ १४ ॥ तेहतणो किम जाशे रोग, के नाहिं जाय पापसंयोग ॥ दया करी मुज दाखो तेह, हुंछुं तुमचरणोनी खेह ॥ १५ ॥ तव बोल्या ज्ञानी गुणवंत, मतकर खेद सांभल विरतंत ॥ ते तुज पुत्र कुष्टिए ग्रह्यो, उंबरराणो करि जश लह्यो ॥ १६ ॥ मालवपति पुत्रीए वरयो, तस विवाह कुष्टीए करयो ॥ घरुणी वयणे तप आदर्युं, सिद्धचक्र आराधन कर्युं ॥ १७ ॥ तेथी तुज सुत थयो निरोग, अगट्यो पुण्यतणोसंयोग ॥ वली एहथी वधशे लाज, नीती घणुं भोगवशे राज ॥ १८ ॥ गुरुवचने हुं आवी आज, तुम दीठे मुज सारियां काज ॥ त्रणे जणे हिवे रहे सुखवास, लील करे सा हमि आवास ॥ १९ ॥ सिद्धचक्रनो उत्तम रास, नणतां सुणतां पूगे आश ॥ ढाल आ-

ठमी इणिपरे सुणी, विनय कहे चित्त धरजो गुणी ॥ २० ॥

दोहरा ॥ इकदिन जिन पूजा करी, मधुरस्वरे इक चित्त ॥ चैत्यवंदन करि कुंवरे, सारू वहू सुणंत ॥ १ ॥ रायराणी माता घणु, दुहवाणी नृपसाथ ॥ जव मयणा सत्सर धरि, दीधा ऊंवर हाथ ॥ २ ॥ पुण्यपाल नामे नृपति, निज बंधव आवास ॥ रीसानि आवि रही, मूके मुख नीसास ॥ ३ ॥ जिनवाणी हियरे धरी, वीसारी दुख दंद ॥ आवी देव जुहारवा, तिण दिन त्यां आणंद ॥ ४ ॥ माए मयणा उलखी, अनुसारे निज वाल ॥ आगल नर दीठो अवर, यौवन रूपरसाल ॥ ५ ॥ कुलखंपण ए कुंवरी, कां दीधीकिरतार ॥ जिणे कुष्ठिवर परहरी, अवर कियो भरतार ॥ ६ ॥ रूपसुंदरि इणिपरे घणुं, रुदन करे तिणिवार॥वज्र पड्यो मुज कूखने, धिक धिक मुज अवतार ॥ ७ ॥ रोती दीठी दुख भरे, मयणाए निजमाय ॥ तव आवी ऊतावली, लागी जननी पाय ॥ ८ ॥ हरखतणे थानिक तुमे, कां दुख आणो माय ॥ दुख दोहग

दूरे गयां, श्रीजिनधर्मपसाय ॥ ९ ॥ निसिही काहिने आवियां, जिणहरमांहे जेण ॥ करतां कथा संसारनी, आशातन हुए तेण ॥ १० ॥ हवणां रहिएछे जिहां. आवो तेह आवास ॥ वात सयल सुणजो तिहां, होशे हिये उल्लास ॥११॥ तिहां आवि बेठां मिली, चारे चतुर सुजाण ॥ जे दिन सजन मिलावशे, धन ते दिन सुविहाण ॥ १२ ॥ मयणाना मुखथी सुणी, सघलो ते अवदात ॥ रूपसुंदरि सुप्रसन थइ, हियडे हर्ष न मात ॥ १३ ॥

ढाल नवमी ॥ अरध मंझित गोरी नागिलारे एदेशी ॥ वर वहु बेहु सासूमिलीरे, करे वेवाहण वातरे ॥ कमला रूपांने कहेरे, धन तुम कुल विख्यातरे ॥ जुउ अगमगति पुण्यनीरे, पुण्ये वांछित थायरे ॥ सवि दुःख दूर पलायरे, जुउ अगमगति पुण्यनीरे ॥ १ ॥ एआंकणी ॥ वहुए अम कुल ऊधर्युंरे, कीधो अम उपकाररे ॥ अमने जिनधर्म बूझव्योरे, उतार्यां दुःख पाररे ॥ जू० ॥२॥ सूइ जिम दोरा प्रतेरे, आणे कसीदे ठामरे ॥ तिम वहुए मुज पुत्रनीरे,

घणी वधारी मामरे ॥ जू० ॥ ३ ॥ रूपा क
हे भाग्ये लह्योरे, अमे जमाइ एहर ॥ रये
णचिंतामणी सारखोरे, सुंदर तनु समनेहरे ॥
॥ जूं० ॥ ४ ॥ सुणदा अम इच्छा घणीरे, एहना
कुल घर वंशरे ॥ प्रेम तेह प्रकाशीएरे, जिमहिं
से अम हसरे ॥ जू० ॥ ५ ॥ कहे कमला रूपां
सुणोरे, अंग अनोपम देशरे ॥ त्यां चंपानयरी
भलीरे, ज्यां नही पाप प्रवेशरे ॥ जु० ॥ ६ ॥
तेह नयरीनो राजयोरे, राजा गुण अभिरामरे
॥ सिंहथकी रथ जोमतारे, प्रगट होए तस ना
मरे ॥ जू० ॥ ७ ॥ राणी तस कमलाप्रभारे, अं-
गेधरे गुणसेनरे ॥ कोंकणदेश नरिंदनीरे. जे सु-
णिए लघु वेहेनरे ॥ जू० ॥ ८॥ राजा मन चिंता
घणीरे, पुत्र नहीं अम कोयरे ॥ राणी पण आ-
रती कोरेरे, निशादिन झूरे दोयरे ॥ जू० ॥ ९ ॥
देव देहेरमां मानतारे, इच्छतां पूछतां एकरे ॥ रा
णी सुत जनम्यो यथारे, विद्या जाणे विवेकरे ॥
॥ जू० ॥ १० ॥ नगर लोक सवि हरपियारे, घर
घर तोरण त्राटरे ॥ आवे घणां वधामणारे, शि-
णगार्यां घर हाटरे ॥ जू० ॥ ११ ॥ राजा मन

उल्लट घणेरे, दान दिए लख कोडीरे ॥ वयरी पण संतोषियारे. बंधीखाना छोडीरे ॥ जू० ॥१२॥ धवल मंगल दीए सुंदरीरे, वाजे ढोल निशाणरे ॥ नाटक होये नव नवारे, महोत्सव अधिक मंडाणरे ॥ जू० ॥ १३॥नाति सज्जन सहु नोतर्यारे, भोजन षट रस पाकरे ॥ पार नही पकवाननोरे, सालि सुरहां घृत शाकरे ॥ जूउ० ॥१४॥ भूषण वस्त्र पहेरामणीरे, श्रीफल कुंकुम तंबोलरे ॥ केशर तिलक करी छांटणांरे, चंदन चूआ रंग रोलरे ॥ जू० ॥ १५ ॥ राजरमणी अम पालशेरे, पुण्ये लह्यो ए बालरे ॥ सज्जन मूआ मिली तेहनुंरे, नाम ठवे श्रीपालरे ॥ १६ ॥ रास रच्यो श्रीपालनोरे, तेहनी नवमी ढालरे ॥ विनय कहे श्रोता घरेरे, होओ मंगल मालरे ॥ जू० ॥१७ ॥

दोहरा ॥ पांच वरसनो जव थयो, ते कुंवर श्रीपाल ॥ तामशूल रोगे करी, पिता पहोच्यो काल ॥१॥ शिरकूट पीटे हियु, रुवे सकल परिवार ॥ स्वामी ते माया तजी, कुण करशे अम सार ॥ २ ॥ गया विदेशे बाहुले, वाला कोइक वार ॥ इण वाटे वोलाविया, नाविले वीजी वार

॥ ३ ॥ हेजे हसि बोलावता, जे करायां केइ वार ॥ नजर न आवे ते सजन, फुटे नाहियु गिमार ॥ ४ ॥ नेह न आण्यो नाहगो, पुत्र न थाप्यो पाट ॥ एवडि उतावल करी, शुं चाल्या इण वाट ॥ ५ ॥ रोती हियडे फाटते, कमला करे विलाप ॥ मतिसागर मंत्री तिसे, इम समजावे आप ॥ ६ ॥ हिवे हियडुं काठूं करी, सकल संभाहो काज ॥ पुत्र तमारो नानडो, रोतां न रहे राज ॥ ७ ॥ कमला कहे मंत्री प्रते, हिवे तुंम आधार ॥ राज देइ श्रीपालने, सफल करो अधिकार ॥ ८ ॥

॥ ढाल दशमी ॥ जगतगुरु हीरजीरे एदेशी ॥ मृतकारज करी रायनरे, सकल निवारी शोक ॥ मतिसागर मंत्रीश्वरेरे, थिर कीधा सवी लोक ॥ देखो गति दैवनीरे, दैव करे ते होय ॥ कुणे चाले नहीरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ राज ठवी श्रीपालनेरे, वरताबी तस आण ॥ राज काज सवि चालवेरे, मंत्री बहु बुद्धिखाण ॥ देखो० ॥ २ ॥ इणे अवसरे श्रीपालनोरे, पित रियो मतिमूढ ॥ परिकर सगलो पालटीरे, गुह्य

करे इस गूढ ॥ देखो० ॥ ३ ॥ मतिसागरने मा
रवारे, वलि हणवा श्रीपाल ॥ राज लेवा चंपात
णूंरे, दुष्ट थयो उजमाल ॥ देखो० ॥ ४ ॥ कि
माहिंक मत्रीसर लहीरे, ते वयरीनी वात ॥राणी
ने आवी कहेरे, नाशो लेई रात ॥ देखो० ॥ ५॥
जो जाशो तो जीवशोरे, सुतजीवारूणकाज ॥कुं
वर जो कुशलो हशेरे, तो वलि करशो राज ॥
देखो० ॥ ६ ॥ राणी नाठी एकलीरे, पुत्र चना-
वी केरू ॥ उवट उजाडे पडीरें, विषमी जिहां
छे वेरू ॥ देखो० ॥ ७ ॥ जास जडोजड झां-
खरारे, खाखर भाखर खोह ॥ फणिधर मणि-
धर जिहां फिरेरे, अजगर उंदर गोह ॥ दे-
खो० ॥ ८ ॥ उजड अबला रडवडेरे, रयणी
घोर अंधार ॥ चरणे खूंचे कांकरारे, ॥झरे लो
हीनी धार ॥ देखो० ॥ ९ ॥ वरू वाघने वरघ
डारे, सोर करे शीयाल ॥ चोर चरडने चीतरा
रे, दीए उछलता फाल ॥ देखो० ॥ १० ॥ घुघु
घु घुअड करेरे, वानर पाडे हीक ॥ खलहल प
रवतथी पडेरे, नदीनी झरणा नीक ॥ देखो० ॥
॥ ११ ॥ वलियुं वेउनुं आउखुंरे, सत्य शीयल

संघात ॥ वखत वली कुंवर वधोरे, तिणे न करे कोइ घात ॥ देखो० ॥ १२ ॥ रयणहिंडोले हिंचतीरे, सूती सोवन खाट ॥ तस शिर आवेला पर्मोरे, पनो दैवशिर दाट ॥ देखो० ॥ १३ ॥ रुन्नरुन्नतां रयणी गइरे, चली पंथशिर शुद्ध ॥ तव बालक भुख्यो थयोरे, मागे साकर दूध ॥ देखो० ॥ १४ ॥ तव रोती राणी कहेरे, दूध रह्यां वत्स दूर ॥ जो लहीए हिवे कूशकारे, तो लह्यां कूर कपूर ॥ देखो० ॥ १५ ॥ हिवे जातां मार्गे मिलिरे, एक कुष्टीनी फोज ॥ रोगीमिलिया सातसेंरे, हीमे करता मोज ॥ देखो० ॥ १६ ॥ कुष्टीए पूछ्या पछेरे, सघल शुणावी वात ॥ वलतुं कुष्टी इम कहेरे, आरति म करो मात ॥ देखो० ॥ १७ ॥ आवो अमशरणे रहोरे, मन राखो आराम ॥ ए कोइ अम जीवतांरे, कोइ नले तुम नाम ॥ देखो० ॥ १८ ॥ वेसर आप्यं वेसवारे, ढांकी सघलुं अंग ॥ बालक राखी सोमनांरे, बेठी थई खरंग ॥ देखो० ॥ १९ ॥ एहवे आव्या सोधतारे, वयरीना असवार ॥ कोइ स्त्री दीठी अहींयारे, पुछे वारोवार ॥ देखो०

॥ २० ॥ कोइ इहां आव्युं नथीरे, जूठम जंबा आल ॥ वचन न मानो अमतणुरे नयणे जुउ निहाल ॥ देखो० ॥ २१ ॥ जो जोशो तो लागशेरे, अंगे रोग असाध ॥ नाठा वीहता बाप मोरे, बलगे रखे विराध ॥ देखो० ॥ २२ ॥ कुष्टीसंगतथी थयोरे, सुतने उंबर रोग ॥ माभी मन चिंता घणीरे, कठिन करमना भोग ॥ दे खो० ॥ २३ ॥ पुत्र भलावी तेहनेरे, माता चलिय विदेश ॥ वैद्य उवरू जोवा भणीरे, सहेतो घणा कलेश ॥ देखो० ॥२४॥ इ तीने वचने करीरे, सयल फली मज आश ॥ तेहज हु कमलाप्रभारे, आ बेठी तुम पास ॥ देखो० ॥ २५ ॥ रास रुडो श्रीपालनोरे, तेहनी दशमी ढाल ॥ विनय कहे पुण्ये करीरे, दुख थाये विसराल ॥ देखो०॥२६॥

दोहरा ॥ रूपसुंदरि श्रवणे सुणी, विमल ज माइवंश ॥ हर्षे हियडे गहगही, इणिपरे करे प्रसंस. ॥ १ ॥ वखतवंत सयणासमी, नारि नको संसार ॥ जिणे बेउ कुल उद्धर्यां, सती शिरोमणि सार । २ ॥ वर पण पुण्ये पामियो, नरपति निर्मलवंश ॥ पुत्र सिंहरथरायनो, क्ष-

त्रियकुलअवंतसं ॥ ३ ॥ रूपसुंदरि रंगे जई, वात सुणावी सोय ॥ निजबंधव पुण्यपालने, ते पण हर्षित होय ॥ ४ ॥चतुरंगी सेना सजी, साथ सबल परिवार ॥ तेजी तुरिय नचावता, अवल वेप अशवार ॥ ५ ॥ रत्नजडित झलके घणा, धरया सूरिया पान ॥ ढोल नगारां गफ गफे, नेजा फुरे निशान ॥ ६ ॥ न्हाणेजी वर ज्यां वसे, त्यां आव्या ततकाल ॥ निजमंदिर पधरावता, पुण्यवंत पुण्यपाल ॥ ७ ॥

॥ ढाल इगीयारमी ॥ राय कहे राणीप्रते ए देशी ॥ आवो जमाइ प्राहुणा, जयवंताजी ॥ अमघर करो पवित्ररे, गुणवंताजी ॥ सहुने अचरज ऊपजे, जयवंताजी ॥ सुणतां तुमचरित्ररे, गुणवंताजी ॥ १ ॥ गज वेसारी उत्सवे ॥ ॥ जय० ॥ पधराव्या निजगेहरे ॥ गुण० ॥ मा उलसुसरो पुरवे ॥ जय० ॥ न्होग भला धरी नेहरे ॥ गुण० ॥ २ ॥ एकदिन वेठा मालीए ॥ जय० ॥ मयणाने श्रीपालरे ॥गुण०॥ वाजे दंद नव नवे ॥जय०॥ मांझल झुंगल तालरे ॥ गुण० ॥ ३ ॥ राय राणी रंगे जुए ॥ जय० ॥ थइ थइ

नाचे पात्ररे ॥ गुण० ॥ भरह भेद भावे भला॥ जय० ॥ वाले परिपरि गात्ररे ॥ गुण० ॥ ४ ॥ इणे अवसरे रयवाडीथी ॥ जय० ॥ पाछो वलियो रायरे ॥ गुण० ॥ नृत्य सुणी उभो रह्यो ॥ ॥ जय० ॥ प्रजापाल तिणे ठायरे॥ गुण० ॥५॥ सुख भोगववंतां स्वर्गनां ॥ जय० ॥ दीठां स्त्री भरताररे ॥ गुण० ॥ नयणे लाग्यो निरखवा ॥ जय० ॥ चित चमक्यो तिणी वाररे ॥ गुण० ॥ ॥ ६ ॥ तत्क्षण मयणा ओलखी ॥ जय० ॥ मन उपन्यो संतापरे ॥गुण०॥ अवर कोइ वर पेखीउ ॥ जय० ॥ हे हे प्रगट्युं पापरे ॥ गुण० ॥७॥ धिग धिग क्रोधतणे वशे ॥ जय० ॥ में अविचार्युं कीधरे ॥ गुण० ॥ मयणा सरखी सुंदरी ॥ जय० ॥ कोढीने कर दीधरे ॥ गुण० ॥ ए पण हुइ कुलखंपणी ॥ जय० ॥ मुज कुल भरियो गररे ॥ गुण० ॥ परण्यो प्रीतम परहरी ॥ जय०॥ अवर कियो भरताररे ॥ गुण० ॥ ९ ॥ इणिपरे उभो झूरतो ॥ जय० ॥ जब दीठा ते रायरे ॥ ॥ गुण० ॥ पुण्यपाल अवसर लही ॥ जय० ॥ आवी प्रणमे पायरे ॥ गुण० ॥ १० ॥ राज प-

धारो मुज घरे ॥ जय० ॥ जूउजमाइ रूपरे ॥
॥ गुण० ॥ सिद्धचक्रसेवा फली ॥ जय० ॥ ते क-
ह्युं सकल स्वरूपरे ॥ गुण० ॥ ११ ॥ राये आ-
वी उलख्यां ॥ जय० ॥ मुख इंगित आकाररे ॥
॥ गुण० ॥ मन चिंते महिमा निलो ॥ जय० ॥जै
नधर्म जगसाररे ॥ गुण० ॥ १२॥ मयणा तें सा
ची कही ॥ जय० ॥ सन्नामांहि सवि वातरे ॥ गु
ण० ॥ में आज्ञानपणे कह्युं ॥ जय० ॥ ते सघलुं
मिथ्यातरे ॥गुण०॥१३॥ मे तुज दु:ख देवा नणी
॥ जय० ॥ कीधो एह उपायरे ॥ गुण० ॥ दुःख
टलाने सुख थयुं ॥जय० ॥ ते तुज पुण्यपसायरे
॥ गुण० ॥ १४ ॥ मयणा कहे सुणो तातजी ॥
जय० ॥ इहां नहीं तुम वांकरे ॥ गुण० ॥ जीव
सयल वश कर्मने ॥ जय० ॥ कुण राजा कुण रां
करे ॥ गुण० ॥ १५ ॥ मान तजी मयणातणी॥
जय० ॥ राये मनावी मायरे ॥ गुण० ॥ सज्जन
थया सवी एकमना ॥ जय० ॥ उलट अंगन मा
यरे ॥ गुण० ॥ १६ ॥ नयर सयल शिणगारियं
॥ जय० ॥ चौटां चोक विशालरे ॥ गुण० ॥ घ
घर गुडी उछले ॥ जय० ॥ तोरण झाकझमालरे

॥ गुण. ॥ १७ ॥ घरे जमाइ महोत्सवे ॥ जय० ॥ तेडी आव्या रायरे ॥ गुण० ॥ संपूरण सुख जो गवे ॥ जय० ॥ सिद्धचक्र सुपसायरे ॥ गुण० ॥ ॥ १८ ॥ नयरमांहे प्रगट थई ॥ जय० ॥ मुख मुख एहिज वातरे ॥ गुण० ॥ जिनशासनउन्नति थई ॥ जय० ॥ मयणाए राखी ख्यातरे ॥ गुण० ॥ १९ ॥ रास रूडो श्रीपालनो ॥ जय० ॥ तेहनी इग्यारमी ढालरे ॥ गुण० ॥ विनय कहे सिद्धच क्रनी ॥ गुण० ॥ सेवा फले ततकालरे ॥ जय० ॥ २० ॥ चोपाइ ॥ खंड खंड मीठो जिम खंम, श्रीश्रीपाल चरित्र अखंम ॥ श्री कीर्ति विजय वा चकथी लह्यो. प्रथम खंड इम विनये कह्यो॥ १ ॥ इति श्रीमन्महोपाध्याय श्रीकीर्तिविजयगणि शि-ष्योपाध्याय श्रीविनय विजय गणि विरचिते श्री श्रीपालचरित्रे प्राकृतप्रबंधे मयणासुंदरीपाणि ग्र हणे श्रीसिद्धचक्राराधनात निरोगत्वप्राप्ति श्री कमलप्रभामिलन स्वव्यतिकरकथनेत्यादि व-र्णनो नाम प्रथम खंम समाप्तः ॥

अथ द्वितीय खंम प्रारंभः

दोहरा॥ सिद्धचक्र आराधतां, पूगे वंछित को

रु ॥ सिद्धचक्र मुज मन वस्युं, विनय कहे कर जोड ॥ १ ॥ सारद सार दया करी, दीजे वचन विलास ॥ उत्तर कथा श्रीपालनी, कहेवा मन उल्लास ॥ २ ॥ एक दिन रमवा निकल्यो, चौटे कुंवर श्रीपाल ॥ सबल सैन्यसुं परवर्यो, यौवन रूपरसाल ॥ ३ ॥ मुख सोहे पुरण शशी, अर्ध चंद्रसम भाल ॥ लोचन अमिय कचोलडां ॥ अधर अरुण परवाल ॥ ४ ॥ दंत जिसा दाडम कली, कंठ मनोहर कंबु ॥ पुर कमाड परि हृदय तट, भूज भोगल जिम लंबु ॥ ॥ ५ ॥ केन्लंक केसरि समो, सोवन वान शरीर ॥ फूल खरे मुख बोलतां, ध्वनी जलधरगंभीर ॥६॥ चोक चोक चौटोमिल्या, रूपे मोह्या लोक ॥ हेम्ल गोख मेडी चढे, नर नारीना थोक ॥ ७ ॥ मुग्धा पूछे मायने, मा ए कुण अभिराम ॥ इंद्र चंद्रके चक्कवे, श्याम रामके काम ॥ ८ ॥ माय कहे मोटे स्वरे, अवर म झंखो आल ॥ जाये ज माई रायनो, रमवा कुंवर श्रीपाल ॥ ९ ॥ वचन सुणी श्रीपाल ते, चितमां लागी चोंक ॥ धिग सुसरा नामे करी, मुज ओलखावे लोक ॥

॥ १० ॥ उत्तम आपगुणे कह्या, माज्जिम बापगुणेण ॥ अधम सुण्या माउल गुणे, अधमाधम सुसरेण ॥ ११ ॥

ढाल पहेली ॥ चतुर सनेही मोहना एदेशी ॥ क्रीडा करी घरे आवियो, चपल चित्त श्रीपालोरे ॥ उच्छक मन देखी करी, बोलावे पुण्यपालोरे ॥ क्रीडा० ॥ १ ॥ राज कीणे आज रीशव्या, कीणे लोपी तुम आणरे ॥ दीसो कांइ दूमणा, तुम चरणे अम प्राणरे ॥ क्रीडा० ॥ २ ॥ चित्त चाहोतो आपणुं, लीजे चंपाराजरे ॥ चढ्यो प्रयाणे चालीए, सबल सैन्य लइ साजरे॥ क्रीडा० ॥ ३ ॥ कुंवर कहे सुसरातणे, बले न लीजे राजरे ॥ आपपराक्रम जिहां नही, ते आवे कुण काजरे ॥ क्रीडा० ॥ ४ ॥ तेहभणी अमे चालशुं, जोशु देश विदेशरे ॥ भुजाबले लखमी लहो, करशुं सकल विशेषरे ॥ क्रीडा० ॥ ५ ॥ माय सुणी आवी कहे, हुं आवीश तुम साथरे ॥ घडीय न धीरुं एकलो, तुंहिज एक मुज आथरे ॥ क्रीडा० ॥ ६ ॥ कुअर कहे परदेशमां, पगबंधन न खटायरे ॥ तिणे कारण तुमे इहां रहो,

द्यो आशीश पसायारे ॥ क्रीडा० ॥ ७ ॥ माय कहे कुशला रहो, उत्तम काम करेजोरे॥नजवले वयरी वश करी. दरिशण वहेलुं देजोरे ॥ क्रीडा० ॥ ८ ॥ संकट कष्ट आवी पडे, करजो नवपद ध्यानरे ॥ रयणीए रहेजो जागता, सर्व समय सावधानरे ॥ क्रीडा० ॥ ९ ॥ अधिष्ठायक सिद्धचक्रना, जेह कह्यांछे ग्रंथेरे।ते सवी देविदेवता, यतन करो तुम पंथेरे ॥ क्रीडा० ॥ १० ॥ इम शिखामण देइ घणी, माता तिलक वधावेरे ॥शब्द शुकन होए नला, विजय मुहूरत आवेरे ॥ क्रीडा० ॥ ११ ॥ रास रच्यो श्रीपालनो, तेहने बीजे खंडेरे ॥ प्रथम ढाल विनये कही, धर्म उदयथिति मंडेरे ॥ क्रीडा० ॥ १२ ॥

दोहरा ॥ हिवे मयणा इम वीनवे. तुमसुं अविहड नेह ॥ अलगी क्षण एक नवीरहुं, ज्यां गया त्यां देह ॥ १ ॥ अग्नि सहेतां सोहिलो, विरह दोहिलो होय ॥ कंतविगेही कामिनी, जलण जलंती जोय ॥ २ ॥ कहे कुंअर सुंदरि सुणो, तुं सासुपयसेव ॥ काज करी उतावलो, हुं आवुं छुं हेव ॥ ३ ॥ मन पाखे मयणा कहे, पि

यु तुम वचन प्रमाण ॥ हे पंजर शून्य पडयुं, तुम साथे मुज प्राण ॥ ४ ॥

ढाल बीजी ॥ कोस्या ते ऊभी आंगणे ए देशी ॥ वालम वेहेलारे आवजो, करजो माहेरी साररे ॥ रखेरे विसारी मूकता, लही नव नवी नाररे ॥ वा० ॥ १ ॥ आजथी करीश एकासणा, करद्यो सचित परिहाररे ॥ केवल भूमि संथारशुं, तज्यां स्नान शिणगाररे ॥ वा० ॥ २ ॥ ते दिन वलि कदी आवशे, जिहां देखीश पियुपायरे॥ विरहनी वेदना वारशुं, सिद्धचक्र सुपसायरे ॥ ॥ वा० ॥ ३ ॥ सज्जन वलावी सहु इणिपरे, लेइ ढाल कृपाणरे ॥ चंद्रनाडी स्वर पेसते, कुंअरे कीध प्रयाणरे ॥ वा० ॥ ४ ॥ देश पुर नगरना नवनवा, जोतोकौतुक रंगरे ॥ एकलो सिंहपरे म्हालतो, चढ्यो एक गिरिशृंगरे ॥ वा० ॥ ५ ॥ सरस शीतल वन गहनमां, जिहां चंपकतरु गहरे ॥ जाप जपतो नरपेखीउ, करीउर्ध्व निज बांहर ॥ वा० ॥ ६ ॥ जाप पूरो करी पुरुष ते, बोल्यो करी परणामरे ॥ सुपुरुष तुं भले आवीउ, सरयुं माहरुं कामरे ॥ वा० ॥ ७ ॥ कुंवर कहे

मुज सारिखुं, कहो जेह तुम काजरे ॥ घणे आ
गे उपगारने, दीधां देह धन राजरे ॥ वा० ॥
॥ ८ ॥ तेह कहे गुरुकृपा घणी, विद्या एक मु-
ज दीधरे ॥ घणा उद्यम कर्यो साधवा, पण
काज नहीं सिद्धरे ॥ वा० ॥ ९ ॥उत्तरसाधक न
र विना, मन रहे नही ठामरे ॥ तिणे तुम एक
करु वीनती, अवधारिए स्वामरे ॥ वा० ॥१०॥
कुंअर कहे साध्य विद्या सुखे, मन करी थिर
थोभरे ॥ उत्तरसाधक मुजथकां, करे कोण तुज
खोभरे ॥ वा० ॥ ११ ॥ कुंवरना सहायथी तत
खिणे, विद्या थइ तस सिद्धरे ॥ उतम पुरुष जे
आदरे, तिहां होए नवनिधरे ॥ वा० ॥ १२ ॥
कुंअरने तिणे विद्याधरे, दीधी औषधी दोयरे॥
एक जलतरणी अवरथी, लागे शस्त्र नही को
यरे ॥ वा० ॥ १३ ॥ कुंअर विद्याधर दोयज-
णा, चाल्या परवतमांयरे ॥ धातुरवादी रस सा
धता, दीठा तिहां तरुछांयरे ॥ वा० ॥ १४॥ते
ह विद्याधरने कहे. तुमे विधि कह्यो जेहरे ॥ ते
णे विधि खप अमे वहु कर्यो, न पामे सिद्धि
एहरे ॥ वा० ॥ १५॥ कुंअर कहे मुज दे...

वली एह करो विद्दरे ॥ कुंअरनी नजर महि-
माथकी, ते थइ ततखिण सिद्धरे ॥ वा० ॥ १६ ॥
धातुर्वादी कहे नीपन्युं॥कनक तुम परभावेरे, एह
मांथी प्रभु लीजीए॥तुमह जे मन भावेरे॥व, ०॥
॥ १७ ॥ कुंअर कहे मुज खप नहीं, कुण ऊ-
चले भाररे ॥ अल्प तिणे अंचले बांधियुं, करी
घणी मनोहाररे॥ वा०॥१८॥ अनुक्रमे कुंअर आ
वियो, भरुअचनयरमझाररे ॥ हेम खरची सजा
इ करी, भलां वस्त्र हथीआररे ॥ वा० ॥ १९ ॥
सोवन मढीय ते ओषधी, बांधी दोय निज बां-
हरे ॥ बहुविध कौतुक देखतो, फिरे भरुअचमां-
हरे ॥ वा०॥ २० ॥खंरू बीजो एह रासनो, बीजी
एह तस ढालरे ॥ विनय कहे धर्मथी सुख हुवे,
जिम राय श्रीपालरे ॥ वा० ॥ २१ ॥

दोहरा ॥कोसंबीनयरी वसे, धवलशेठ धनवं
त॥लोक अनर्गल धनधणी, नाम कुबेर कहत ॥
॥ १ ॥ सकट ऊंट गाडां भरी, किरीयाणां बहु
जोडि ॥ ते भरुअचे आवियो, लाभ लहे लख
कोडि ॥ २ ॥ वस्तु सकल वेची तिणे, अवर
वस्तु बहु लीध ॥ जलवट प्रवहण पूरवा, सब

ल सजाई कीधं ॥ ३ ॥ एक जुंग वहाण कियुं,
कुआ थंन ज्यां शठ ॥ कुआ थंन सोलेसहित,
अवर जुंग असठ ॥ ४ ॥ वसफरी वहाण घ
णां, वेसा वेगर द्रोण ॥ शिल्प खुर्प आवर्त इ
म, नेद गणे तस कोण ॥ ५ ॥ इणिपरि प्रवह
ण पांचसें. पूर्यां वस्तु विशेष ॥ वदरमांहे आ
णिया, पामी नृपआदेश ॥ ६ ॥ मालिम पट पु
स्तक जुए, मूखाणी सूखाण ॥ डू अधिकारी डु
अलणी, नरे दोरि नीसाण ॥ ७ ॥ करे कराणी
साचवण, नाखूदा ले न्याय ॥ वायू परखे पंज-
री, नेजामां निज दाव ॥ ८ ॥ खरीमसागति खा
रुआ, सज्ज करें सढ दोर ॥ हलक हलेसां हा
लवे, बहु वेठा चिहु कोर ॥ ९ ॥ पंचवर्ण ध्वज
वावटा, शिर करे चामर छत्र ॥ वहाण सविशि
णगारियां, मांहि विविध वाजित्र ॥ १० ॥ सात
नूमि वहाणतणी, निवरु नालिनी पांत ॥ वय-
रीनां वहाणतणी, करे खोखरी खांत ॥ ११ ॥
सुनट सनूरा सहसदश, वसा वसा कुंआर ॥ वे
ठा चिहुदिशि मोरचे, हाथ विविध हथिआर ॥
॥ १२ ॥ इंधण जल संवल ग्रही, बहु व्यापारी

लोक ॥ सोहे बेठा गोखले, नूर दिए धन रोक ॥ १३ ॥ हिवे नांगर उपाड़वा, वरा जुंगनी जाम ॥ नाल घडूकी नाल सवि, हुई घमोघम्मि ताम ॥ १४ ॥ सवि वहाणना नांगरी, करे खराखर जोर ॥ पण नांगर हाले नहीं, सबल मच्यो तव सोर ॥ १५ ॥ धवल शेठ झांखो थयो, चिंता चित्त न माय ॥ शीकोतर पूछण गयो, हिवे किम्म करवुं माय ॥ १६ ॥ शीकोतर कहे शेठ सुण, वहाण थंभ्यां देव ॥ गेफे बत्रिश लक्षणां, पुरुषतणो बलि लेव ॥ १७ ॥

ढाल त्रीजी ॥ श्रेणिक मन अचरज थयो एदेशी ॥ धवल शेठ लेइ भेटणुं, आव्यो नरपति पायरे ॥ कहे एक नर मुजने दियो, जेमबलि बाकुल थायरे ॥ धव० ॥ १॥ राय कहे नर ते दियो, सगो नहीं जस कोयरे ॥ बलि करजो ग्रही तेहनो, जे परदेशी होयरे ॥ धव० ॥ २ ॥ शेवक चिहुंदिशि शेठना, फिरे नयरमा जोतारे ॥ कुंअर देखी शेठने, वात कहे समहोतारे ॥ धव० ॥ ३ ॥ दीठो बत्रीशलक्षणो, पुरुष एक परदेशीरे ॥

कहो तो झाली आणीए, शुद्ध नको तस लेशोरे ॥ धव० ॥ ४ ॥ धवल कहे आणो इहां, म क रो घम्मिय विलंबरे ॥ वलि देईने चालिए वहार नाहिं तस वुंबरे ॥ धव० ॥ ५ ॥ सुन्नट सहस-दश सामटा, आंच कुंअर पासेरे ॥ अन्निमानी उद्धतपणे, कम्मवां कथन प्रकाशेरे ॥ धव० ॥६॥ ऊठ आव्युं तुज आउपु, धवल धिंग तुज रुठ्यो रे ॥ वलि करशुं तुजने हणी, म कर मान मन जूठोरे ॥ धव० ॥ ७ ॥ वलि नवि थाये सिंहनो, मूरख हिये विमासोरे ॥ धवलपशुनो वलि थशे, वचने कांई वारांसोरे ॥ धव० ॥ ८ ॥ वचनसूणी तस वांकम्मां, शेठने सुन्नट सुणावेरे ॥ शेठ विन वी रायने, वहोलुं कटक आणावेरे ॥धव० ॥९॥ एकलम्मो दोय सैन्यसुं, जव अतुली वल ऊझेरे ॥ चौटावच्चे धुंखल मच्यो, कायर हियडुं धूजेरे ॥ ॥ धव० ॥ १० ॥ कुंत तीर तरवारना, जे जे घा ले घायरे ॥ कुंअर अंगे लागे नही, औषधीने महिमायरे ॥ धव० ॥ ११ ॥ न्नेसापरे रणखेतमां, चिहुं दिशि धिगड धायरे ॥ ऊज्या जोद्ध वेला जिस्या, शिंगे वलग्या जायरे ॥ धव० ॥ १२ ॥

कुंअर ताथी जेहने, मारे लाठी लोढेरे॥ लहवह-
ता लांबा थई, ते पुहवीए पोढेरे॥ धव० ॥ १३॥
मस्तक फूट्यां केइनां, पड्या केइना दांतरे॥ केइ
मुखे लोही वमे, पमी सुजटनी पांतरे॥ धव० ॥
॥ १४॥ केइ पेठा हाठमां, केइ पोलमां पेठारे॥केइ
दांते तरणां दई, गलिया थइने बेठारे॥धव०॥१५॥
केइ कहे कायर अमे, केइ कहे अमे रांकरे ॥
केइ कहे मारो रखे, नथी अमारो वांकरे॥ धव०
॥१६॥ केइ कहे पेटारथी, अशरण अमे अनाथरे
॥ मुखे दिए दश अंगुली, धे वली आसा हाथरे
॥ धव०॥१७॥ धवलशेठ ते देखतां, आवी ला-
ग्यो पायरे ॥ देवसरूपी दिसो तुमे, करो अमने
सुपसायरे ॥ धव० ॥ १८ ॥ महिमानिधि मोठा
तुमे, तुम बल शक्ति आगाधरे ॥ अविनय कीध
अजाणतां, ते खमजो अपगधरे॥ धव० ॥ १९ ॥
अवधारो अम वीनती, करो एक उपगाररे ॥
थंभ्यां वहाण तारवो, उतारो दुःख पाररे ॥
धव० ॥ २० ॥ कुंअर कहे ए कामनुं, शुं देशो
मुज भाडुंरे ॥ शेठ कहे लख सोनैया, खूल्युं का
ढो गाडुंरे ॥ धव० ॥ २१ ॥ सिद्धचक्र चित्तमां

धरी. नवपद जाप न चूकेरे ॥ वरू वहाण ऊ-
पर चढी, सिंहनाद ते मूकेरे ॥ धव० ॥ २२ ॥
जे देवी दुस्मन हती, दुष्ट गई ते दूररे ॥ वहाण
तरयां कारजसग्या, वाजेमंगल तुररे ॥ धव० ॥
॥ २३ ॥ बीजे खंडे ढाल ए, त्रीजी चित्तमां
धरजोरे ॥ विनयकहे वहाण परे, भवियण भव-
जल तरजोरे ॥धव० ॥ २४ ॥

दोहरा ॥ ते देखी चिंते धवल, चड्यो चिंता मणि हाथ ॥ वडो वखत जो मुज हुए, तोए आवे साथ ॥ १ ॥ एक लाख दीनार तस, देइ ला-ग्यो पाय ॥ करजोडीने वीनवे, वात सुणो इक भाय ॥ २ ॥ वरसप्रते एकेकने, सहस देउं दी नार ॥ सेवा सारे सहसदश, जोद्द भला झुंझा-र ॥ ३ ॥ तुमने मुह माग्युं देउ, आवो अमारि साथ ॥ ए अवधारो वीनती, अमने करो सना थ ॥ ४ ॥ कुंअर कहे हु एकलो, लेउं सर्वनुं मो ल ॥ ए सर्वनुं हुं एकलो, कारज करुं अमोल ॥ ॥ ५ ॥ ते धननुं लेखुं करी, शेठ कहे करजोड॥ अमे वणिकजन एकने, किम देवाए कोड ॥ ६॥ कुंअर कहे शेवक थई, दाम न झालुं हाथ ॥ प

ए देशांतर देखवा, हुं आवुं तुम साथ ॥ ७ ॥ भाड़ू लेइ वहाणमां, द्यो मुज वेसण ठाम ॥ मास प्रते दीनार शत, भाड़ूं परठ्युं ताम ॥ ८ ॥

ढाल चोथी ॥ राग मल्हार ॥जीहो जोयुं अवधि प्रयुंजीने ए देशी ॥ जीहो कुंअर बेठा गोखले, जीहो महोटा वहाणमांय ॥ जीहो चिंहुदिशि जलधि तरंगना, जीहो जोवे कौतुक त्यांय ॥सुगण नर पेखो पुण्य प्रभाव॥ ए आंकणी ॥ जीहो पुण्ये मनवांछितमिले, जीहोदूर टले दुःख दाव ॥ जीहो सढ हंकारद्या सामटा, जीहो पूरद्या घण पवणेण ॥ जीहो वरू वेगे वहाण वहे, जीहो जोयण जाये खणेण ॥ सु० ॥ ॥ २ ॥ जीहो जलहस्ति पर्वत जिस्या, जीहो जलमां करे कल्लोल ॥ जीहो मांहोमांहे झुझता, जीहो उछाले कल्लोल ॥ सु० ॥ ३ ॥ जीहो मगरमच्छ महोटा फिरे, जीहो सुसुमार केइ कोडि ॥ जीहो नक्र चक्र दीसे घणा, जीहो करतां दोडा दोडि ॥ सु० ॥ ४ ॥ जीहो इम जातां कहे पंजरी, जीहो आज पवन अनुकूल ॥ जीहो जल इंध जो जोइए, जीहो आव्युं बब्बरकुल ॥ सु०

५ ॥ जीहो तस वंदरमांहे ऊतरी, जीहो जल-
ंधण लेइ लोक ॥ जीहो धवलशेठ कांठे रह्या,
जीहो साथे सुभटना थोक ॥ सु० ॥ ६ ॥ जी-
हो कोलाहल ते सांभली, जीहो आव्या अति-
श पराण ॥ जीहो दाणी बब्बररायना, जीहो
मागे वंदर दाण ॥ सु० ॥ ७ ॥ जीहो शेठ सु-
भटन गोरवे, जीहो दाण न दीए अबुक ॥ जी
हो तव तिहां लाग्युं तेहने, जीहो मांहोमांहे झुं-
झ ॥ सु० ॥ ८ ॥ जीहो शेठतणे सुभटे हण्या,
जीहो दाणी नाठा जाय ॥ जीहो सैन्य सबल
तव सज करी, जीहो आव्यो बब्बरराय ॥ सु०
॥ ९ ॥ जीहो राज तेज न शक्या सही, जीहो
दीधी सुभटे पूठ ॥ जीहो मार पड्यो तव ना-
शतां, जीहो बाण भरा भरी मुठ ॥ सु० ॥ १० ॥
जीहोबांध्यो झाली जीवतो, जीहो रुंख सरीखो
शेठ ॥ जीहो बांह बेउ ऊंची करी, जीहो मरत
क कीधुं हेठ ॥ सु० ॥ ११ ॥ जीहो रखवाला
मूकी तिहां, जीहो पाछो वलियो राय ॥ जीहो
तव बोलावे शेठने, जीहो कुंअर करी सुपसाय
॥ सु० ॥ १२ ॥ जीहो सुभट सवे तुम किहां

गया, जीहो बांध्या बांह मरोड ॥ जीहो एवडुं दुःख न देखता, जीहो जोदेता मुज कोड ॥ सु० ॥ १३ ॥ जीहो शेठ कहे तुमे कां दियो, जीहो दाध्या ऊपर लुण ॥ जीहो पड्या पछे पाटु कसी, जीहो हणे मुआने कुण ॥ सु० ॥ ॥ १४ ॥ जीहो कहे कुंअर वयरी ग्रहुं, जीहो जो वालुं ए वित्त ॥जीहो तो मुजने देशो किशुं, जीहो भाखो थिर करी चित्त ॥ सु० ॥ १५ ॥ जीहो शेठ कहे सुण साहिबा, जीहो ए मुज कारज साध ॥ जीहो वहेंची वहाण पांचशे, जीहो देइशुं आधोआध ॥ सु० ॥ १६ ॥ जीहो बोल बंध साखीतणो, जीहो कुंअरे पाळ्यो तंत ॥ जीहो धनुप तीर तरकस ग्रही, जीहो चाल्यो तेज अनंत ॥ सु० ॥ १७ ॥ जीहो जइ बब्बर बोलावियो, जीहो वल पाछो बडवीर ॥ जीहो शस्त्र शत भुजबलतणो, जीहो नाद उतारुं नीर ॥ सु० ॥ १८॥ जीहो तुज सरखो जे प्राहुणो, जीहो पहोच्यो अम घर आय ॥ जीहो सूखम्ली मुज हाथनी, जीहो चाख्या विण किम जाय ॥ ॥ सु० ॥ १९ ॥ जीहो माहाकाल जुए फिरी

जीहो दीठो एक जुवान ॥ जीहो झाझानी परे झुझतो, जीहो लक्षण रूप निधान ॥ सु० ॥ ॥ २० ॥ जीहो तुं सुंदर सोहामणो, जीहो दीसे योवनवेश ॥ जीहो विणखूटे मरवा जणी, जीहो कांइ करे उद्देश ॥ सु० ॥ २१ ॥ जीहो कुंअर कहे संग्राममां, जीहो वचने कशो व्यापार ॥ जीहो जोडेजोड मिल्या जिहां, जीहो तिहां शस्त्रे व्यवहार ॥ सु० ॥ २२ ॥ जीहो माहाकाल कोप्यो तिहां, जीहो हलकारे निज सेन ॥ जीहो मुके शस्त्र झडोझडे, जीहो राता रोप रसेन ॥ सु० ॥ २३ ॥ जीहो वुठ्या तीखा तीरना, जीहो गोलाना केइ लाख ॥ जीहो पिण अंगे कुंअर तणे, जीहो लागी नही सराख ॥ सु० ॥ ॥ २४ ॥ जीहो आकर्षी जेने दिसे, जीहो कुंअर नाखे बाण ॥ जीहो सम काले दश विशाना, जीहो तिहां बंझावे प्राण ॥ सु० ॥ २५ ॥ जीहो सैन्य सवल माहाकालनुं, जीहो जागी गयुं दहवट्ट ॥ जीहो नृप एकाकी कुंअरे, जीहो बांध्यो बंधन घट्ट ॥ सु० ॥ २६ ॥ जीहो बांधीने निज साथमा, जीहो पासे आण्यो जाम ॥ जीहो

बंधन छोड्यां शेठनां, जीहो रक्षक नाठा तास ॥ सु० ॥२७ ॥ जीहो खड्ग लेइ माहाकालने, जीहो मारण धायो शेठ ॥ जीहो कहे कुंअर बेशी रहो, जीहो बल दीठुं तुम ठेठ ॥ सु० ॥ ॥ २८ ॥ जीहो बंधन बब्बररायनां, जीहो छोडा व्यां तेणीवार ॥ जीहो भुषण वस्त्र पहेरामणी, जीहो करे घणो सत्कार ॥ सु० ॥ २९ ॥ जीहो सूभट जीके नाठा हता, जीहो ते आव्या सहु कोय ॥ जीहो भांजे तस आजीविका, जीहो शेठ कोपे करी सोय ॥ ३० ॥ जीहो कुंअरे ते सवि राखिया, जीहो दीधी तेहने वृत्त ॥ जीहो वाहण अढीसें मांहरां, जीहो साचवजो एक चित्त ॥ सु० ॥ ३१ ॥ जीहो जे पण बब्बररायनो, जीहो नाठो हतो परिवार ॥ जीहो कुंअर तेडी तेहने, जीहो आदर दीए अपार ॥ सु० ॥ ३२ ॥ जीहो चोथी ढाल इणीपरे, जीहो बीजे खंडे होय ॥ जीहो वीनय कहे फल पुण्यनां, जीहो पुण्य करो सहु कोय ॥ सु० ॥ ३३ ॥

दोहरा ॥ महाकाल श्रीपालनुं, देखी भुजबळ तेज ॥ चित चमक्यो इम चीनवे, हियडे आ

णी हेज ॥ १ ॥ मुज मंदिर पावन करो. महिर करी महाराज ॥ प्रगट्यां पूरव नव करयां, पुण्य अमारां आज ॥ २ ॥ तुमसरखा सुपुरुपतणां, असने दरश दुर्लंभ ॥ जिम मरुधरना लोकने, सुरतरु कुसुमसुरंभ ॥ ३ ॥ वोलावा विण एकलो, चाली न शके दीन ॥ धवलशेठ तव वीनवे, इणिपरि थइ आधीन ॥ ४ ॥ प्रभु तुमने वंछे सहू. देखी पुण्य पंडूर ॥ पण विलंव थाए घणो, रतनद्वीपछे दूर ॥ ५ ॥ कुंअर कहे नररायनुं, दाखिण किम ठंभाय ॥ तिणे नयरि जोवाभणी, कुंअरे कियो पसाय ॥ ६ ॥ हाट सज्यां हीरागले, घर घर तोरण माल ॥ चौटे चौटे चोकमां, नाटक गीत रसाल ॥ ७ ॥ फूल विगायां फूटरां, पंथे करि छिटकाव ॥ गज तुरंग शिणगारिया, सोवनरूपे साव ॥ ८ ॥

ढाल पांचमी ॥ राग सिंधुड ॥ चित्रोडा राजारे एदेशी ॥ वीनती अवधारोरे, पुरमांहे पधारोरे. महोत वधारो बब्बररायनुंरे ॥ कुंअर वरुभागीरे, देखी सोभागीरे, जोवा रढ लागी पग पग लोकनेरे ॥ १ ॥ घरे तेमी आव्यारे, साजा

न मन भाव्यारे, सोवन मंमाव्यां आसण बेसणांरे ॥ मीठाइ मेवारे, पकवान कलेवारे, भगति करे सेवा बव्वर बहु परेरे ॥२॥ भोजन घृत गोलरे, उपर तंबोलरे, केसर रंग रोल करे वली वांटणांरे ॥ सवि साजन सारवेरे, मुखे मधुरु भाखेरे, अंतर न राखे कांइ प्रेमभांरे ॥ ३ ॥ दीए कन्यादानरे, देइ बहु मानरे ॥ परणी अम वान वचारो वंशनोरे ॥ तव कुंअर भाखेरे, कुल जाण्या पाखेरे, किम चित्तनी साखे दीजे दीकरीरे ॥ ४ ॥ कहे नृप अवतंसरे, छानो नही हंसरे, जाण्यो तुम उत्तम वंश गुणे करीरे ॥ जाणे सहु कोइरे, जे नजरे जोइरे, हीरो नवि होए विण वेरागरेरे ॥ ५ ॥ महोच्छव मंमावेरे, साजन सहु आवेरे, धवल गवरावे मंगल नरवरूरे ॥ रूपे जिसि मेनारे, गुण पार न जेनारे, मदनसेना परणावी इणी परेरे ॥ ६ ॥ मणी माणिक्य कोडीरे, मुगताफल जोडीरे, नरपति करजोडी दिए करमोचनेरे ॥ परे परे पहिरावेरे, माणि चुपण भावेरे, पार न आवे जसगुण बोलतारे ॥ ७ ॥ नाटक नव दीधांरे, जिहां पात्र प्र-

सिद्धांरे, जाणे ए लीधां मूल्ये स्वर्गथीरे॥ बहु दासी दासरे. सेवक सुविलासरे, दीधा उल्लासे सेवा कारणेरे ॥८॥ रसभर दिल केतारे, तिहां रहे सुख वेतारे, दान सेवकने देता बहु परेरे॥ अमने वोला वोरे, हिवे वार म लावोरे, कहे कुंअर जावुं अम देशांतरेरे ॥ ९॥ नृप मन दुःख आणेरे, किम राखुं प्राणेरे, घर एम जाणे न वसे प्राहुणेरे ॥ पुत्री जे जाइरे, ते नेट पराइरे. करे सजाइहिवे वोलाववारे ॥ १० ॥ एक जुग अलंबरे, ते देखी अचंबरे, चोसठ कुआ थंभे सोहतोरे॥का रीगरे घम्मियांरे, मणि माणिक्य जडियांरे, थंभ ते अम्मियां जइ गयणां गणेरे ॥ ११ ॥सोवन चित्रामरे, चित्रित अभिरामरे, देखिए ठा मठाम त्यां गोखलेरे ॥ ध्वज नेजा झलकेरे, मणि तोरण चलकेरे, चंचल ढलके चामर चिहुं-दिशेरे॥ १२ ॥ जुए सातमी एरे, त्यां वेशी विसमीएरे, वेसीने रमिए सोवन सोगठेरे॥ बहु छंदे गाजेरे, वाजां घणां वाजेरे, वहाण गाजे रह्युं समुद्रमारे ॥ १३ ॥ पुरे ते रत्नेरे, राजा बहु यत्नेरे, सासरवासो मन मोटे करेरे ॥ वो

लावी वेटीरे, हैमान्तर मेटीरे, गिह्वा गुणपटी दीधी वहु परेरे ॥ १४ ॥ माजन्न सहु आव्यारे, मिलणां वहु लाव्यारे, कांठे सर्व आव्यां आंसु पाफतांरे ॥ वरवहुबोलाव्यांरे, मावितर दुःख पाव्यारे, तूर वजमाव्या हिवे प्रयाणनारे ॥ १५ ॥ नांगर उपाम्याव्यांरे, सढ दोर चढाव्यांरे, वाहाण चलाव्यां वेगे खलासीएरे ॥ नित्य नाटक थायरे, गुणीजन गुण गायरे, वरवहु वेऊ सोहावे गोखलेरे ॥ १६ ॥ मन चिंते शेठरे, मैं कीधी वेठरे, सायर ठेठ फल्यो जुउ एह नेरे ॥ जे खाली हाथेरे, आव्यो मुजसाथेरे, आज ते आथे संपूरण थयोरे ॥ १७ ॥ जल इंधण माटेरे, आव्या इण वाटेरे, परण्यो रण साटे जुउ ए सुंदरीरे ॥ लिखमी मुज आधीरे, इने क्षणमां लाधीरे, दोलत वाधी देखो पलकमारे ॥ १८ ॥ केम मागुं भाडुंरे, खत पत्र देखाडुंरे, देशे के आडुं अवलुं बोलशेरे ॥ कुंअर ते जाणीरे, मुखे मीठी वाणीरे, भाडु तस आणी आपे दश घणुंरे ॥ १९ ॥ पाम्या अनुक्रमेरे, नरभव जिन्न धर्मेरे, वहाण रयण दीवे खेमे सहुरे ॥ नांगर ज-

ल मेल्यांरे, सढ दोर संकेल्यांरे, हलवे हलवे लोक सहु त्यां उतरयांरे ॥ २० ॥ बीजे इम खंभेरे, जुउ पुण्य अखंभेरे, एकण पिके उपराजण करीरे ॥ कुंवर श्रीपालरे. लह्या भोग रसालरे, पांचमी ढाल इसी विनये कहीरे ॥ २१ ॥

दोहरा ॥ दाण वलावीवस्तुना. भरी अनेक व खार॥व्यापारी व्यापारना, उद्यम करे अपार॥१॥ लाल किनायत जरकसी, चंदरुआ चोसाल ॥ ऊंचा तंबू ताणिया, पचरंग पटशाल ॥ २ ॥ सोवनपट मंमपतले, रयणहिंदोला खाट ॥ त्यां वेसी कुंअर जुए, रसभर नवसर नाट ॥ ३ ॥ धवलशेट आवी कहे, वस्तु मूल्य बहु आज ॥ ते वेचावों कां नही, भरया अढीसें झहाज ॥ ॥ ४ ॥ कुंअर पभणे शेठने, घणो वस्तुना दाम ॥ अवर वस्तु विणजो वली, करो अमारुं काम ॥ ५ ॥ काम भलाव्युं अम भले, हष्यों दुष्ट किराड ॥ आरत ध्याने जिम पड्यो, पामी दूध बिलाड ॥ ६ ॥इण अवसर आव्यो तिहां, अवल एक असवार ॥ सुगुण सुरुप सुवेष जस, आपसमो परिवार ॥ ७ ॥ कुंअरे तेमी आदरे,

बेसाफी निज पास ॥ अद्भुत नाटिक देखतां, ते पाम्यो उल्लास ॥ ८ ॥ हिवे नाटीक पुरूं थये, कुंअर तेभी पास ॥ कूण कारण कुण ठामथी, पधारिया अम पास ॥ ९ ॥

ढाल छठी ॥ शांकरीया मुनिवर धन धन तुम अवतार एदेशी ॥ तेह पुरुश हिवे वीनवेजी, रतनद्वीप सुचंग ॥ रतनसानु पर्वत इहांजी, वलयाकार उत्तंग ॥ १ ॥ प्रभु चित्त धरीने अवधारो मुजवात ॥ ए आंकणी ॥ रतनसंचया तिहां वसेजी, नयरी परवतमांह ॥ कनककेतु राजा तिहांजी, विद्याधर नरनाह ॥ प्रभु० ॥ २ ॥ रतन जिसी रलियामणीजी, रतनमाला तस नार ॥ सुरसुंदर सोहामणीजी, नंदनछे तस चार ॥ प्रभु० ॥ ३ ॥ ते ऊपर एक इच्छातांजी, पुत्री हुइ गुणधाम ॥ रूप कला रति आगलीजी, मदन मंजुषा नाम ॥ प्रभु०॥४ ॥ पर्वत शिर सोहामणोजी, तिहां एक जिनसाद ॥ रायपिताए करावियुंजी, मेरुसुं मंडे वाद ॥ प्रभु०॥५ ॥ सोवनमय सुहामणाजी, तिहां रिसहेसर देव ॥ कनककेतु राजा तिहांजी, अहनिश सारे सेव ॥

॥ प्रभु० ॥ ६ ॥ भक्ति भली पूजा करे-
जी, राय कुंअरी त्रणकाल ॥ अगर उवेखो
गुण स्तवेजी, गाए गीत रसाल ॥ प्रभु० ॥
॥ ७ ॥ एक दिन जिनआंगी रचीजी, कुं-
वरीए अति चंग ॥ कनकपत्र करि कोरणीजी,
विचे विचे रतनसुरंग ॥ प्रभु० ॥ ८ ॥ आव्यो
राय जुहारवाजी, देखी सुताविज्ञान ॥ मन चिं
ते धन्य मुज धूआजी, चउसठ कलानिधान ॥
॥ प्रभु० ॥ ९ ॥ ए सरखो जो वरमिलेजी, तो
मुज मन सुख थाय ॥ साची सोवन मुद्रमीजी,
काच तिहां न जभाय ॥ प्रभु० ॥ १० ॥ एम उ
भो सूने मनेजी, चिंतातुर नृप होय ॥ इणे अ
वसरे अचरज थयुंजी, ते सुणजो सहु कोय ॥
प्रभु ॥ ११ ॥ उसरती पाछे पगेजी, निजमुख
जोती सार ॥ आवी गंभारा वाहरेजी, जव ते
राजकुमार ॥ प्रभु० ॥ १२ ॥ ताम गंभारा ते-
हनांजी, देवाणां दोय वार॥ हलाव्यां हाले नहीं
जी, सलके नहींय लिगार ॥ प्रभु० ॥ १३ ॥ रा
जकुंअरी एम चितवेजी, मन आणी विषवाद॥
में कीधी आशातनाजी, कोइक धरी प्रमाद ॥

॥ प्रभु० ॥ १४॥धिग मुज जिन जीवातणोजी, उपन्यो ए अंतराय ॥ दोप सयल मुज सांसहो जी, स्वामि करी सुपसाय ॥ प्रभु० ॥ १५ ॥ दादा दरिसण दीजीएजी, ए दुःख मुज न खमाय ॥ छोरुं होय कुछोरुआंजी, छेह नदाखे माय ॥ प्रभु० ॥ १६॥राय कहे वछ सांभलोजी, दोप नही तुज एह ॥ दोप इहांछे माहरोजी, आण्यो तुज पर नेह ॥ प्रभु० ॥ १७ ॥ वरनी चिंता चिंतवीजी, जिणहरमांहे जेण ॥ ते लागी आशातनाजी, वार देवणां तेण ॥ प्रभु० ॥ १८ ॥ जिनवर तोरुपे नहीजी, वीतराग सुप्रसिद्ध ॥ पण कोइक अधिष्ठायकेजी, एमुज शिक्षा दीध॥ ॥ प्रभु० ॥ १९ ॥ एह कमाड विण ऊघड्येजी, जाऊं नहीं आवास ॥ सपरिवार नृपने तिहांजी, त्रण हुआ उपवास ॥ प्रभु० ॥२०॥ त्रीजे दिन निशि पाछलीजी, वाणी हुइ आकाश ॥ दोप नही इहां कोइनोजी, कांइ करोरे विपाद॥ प्रभु० ॥ २१ ॥ जेहनी नजरें देखतांजी, ऊघडशे ए बार ॥ मदनमंजूपातणो थशेजी, तेहज नर भरतार ॥ प्रभु० ॥२२॥ ऋषभदेवनी किं-

करीजी, हुं चक्केसरी देवि ॥ एक मासमांहे हि-
वजी, आवुं वरने लेइ ॥ प्रनु० ॥ २३ ॥ सुणी तेह
हरण्या सहुजी, रायने अति आणंद ॥ प्रेमे की-
धां पारणांजी, दूर गयां दुःख दंद ॥ प्रनु० ॥
॥ २४ ॥ दिन गिणतां ते मासमाजी, उगेरे दि
न एक ॥ तिणे जूए सहु वाटडीजी, विकलप क-
रेय अनेक ॥ प्रभु० ॥ २५ ॥ पुत्र शेठ जिन दे-
वनोजी, हुं श्रावक जिनदास ॥ प्रवहण आव्यां
सांनलीजी, आव्यो इहां आवास ॥ प्रभु० ॥
॥ २६ ॥ सुणी नाद नाटकतणोजी, देखण आ
व्यो जाम ॥ मनमोहन प्रनुतुमतणुजी, दरिश-
ण दिठु ताम॥प्रनु०॥२७॥जाणुं देविचक्केसरीजी,
तुमे आण्या अम पास ॥ जिणहर बार उघाड-
तांजी, फलशे सहुनी आश ॥ प्रनु० ॥ २८ ॥
पूज्यपधारो देहरेजी, जुहारोश्री जगदीश ॥ ऊ
घडशे ते बारणाजी, जाणुं विसवा वीश ॥
॥ प्रनु० ॥ २९ ॥ बीजे खंमे इणीपरेजी, सुण
तां बठी ढाल ॥ विनय कहे श्रोता घरेजी, हो-
जो मंगल माल॥ प्रनु० ॥ ३० ॥

दोहरा ॥ तव हरखे कुंअर कहे, धवल शेठने,

तेडि ॥ जइए देव जुहारवा, आवो दुर्मति फेडि ॥ १ ॥ शेठ कहे जिनवर नमो, नवरा तुमे निचित ॥ विण उपराजे जेहनी, पोचे मननी खंत ॥ ॥ २ ॥ अमने जिमवानो नहीं, घमी एक परवार ॥ सीरामण वालु जिमण, करिए एकजवार ॥ ३ ॥ हिवे कुंवर जावा तिहां, जव थाए असवार ॥ हरष्यो हेपारव करे, तेजी ताम तुखार ॥ ४ ॥ साथ लेइ जिणदासने, अवल अवर परीवार ॥ अनुक्रमे आव्या कुंअर, ऋषभदेवदरबार ॥ ५ ॥ एकेको आवो जई, सहु गंभारापास ॥ कुंअर पछी पधारशे, इम बोले जिनदास ॥ ६ ॥ जिम निर्णय करि जाणिए, बार उघाडणहार ॥ गंभारे आव्या जइ, सहुको करी जुहार ॥ ७ ॥ हिवे कुंअर करी धोतियां, मुख बांधी मुखकोप ॥ ॥ जिणहरमांहे संचरे. मन आणी संतोप ॥ ८ ॥

ढालसातमी ॥ बे बे मुनिवर विहरण पांगुरयाजी एदेशी ॥ कुंअर गंभारो नजरे देखतांजी. बेउ ऊघडीआं बाररे ॥ देव कुसुम वरषे तिहांजी, हुउ जयजयकाररे ॥ कुंअर०॥ १ ॥ रायने गइ तुरत पधामणीजी. आजु सफल. सुविहाणरे ॥

देवि दियो वर इहां आवियोजी, तेजे झलामल
जाणारे ॥ कुं० ॥ २ ॥ सोवन जुपण लाख वधाम
णीजी. देइ पंचाग पसायरे ॥ सकल सज्जन ज
न परवर्योजी, देहरे आवे नररायरे ॥ कुं० ॥ ३ ॥
दीठो कुंअर जिन पूजतोजी, केसर कुसुम घन
साररे ॥ चैत्यवंदन चित्त उल्लसेजी, स्तवन कहे
नमस्काररे ॥ कुं० ॥ ४ ॥ दीठो नंदन नाभिनरिं
दनोजी, देवनो देव दयालरे ॥ आज महोदय में
लह्योजी, पाप गयां पायालरे ॥ कुं० ॥ ५ ॥ दे-
व पूजीने कुंअर आवियाजी, रंगमंडपमांहे जा
मरे ॥ राय सजन जने परवर्योजी, बेठा करिय
प्रणामरे ॥ कुं० ॥ ६ ॥ जिनहर बार उघाडतां
जी, अचरज कीधी तुमे वातरे ॥ देवस्वरूपी
दीसो आपणांजी, वंश प्रकाशो कुल जातरे ॥
कुं० ॥ ७ ॥ कहे उत्तम नाम ते आपणुजी, न
व करे आप वखाणरे ॥ उत्तर न दीधोतिणे रा
यनेजी, कुंअर सयल गुणजाणरे ॥ कुं० ॥ ८ ॥
देख्यो अचंबो इणे अवसरेजी, हुउ गयणे उ
द्योतरे ॥ उंचे वदने जोए तव सहुजी, ए कुण
प्रगटी ज्योतरे ॥ कुं० ॥ ९ ॥ विद्याचारण मुनि

आवियाजी, देव घणा तस साथरे ॥ जइ गंना रे जिन वंदीयाजी, थुण्या श्रीजगनाथरे ॥कुं० ॥ ॥ १० ॥ देवरचित वर आसनेजी, बेठा तिहां मुनिरायरे ॥ दीए मधुरध्वनि देशनाजी, नविकश्रवणसुखदायरे ॥ कुं० ॥ ११ ॥ नवपद महिमा तिहां वरणवेजी, सेवो नविक सिद्धचक्ररे ॥ इहनव परनव लहिए एहथीजी, लीला लहेर अथग्गरे ॥ कुं० ॥ १२ ॥ दुःख दोहग सवि उपशमेजी, पग पग पामे ऋद्धि विशालरे, ए नव पद आराधतांजी, जिम जग कुंअर श्रीपालरे ॥ कुं० ॥ १३ ॥ प्रेमे सयल पूछे परषदाजी. ते कोण कुंअर श्रीपालरे ॥ मुनिवर तव धुरथी कहेजी. तेहनुं चरित्र रसालरे ॥ कुं० ॥ ॥ १४ ॥ ते तुम पुण्ये इहां आवियोजी. ऊघाड्या चैत्य दुवाररे ॥ तेह सुणी नृप हरषियोजी. हरख्यो सवि परिवाररे ॥ कुं० ॥ १५ ॥ इम कहीने मुनिवर उतपत्याजी. गयणमाग्गे ते जायरे ॥ ऊभा थइ ऊंचे मुखेजी. वंदे सहु तस पायरे ॥ कुं० ॥ १६ ॥ ढाल सुणी इम सातमीजी. खंरू बीजानी एहरे ॥ विनय कहे

सिद्धचक्रनीजी. भक्ति करो गुण गेहरे॥कुं०॥१७॥
दोहरा ॥ बेठा जिनहर बारणे. मख मंरूप सहुकोय ॥ कुंअर निरखी रायनुं. हेडू हर्पित होय॥ १ ॥ धन रिसहेसर कल्पतरु. धन चक्केसरी देवि ॥ जास पसाये मुज फल्यां, ननवंछित ततखेवि ॥ २ ॥ तिलक वधावी कुंअरने, देइ श्री फल पान ॥ सज्जन साखे प्रेमेकरी, दीधुं कन्या दान ॥ ३ ॥ श्रीफल फोफल सयणने, देइ घणां तंबोल ॥ तिलक करीने छांटणां, कीधां केसर घोल ॥ ४ ॥ निज मेरे कुंअर गया, मंदिर पोंहोतो राय ॥ वेऊ ठामे विवाहना, घणा महोत्सव थाय ॥ ५ ॥ वमी वमारण देवमी, पापरू घणां वणाय ॥ केलविए पकवान वहु, मंगल धवल गवाय ॥ ६ ॥ वागा सीवे नव नवा, दरजी बेठा बार ॥ जमिया माणि माणिक जमे, घाट घमे सोनार ॥ ७ ॥ राय मंमाव्यो मांमवो, सोवन मणिमय थंभ ॥ थंभ थंभ मणिपूतली, करती नाटारंभ ॥ ८ ॥ तोरण चिहुदिशि बारणे, नीलरयणमय पान ॥ झूमे मोती झूमखां, जाणे सरग विमान ॥ ९ ॥ पंचवरणना चंद्रुआ, दीपे

मोतीदाम ॥ मानू तारामंडले, आवि कर्यो वि श्राम ॥ १० ॥ चोरि चिहुं पखे चीतरी, सोवन माणिक कुंन ॥ फूल माल अति फूटरी, महेके सबल सुरंन ॥ ११ ॥

ढाल आठमी ॥ राग खंभायति ॥ करडो तिहां कोटवाल ए देशी ॥ हिवे श्रीपालकुमार, विधि पूर्वक मज्जन करेजी ॥ पहेरे सबि शिणगार, तिलक निलाडे शोभा धरेजी ॥ १ ॥ शिर खूणालो खूंप, मणि माणिक मोती जड्योजी ॥ हसेते ही रा तेज, जाणे हुं नृपशिर चड्योजी ॥ २ ॥ काने कुंडल दोय, हार हिवे सोहे नवलखाजी ॥ जड्यां कंदोरे रत्न, बांहे बाजुबंध बेरखाजी ॥ ३ ॥ सोवन वींटी वेढ, दश आंगुलिए सोहिएजी ॥ मुख तंबोल सुरंन, नर नारी मन मोहिएजी ॥ ॥ ४ ॥ करधरी श्रीफल पान, वरघोडे सवि संचरयाजी ॥ सांबेलां श्रीकार, सहसगमे तव परवयाजी ॥ ५ ॥ वाजे ढोल निशान, सरणाइ त्रुंगल घणीजी ॥ रथ बेठी सय वद्ध, गाए मंगल जांनणीजी ॥ ६ ॥ साव सोनेरी साज, हयवर हीसे नाचताजी ॥ शिर सिंदुर सोहंत, दीसे म

यंगल माचताजी ॥ ७ ॥ चौटे चौटे लोक जूए महोत्सव नव नवेजी ॥ एम मोटे मंडाण, मोहन आव्या माडंवेजी ॥ ८ ॥ पोंखी आण्या माहे, सासुए उलट घणेजी ॥ आणी चोरी मांहे, हर्ष घणो कन्यातणेजी ॥ ९ ॥ कर मेलावो कीध, वेद पाठ ब्राह्मण भणेजी॥ सोहव गाए गीत, वेऊ पखे आप आपणेजी॥ १० ॥ करी अग्निनी साख, मंगल चारे वरतियांजी ॥ फेराफिरतां ताम, दान नरिंदे बहु दियांजी ॥ ११ ॥ केलवीउ कंसार, सरस सुगंधे महमहेजी ॥ कवल ठवे मुखमाय, माहो मांहे मन गह गहेजी ॥ १२ ॥ मदनमंजूषा नारि, प्रेमे परणी इणीपरेजी ॥ वेऊ नारीसुं भोग, सुख विलसे सुसराघरेजी ॥ ॥ १३ ॥ ऋषभदेव प्रासाद, उच्छव पूजा नित करेजी ॥ शील ध्यान बहु दान, वित्त घणुं तिहां वावरेजी ॥ १४ ॥ चैत्रमासे सुखवास, आंबिल उली आदरेजी ॥ सिद्धचक्रनी सार, लाखेणी पूजा करेजी ॥ १५ ॥ वरतावी अमार, अठाइ महोत्सव घणोजी ॥ सफल करे अवतार, लाहो लीए लखमीतणोजी ॥ १६ ॥ एक

दिन जिनहरमांहि, कुंअर राय बेठा मिलीजी ॥
नृत्य करावे सार, जिनवर आगल मन रलिजी
॥ १७ ॥ इणे अवसर कोटवाल, आवी अरज
करे इसीजी ॥ दाणचोरीए चोर, पकड्यो तस
आज्ञा किसीजी ॥ १८ ॥ वलि नांगी तुम आ-
णा, वलु बहुलु इणे आदर्युंजी ॥ अमे देखा
ड्या हाथ, तव मोंढुं झांखु कर्युंजी ॥ १९ ॥
राजा बोले ताम, दंडचोरनो दीजीएजी ॥ जि-
णहरमां एवात, कहे कुंवर केम कीजीएजी ॥
॥ २० ॥ नजरे करी हजुर, पहेलां कीजे पार-
खुंजी ॥ पछे देइजे दंड, सहुए नहोए सारखु-
जी ॥२१ ॥ आण्यो जिसे हजुर, धवलशेठ
तव जाणियोजी ॥ कहे कुंअर महाराय, चोरभ-
ले तुमे आणियोजी ॥२२ ॥ ए मुज पिता स-
मान, हुं ए साथे आवियोजी ॥ कोटिध्वज स-
रदार, वहाण घणां इहां लावियोजी ॥ २३ ॥
छोडावी तस बंध, तेडी पासे वेसाडियोजी ॥ गु
न्हो करावी माफ, रायने पाय लगाडियोजी ॥
॥ २४ ॥ राय कहे अपराध, एहनो परमेसरे स-
ह्योजी ॥ अजरामर थयो एह, जेह तुमे बांहे

द्योजी ॥ २५ ॥ एकदिन आवी शेठ, कुंअ-
रने इम विनवेजी ॥ वेची वहाणनी वस्तु, पू-
र्यां करियाणे नवेजी ॥ २६ ॥ तुमे अमने आ
ठाम, कुशल खेमे जिम आणीयाजी ॥ तिम प-
होचाडो देश, तो सुख पामे प्राणियाजी ॥ २७ ॥
कुंअरे जणाव्यो भाव, निज देशे जावातणोजी
॥ तव नृपने चित्तमांहे, असंतोष ऊपन्यो घणो
जी ॥ २८ ॥ माग्या नृपण जेह, ते ऊपर मम
ता किसीजी ॥ परदेशीसुं प्रीत, दुःखदाइ जा
णो इसीजी ॥ २९ ॥ सासु सुसरो दोय, कर-
जोडी आदर घणेजी ॥ आंसु पडते धार, कुंअ
रने इणीपरे भणेजी ॥ ३० ॥ मदनमंजुषा एह,
अम उत्संगे ऊछरीजी ॥ जन्मथकी सुखमांहि,
आज लगी लीला करीजी॥३१॥वाली जीवितप्रा
य, तुम हाथे थापण ठवीजी ॥ एहने मदेशो छे
ह, जो पण परणो नव नवीजी ॥ ३२ ॥ पुत्रीने
कहे वत्स, क्षमा घणी मन आणजोजी ॥ सदा
लगी भरतार, देव करीने जाणजोजी ॥ ३३ ॥
सासु सुसरा जेठ, लज्जा विनय म चूकजोजी,
परहरजो प्रमाद, कुलमरजादा म मूकजोजी ॥

॥ ३४ ॥ कंत पहेली जाग, जागंतां नवि ऊंघी
एजी ॥ सोक्य बहेन करी जाण, वचन तास न
उलंघीएजी ॥ ३५ ॥ कंत सयल परिवार, जि
म्या पछी ज्ञोजन करेजी ॥ दासी दास जण ढो
र, खबर सहुनी चित्त धरेजी ॥ ३६ ॥ जिनपू-
जा गुरुज्नक्ति, पतिव्रता व्रत पालजोजी ॥ शी
कहीए तुम शीख, एम अमकुल अजवालजो-
जी, ॥ ३७ ॥ रयण ऋद्धि परिवार, देइ नृपे व
हाण ज्ञरयांजी ॥ मयणमंजूषा धूअ, वोलावा
सहु निसरयांजी ॥ ३८ ॥ कांठे सयल कुटुंब, हे
ज्ञां ज्ञरी ज्ञेटी मिल्यांजी ॥ तस मुख वारोवार,
जोतांने रोता पाछां वल्यांजी ॥ ३९ ॥ कुंअर व
हाण मांहि, बेठां साथे दोइ वहुजी ॥ काम अ
ने रति प्रीति, मिलियां एम जाणे सहुजी ॥
॥ ४० ॥ बीजेखंरू एह, ढाल सुणी एम आठ-
मीजी ॥ विनय कहे सिद्धचक्र, ज्नक्ति करो सुर
तरु समीजी ॥ ४१ ॥ चोपाइ ॥ खंरू खंरू मधुरु
जिम खंड, श्रीश्रीपालचरित्र अखंरू ॥ कीर्तिवि
जयवाचकथी लह्यो, बिजो खंड इम विनये क-
ह्यो, ॥ १ ॥ इतिश्रीमन्महोपाध्याय श्री कीर्तिवि

जयगणिशिष्योपाध्याय श्रीविनयविजयगणिविर
चिते श्रीश्रीपालचरित्रे प्राकृत प्रबंधे विदेशा-
गमने द्वय कन्यापाणिग्रहणेत्यादि वर्णनो नाम
द्वितीय खंड समाप्तः ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

अथश्री श्रीपालचरित्रे तृतीयखंडप्रारम्भ.॥

दोहरा ॥ सिद्धचक्रना गुण घणा, कहेतां ना
वे पार ॥ वंछित पूरे दुख हरे, वंदु वारंवार ॥१॥
सभा कहे श्रीपालने, समुद्र उतारो पार ॥ अ-
मने उत्कंठा घणी, सुणवा म करो वार ॥ २ ॥
कहे कवियण आगल कथा, मीठी अमिय स-
मान ॥ निद्रा विकथा परहरी, सुणजो देइ का-
न ॥ ३ ॥ धवल शेठ झूरे घणु, देखी कुंवरनी
ऋद्ध ॥ एकलडो आव्यो हतो, हैं हैं दैव शुं की-
ध ॥ ४ ॥ देखी न शके पार की, ऋद्धि हिये ज
स खार ॥ सायर थाए दूबलो, गाजंते जलधार
॥ ५ ॥ वरसाले वनराय जे, सवि नवपल्लव था-
य ॥ जय जावासानुं कशुं, जे ऊभो सुकाय ॥
॥ ६ ॥ जेकिरतार वडा करया, ते शूं केही रीश
॥ दांत पड्या गिरी पाडतां, कुंजर पाडे चीश ॥
॥ ७ ॥ वहाण अढिसें माहरां, लीधां शिरमां दे-

इ ॥ जोउं घरे किम जायछे, ऋद्धि एवमी लइ ॥ ८ ॥ एक जीवछे एहने, नाखुं जलधिमझार ॥ पछी सयल ए माहरुं, रमणि ऋद्धि परिवार॥ ९ ॥

ढाल पहेली ॥ शीतल तरुअर छांहिके वांह वालम्मनीरे एदेशी ॥ देखी कामिनी दोइके का मे व्यापिउरे, ककामे व्यापिउ ॥ वलि घणो धननो लोभके वाध्यो पापियोरे, केवाध्योपापियो॥ लाग्या दोय पिशाचके पींडे अतिघणुंरे ॥ केपीडे० ॥ धवलशेठनुं चित्तके वश नहि आपणुंरे ॥ केवश० ॥ १ ॥ उदक नभावे अन्नके नावे निद्र डीरे ॥ केनावे० ॥ उलस वालस थायके जक नहीं एक घडीरे ॥ केजक० ॥ मुख मूके निश्वास के दिन दिन दूबलोरे ॥ केदिन० ॥ रात दिवस नवि जायके मन बहु आंवलोरे ॥ २ ॥ चार मिल्या तस मित्रके पूछे प्रेमसुंरे ॥ केपूछे० ॥ कोण थयो तुम रोगके झुरो इमशुंरे॥केझुरो०॥ केचिंता उत्पन्नके कोइक आकरीरे ॥ केकोइ० ॥ भाइ थाउ धीरके मन कांठुं करीरे ॥ केमन० ॥ ॥ ३ ॥ दुःख कहो अम तास उपाय विचारीएरे ॥ उपा० ॥ चिंतासायर एहके पार उतारीएरे ॥

केपार० ॥ लज्जा मूकी शेठ कहे मन चिंतव्युं-
रे ॥ कहे मन०॥ तव चारे कहे मित्रके धिक्क ए
शुं लव्युंरे ॥ केधिक्क ० ॥ ४ ॥ परनारीनेपाप
नवोनव बूडीएरे ॥ न० ॥ किम सुरतरुनी डा-
ल कुहाडे कूडीएरे ॥ कुहा० ॥ परउपगारी एह
जिस्यो जग केवडोरे ॥ जिस्यो०॥ दीठो प्रत्यक्ष
जासके महिमा एवडोरे ॥ केम० ॥ ५ ॥ डेका-
व्या दोयवार इणे तुमने जीवतारे ॥इणे० ॥ ऊ
गारियां धन मालजो पासे एहतारे ॥ जो० ॥
तारयां थंभ्यां वहाण इणेआगल रहीरे ॥ इ० ॥
एहवो पुरुषरतके जग बीजो नहींरे ॥ केजग०
॥ ६ ॥ करी एहसुं द्रोहजो विरुउं ताकशोरे ॥
जो० ॥ तो विण खूटे किहां एकअंते थाकशो
रे ॥ अंते० ॥ भाग्ये लाधी ऋद्धि इणेजो एवडीरे
॥ इ० ॥ पडे कां दुर्बुद्धि गले तुम एवडीरे ॥
ग० ॥ ७ ॥ त्रण मित्रहितशीखते एम देइ ग-
यारे ॥ ते० ॥ चोथोकहे सुण शेठए तुजवेरी थ
यारे ॥ ए० ॥ गणिए पाप न पुण्यके लखमी
जोडीएरे ॥ केलख० ॥ लखमी होए गांठतो
पाप वछोडीएरे ॥ केपाप० ॥ ८ ॥ उपराजी

इणे ऋद्धि तेकाजे ताहरेरे ॥ ते० ॥ धणी था-
ए भाग्यवंत कमाइ कोइ करेरे ॥ क० ॥ क-
रशुं एवो उपायके दोलत ए घणीरे ॥ के० ॥
अने ए सुंदरीदोयके थाशे तुम तणीरे ॥के०
॥ ९ ॥ जेम पामे विश्वासमिलो तुमे एहसुंरे॥
मि० ॥मुख मीठी करो वातकेजाणेनेहसुंरे ॥ के
जाणे० ॥ मीठीलागी वात ते शेठने मनवसी
रे ॥ तेशे० ॥ आव्यो फीटण कालके मति
तेहनी खसीरे ॥ केमति० ॥ १० ॥ दुधजदेखे
डांगनदेखे मांकडोरे ॥नदेखे०॥ मस्तक लागे चो
ट थाए तव रांकडोरे ॥ थाए० ॥ रोगी करे कु
पथते लागे मीठडुंरे ॥तेलागे० ॥ वेदना व्यापे
जाम ते थाय अनीठडुंरे ॥ तेथाय०॥११॥ बे-
से कुंअर पासके विनय घणो करेरे ॥ केवि० ॥
तुंप्रभुजी अवधारके मुख एम उच्चरेरे ॥ केमुख०
॥ पूरव पुण्य पसायके तुम सेवामिलीरे ॥ केतु-
म० ॥ पग पग तुम पसयके अम आ-
शा फलीरे ॥ केअम० ॥ १२ ॥ जोतां तुम सु-
खचंदके सवि सुख लेखीएरे ॥ केसवि० ॥ रखे
तुमारी वातके विरुद्द देखीएरे ॥ केविरुद्द० ॥

कुंअर सघली वात ते साची सद्देहेरे ॥ तेसाची
॥दुरजननी गति नांति ते सज्जन नव लहेरे॥
सज्जन ॥१३॥जेह वहाणनी कोरके मांचा वांधियां
॥ केमांचा० ॥दोरतणे अवलंबके ऊपर सांधियां
॥केऊपर०॥तिहां बेसीने शेठते कुंअरने कहेरे॥ते
अरने० ॥ देखी अचरज एहके मुज मन ग
हगहेरे ॥ के० ॥ १४ ॥ मगर एक मुख आ
ठके दीसे जूजूआरे ॥ केदीसे० ॥ एवां रू
स्वरूपन होशेके हुआंरे ॥ नहोशे० ॥ जोव
इच्छे साहेबके तोआवोवहीरे ॥ केतो० ॥ प
काढशोवांकजे कांइकह्युंनहीरे ॥ जे कांइ० ॥
॥ १५ ॥ कुंअर मांचे ताम चढ्यो ऊतावलो
॥ चढ्यो० ॥ ऊतरियो तव शेठ धरी म
आंबलोरे ॥ धरी० ॥ बेउ मित्रे बेउ पासव
दोर ते कापियारे ॥ केदोर० ॥ करतां एहव
कर्म न बीहे पापियारे ॥ न० ॥ १६ ॥ पम्त
सायरमांहे ते नवपद चित्त धरेरे ॥ ते० ॥ सि
द्धचक्र प्रत्यक्षके सवि संकट हरेरे ॥ के० ॥ म
गरमछनी पीठके बेठो थिर थईरे ॥ केबेठो० ॥
वहाणनी परे तेहके पहोतो तट जईरे ॥ केप

हो० ॥ १७ ॥ औषधिने महिमायेके जलनय निस्तरेरे ॥ केजल० ॥ सिद्धचक्र परभावेके सुर सानिध करेरे ॥ के सुर० ॥ त्रीजे खंडे ढाल ए पहेली मनधरोरे ॥ ए पहेली० ॥ विनय कहे भ विलोकके भवसायर तरोरे ॥ के भव० ॥ १८ ॥

दोहरा ॥ कोंकण कांठे ऊतर्यो, पहोतो एक वनमांय ॥ थाक्यो निद्रा अनुसरे, चंपकतरुवर ठांय ॥१॥ सदालगे जे जागतो, धर्ममित्र समरच्छ ॥ कुंअरनी रक्षाकरे, दूर करे अनरछ ॥ २ ॥ दावानल जलधर हुए, सर्प हुए फुलमाल ॥ पुण्य वंत प्राणी लहे, पग पग ऋद्धि रसाल ॥ ३ ॥ करे कष्टमां पाड्वा, दुर्जन कोड उपाय ॥ पुण्यवंतने ते सवे, सुखनां कारण थाय ॥ ४ ॥ थल प्रगटे जलनिधिविचे, नयर रानमां थाय ॥ विष अमृत थइ परिणमे, पूरवपूण्यपसाय ॥ ५ ॥

ढाल बीजी ॥ राग मधु नादन ॥ जीरे महारे वाणी अमीय रसाल, सुणतां मुज आशा फली जीरेजी एदेशी ॥ जीरे मारे जाग्यो कुंअर जाम, तव देखे दोलत मिलि जीरेजी ॥ जीरे मारे सुभट भला सयवद्ध, करे विनती मन र

ली जीरेजी ॥ १ ॥ जी० ॥ स्वामी अरज अम
एक, अवधारो आदर करी जीरेजी ॥जी०॥ न
यरी ठाणापुर नाम, वसे जिसी अलकापुरी जी
रेजी ॥ २ ॥ जी० ॥ तिहां राजा वसुपाल, राज
करे नगराजियो जीरेजी ॥ जी० ॥ कोंकणदेश-
नरिंद, जस महिमा जग गाजियो जीरेजी ॥
॥ ३ ॥ जी० ॥ एक दिन सन्नामझार, निमित्तिउ
एक आवियो जीरेजी ॥ जी० ॥ प्रश्न पूछवा हे
त, रायतणे मन नावियो जीरेजी ॥ ४ ॥ जी०
॥ कहो जोशी अम धूत्र, मदनमंजरी गुणवती
जीरेजी ॥ जी० ॥ तेहतणो नरतार, कोण थ-
शे नलो नूपति जीरेजी ॥ ५ ॥ जी० ॥ किम
मिलशे अम तेह, शे अहिनाणेजाणशुं जीरेजी
॥ जी० ॥ कोण दिवस कोण मास, घरे तेडीने
आणशुं जीरेजी ॥ ६ ॥ जी० ॥ सकल कहो ए
वात, जो तुम विद्या छे खरी जीरेजी ॥ जी० ॥
शास्त्रतणे परमाण, अम चिंता टालो परी जीरे
जी ॥ ७ ॥ जी० ॥ जोशी कहे निमित्त, शास्त्र
तणे पूरण वले जीरेजी ॥ जी० ॥ पूर्वगत आ
म्नाय, ध्रुवतणी पेरे नवि चले जीरेजी ॥ ८ ॥

जी० ॥ शुदद्शमी वइशाप, अढी पहोर दिन अतिक्रमे जीरेजी ॥ जी० ॥ रयणायर उपकंठ, जइ जोज्जो तिणे समे जीरेजी ॥ ९ ॥ जी० ॥ नवनंदन वनमांय, शयन कीध चंपातले जीरे- जी ॥ जी० ॥ जोज्यो तस अहिनाण, तरुवर- गया नविचले जीरेजी ॥ १० ॥ जी० ॥ राये नमानी वात, एम कहे एगुं केवलि जीरेजी ॥ जी० ॥ अमने मोकलिया आंहि, आज वात ते सवि मिलि जीरेजी ॥ ११ ॥ जी० ॥ प्रभु थाउ असवार, अश्वरत्न आगल धरयो जीरेजी ॥ जी० ॥ कुंअर चाल्यो तास, बहु परिवारे पर- वरयो जीरेजी ॥ १२ ॥ जी० ॥ आगल जइ असवार, नृपने दिए वधामणी जीरेजी ॥ जी० सन्मुख आव्यो राय, साथे लेइ दोलत घणी जीरेजी ॥ १३ ॥ जी० ॥ शिणगारया गजराज, अंबाडी अंबर अमी जीरेजी ॥ जी० ॥ घंटा घु घूर माल, पाखर मणी रयणे जडी जीरेजी, ॥ ॥ १४ ॥ जी० ॥ सोवन जडित पलाण, तेजाला तेजी घणा जीरेजी ॥ जी० ॥ जोतिरिया केका ण, रथ जाणे दिनकरतणा जीरेजी ॥ १५ ॥

जी० ॥ वरवेडा धरी शीश, सामी आवे आलि का जीरेजी ॥ जी० ॥ मोती सोवन फूल, वधा वे गुणमालिका जीरेजी ॥ १६ ॥ जी० ॥ राज-वाहन चकडोल, रयण सुखासन पालखी जीरे जी ॥ जी० ॥ सांबेला शयबद्ध, केतू पताका न व लखी जीरेजी ॥ १७ ॥ जी० ॥ वाजे वहु वाजित्र, नाचे पात्र ते पग पगे जीरेजी ॥ ॥ जी० ॥ शिणगारयां घर हाट, पाट सावटुं ऊ गमगे जीरेजी ॥ १८ ॥ जी० ॥ इम मोटे मं-डाण, पेसारो महोच्छव करे जीरेजी ॥ जी० ॥ राय सकल गुणजाण, कुंअर पधराव्या घरे जी रेजी ॥ १९ ॥ जी० ॥ जोशी तेड्यो जाण, ल-गन तेज दिन आवियुं ॥ जीरेजी ॥ जी० ॥ देइ वहोलां दान ॥ राये लगन वधावियुं ॥ जीरेजी ॥ २० ॥ जी० ॥ तेहज रयणीमांह, धुआ मय-णरेखातणो जीरेजी ॥ जी० ॥ राये करचो वि-वाह सज्जन मन उलट घणो जीरेजी ॥ २१ ॥ जी० ॥ गज रथ घणा भंडार, दीधां कर मेला-वणे जीरेजी ॥ जी० ॥ जइए महिमा देखि, सि द्धचक्रने नामणे जीरेजी ॥ २२ ॥ जी० ॥ पमि-

या सायरमांय, एकज दुःखनी जामिनी जीरे-
जी ॥ जी० ॥ बीजी रात्रे जोइ, इणीपेरे परण्या
कामिनी जीरेजी ॥ २३ ॥ जी० ॥ नृपे दीधा
आवास, त्यां सूखनर लीला करे जीरेजी ॥ जी०
मयणरेहासुं नेह, दिन दिन अधिकेरी धरे जीरे
जी ॥ २४ ॥ जी० ॥नृपदीए बहु अधिकार, कुं
अर नवांछे तेहने जीरेजी ॥ जी० ॥थायो थगी
धर आप, पानतणां बीमां दीए जीरेजी ॥२५॥
॥ जी० ॥ जे कोइ अति गुणवंत, मान दिये नृ
प जेहने जीरेजी ॥ जी० ॥ तेहने बीडां पान,
देवरावे कुंअरकने जीरेजी ॥ २६ ॥ जी० ॥ त्री
जे खंमे एह, बीजी ढाल सोहामणी जीरेजी ॥
जी० ॥ सिद्धचक्र गुणश्रेणि, नवि सुणजो विन
ये नणी जीरेजी ॥ २७ ॥

दोहरा॥वहाणमांहे जे हुई, हिवे सुणो ते वा
त ॥ धवल नाम कालो हिये, हप्यों साते धात
॥ १ ॥ मन चिंते मुज नाग्यथी, मोटी थई स
माध ॥ पलकमांहि विण औषधे, विरुई गई वि
राध ॥ २ ॥ ए धनए दोय सुंदरी, एह सहेली
साथ ॥ परमेश्वर मुज पाधरो, दीधूं हाथो हाथ

॥ ३॥ कूडी माया केलवी. दोय रीझवुं नार॥ हाथ लेइ मन एहनां, सफल करुं संसार ॥ ४ ॥ दुःखिया थइये तस दुखे, वयण सुकोमल रीत ॥ अनुक्रमे वश कीजिए, न होय पराणे प्रीत ॥ ॥५॥धूर्त एम चितमां धरी. करे अनेक विलाप॥ मुखे रुए हियरू हसे, पाप विगोवे आप ॥ ६ ॥

ढाल त्रीजी ॥ रहो रहो रथ फेरवोरे एदेशी ॥ जीवजीवन प्रभु क्यां गयारे, दियो दरशन एक वाररे ॥ सुगुणा साहेब तुम विनारे, अमने कोण आधाररे ॥ जीव० ॥ १ ॥ शीर कूटे पीटे हियुंरे, मूके मोटी पोकरे ॥ हालकलोल थयो घणोरे, भेला हूआ लोकरे ॥ जी० ॥ २ ॥ कौतुक जोवाने चढ्यारे, मांचे वहानणी कोररे ॥ हे हे देव ए शुं थयुंरे, तुट्या जूना दोररे ॥ जीव० ॥ ३ ॥ जव वेऊ मयणा तणेरे, काने पडीते वातरे ॥ ध्रसक पड्यो तव ध्रासकोरे, जाणे वज्रनो घातरे ॥ जीव० ॥ ४ ॥ थइ अचेत धरणी ढलीरे, करती कोड विखासरे ॥ सांहि सहेली सावि मिलीरे, नाखे जोइ निशासरे ॥ जीव० ॥ ५ ॥ गंट्यां चंदन कमकमांरे, करया वीजणे वायरे ॥ चेत व=

ल्युं तव आरडेरे, हियडे दुःखन मायरे॥ जीव॰ ॥ ६ ॥कां ए प्राण पाग वल्यारे, जो रुव्यो कि रतारसे ॥ पीहेरीआं अलगां रह्यांरे, मूकी गयो भरतारसे ॥ जीव॰ ॥ ७ ॥ माय बापने परहरींरे, कीधो जेहनो साथरे ॥ फट हियरा फाटे नहींरे, विछड्यो ते प्राणनाथरे ॥ जीव॰ ॥ ८ ॥ धवल शेठ त्यां अवियोरे, कूडा करे विलापरे ॥ शुं कीजे ए दैवनेरे, दीजे कशा शरापरे ॥ जीव॰ ॥ ॥ ९ ॥ दुःख सह्यां माणस कह्यारे, सूख सह्यां जिम ढोररे ॥ धीरज आप न मूकिएरे, करिए हृदय कठोररे ॥ जीव॰ ॥ १० ॥ मणि माणिक्य मोती परेरे, जेहना गुण अभिरामरे ॥ जिहां जाशे तिहां तेहनांरे, मुकुट हार शिर ठामरे ॥ जीव॰ ॥ ११ ॥ व्यंग वचन एहवां सुणीरे, मन चिंते ते दोयरे ॥ एह कर्म इणे कर्युंरे, अवर न वेरी कोयरे ॥ जीव॰ ॥ १२ ॥ धन रमणीनी लालचेरे, कीधो स्वामिद्रोहरे ॥ मीठो थइ आवी मिलेरे, खांड गलेफ्युं लोहरे ॥ जीव॰ ॥ १३ ॥ शीयल हिवे किम राखशुंरे, ए करशे उपघातरे ॥ करिए कंततणी परेरे, सायरे झंपापातरे ॥ जी

व० ॥ १४ ॥ सम काले वेहु जणीरे, मन धारी
ए वातरे ॥ इणि अवसरे त्यां उपन्योरे, अति
विषमो उत्पातरे ॥ जीव० ॥ १५ ॥ हालकलोल
सायर थयोरे, वाजे उन्नरू वायरे ॥ घोर घनाघ
न गाजियोरे, विजली चिहुंदिशि थायरे ॥ जी
व० ॥ १६ ॥ कूआ थंभा कडकडेरे, ऊमी जाए
सढ दोररे ॥ हाथो हाथ सूझे नहीरे, थयुं अंधा
रुं घोररे ॥ जीव० ॥ १७ ॥ डमडम रूमरू डमक
तेरे, मुखे मुके होंकाररे ॥ खेत्रपाल तिहां आवि
यारे, हाथ लेइ तरवाररे ॥ जीव० ॥ १८ ॥ वरि
वावन्न परवरयारे, हाथे विविध हथियाररे ॥ ग-
भीदार दोमे ठडारे, चार चतुर पडिहाररे ॥ जी
व० ॥ १९ ॥ वेठी मृगपति वाहनेरे, चक्र नमा
डे हाथरे ॥ चक्केसरी पधारियांरे, देव देवी बहु
साथरे ॥ जीव० ॥ २० ॥ हण्यो कुबुद्धि मित्रनेरे,
जेणे वांकी मति दीधरे ॥ खेत्रपाले तवते ग्रहिरे,
खंमोखंड तनु कीधरे ॥ जीव० ॥ २१ ॥ ते देखी
वीहन्यो घणोरे, मयणा शरणे पइठरे ॥ शेठ प
शूपरे ध्रुजतोरे, देवी चक्केसरी दीठरे ॥ जीव० ॥
॥ २२ ॥ जारे मुक्यो जीवतोरे, सतीशरण सुप-

॥ च० ॥ पाड घणो अमे मोनशुं होलाल ॥ २॥ डुंब कहे स्वामी सुणोरे, करशुं ए तुम कामरे ॥ च० ॥ मुजरो हमारो मानजो होलाल ॥ केलवशुं कुडी कलारे, लेश भरच्या दामरे ॥ च० ॥ सावासी देजो पछे होलाल ॥ ३ ॥ डुंब मिली सवि ते गयारे, रायतणे दरबाररे ॥ च० ॥ गाय ऊभा घूमता होलाल ॥ राग आलाप टेकसुंरे, रीझ्यो राय अपाररे ॥ च० ॥ मागो कांइ मुख एम कहे होलाल ॥ ४ ॥ डुंब कहे अम दीजीएरे, महोत वधारी दानरे ॥ च० ॥ महोत अमे वांछु घणो होलाल ॥ तव नरपति कुअर कनेरे, देवरावे तस पानरे ॥ च० ॥ तेहनुं महोत वधारवा होलाल ॥ ५ ॥ पान देवा जव आवियोरे कुंअर तेहनी पासरे ॥ च० ॥ हस्त वदन जोता हसी होलाल ॥ वडो डुंब वलग्यो गलेरे, आणी मन उल्लासरे ॥ च० ॥ पुत्र आज भेट्यो भले होलाल ॥ ६ ॥ एहवे आवी डुंबडीरे, राइ वलगी कंठरे ॥ च० ॥ अंगो अंगे भेटती होलाल ॥ वेन थइने एक मिलीरे, आणी मन उत्कंठरे ॥ च० ॥

कहे मुज माउलोरे, एक कहे भाणेजरे ॥ च० ॥
एवडा दिन तुमे क्याहां रह्या होलाल ॥ एक
काकी एक फुइ थइरे, देखाडे घणुं हेजरे ॥ च० ॥
वाट जोतां हतां ताहरी होलाल ॥ ८ ॥ डुंब कहे
नरशायनेरे, ए अम कुल आधाररे ॥ च० ॥ री
सावी चाल्यो हतो होलाल ॥ तुम पसाय भेलो
थयोरे, सवि माहरो परिवाररे ॥ च० ॥ भाग्यां
दुःख विछोहनां होलाल॥ ९॥ राजा मन चिंते इ
सुंरे, सुणी तेहनी वाचरे ॥ च० ॥ वात घणी वि
रुइ थइ होलाल ॥ एह कुटुंब सवि एहनुंरे, दी
से परतख्य साचरे ॥ च० ॥ धिग मुज वंश वि-
टालीयो होलाल ॥१०॥ निमित्तिउ तेडावियोरे,
में तुज वचन विश्वासरे ॥च०॥ पुत्री दीधी एह-
नें होलाल ॥ किम मातंग कह्यो नहीरे, तें दी-
धो गल पासरे ॥ च० ॥ निमित्तियो वलतुं कहे
होलाल ॥ ११ ॥ मुज निमित्त जूठुं नहीरे, सु-
णजो साची वातरे ॥ च० ॥ ए बहु मातंगनो
धणी होलाल ॥ राय अरथ समजे नहीरे, को-
प्यो चिंते घातरे ॥च०॥ कुंअर निमित्तिया ऊप
रे होलाल ॥ १२ ॥ ते बेउने मारवारे, राये कीं

धो विचाररे ॥ च० ॥ सुभट घणा त्यां सज कि या होलाल ॥ मदनमंजरी ते सुणीरे, आवी त्यां तिणी वाररे ॥ च० ॥ रायने इणीपरे विनवे हो- लाल ॥ १३ ॥ काज विचारी कीजीएरे, जिम नवि होय उपहासरे ॥ च० ॥ जगमां जश ल- हीए घणो होलाल ॥ आचारे कुल जाणीएरे, जोइए हिए विमासरे ॥ च० ॥ दुबलकना थइ- ए नहि होलाल ॥ १४ ॥ कुंअरने नरपति कहे रे, प्रगट करो निज वंशरे ॥ च० ॥ जेम सांसो दूरे टले होलाल ॥ कहे कुंअर किम उच्चरेरे, उ त्तम निज प्रशंसरे ॥ च० ॥ कामे कुल उलखा वशुं होलाल ॥ १५ ॥सैन्य तुमारुं सज्ज करो- रे, मुज कर दो तरवाररे ॥ च० ॥ तव मुज कु ल परगट होशे होलाल ॥ माथु मुंडाव्या पछीरे, पूछे नक्षत्र वाररे ॥ च० ॥ ए उखाणो साचव्यो होलाल ॥ १६ ॥ अथवा प्रवहणमां छेरे, दोय परणी मुज नाररे ॥ च० ॥ तेमा पूछो तेहने हो लाल ॥ ते कहेशे सवि माहरोरे, मूलथकी अ- धिकाररे ॥ च० ॥ इणीपरे कीजे पारखु होलाल ॥ १७ ॥ तेहने तेडवा मोकल्योरे, राये निजप्र-

धालरे ॥ च० ॥ तेह जईने त्यां विनवे होलाल॥ तव मयणा मन हरषीयांरे. पामी आदरमानरे ॥ च० ॥ सहीकंते तेमावीयां होलाल ॥ १८ ॥ वेसी रयण सुखासनेरे, आव्यां राय हजूररे ॥च०॥ नृपति मन हर्षित थयो होलाल ॥ नयणेनाह नि-हालतांरे, प्रगट्यो प्रेम अंकुररे ॥ च० ॥ साचे जुठ नसाडियुं होलाल ॥ १९ ॥ विद्याधरपुत्री कहेरे, सघलो तस विरतंतरे ॥ च० ॥ विद्याधर मूनिवर कह्यो होलाल ॥ पापी शेठे नाखियोरे, सायरमां अम कंतरे ॥ च० ॥ वखते आज अ-मे लह्यो होलाल ॥ २० ॥ ते सुणतां जव उ-लख्योरे, तव हर्ष्यो मन रायरे ॥ च० ॥ पुत्र सगो जगनीतणो होलाल ॥ अविचार्युं कीधु हतुंरे, पण आव्यु सवि ठायरे ॥ च० ॥ जोज-नमांहे घी ढल्युं होलाल ॥ २१ ॥ नरपति पूछे डुंबनेरे, कहो ए कशो विचाररे ॥ च० ॥ तव ते वोले कंपता होलाल ॥ शेठे अमने विगोईयारे, लोभे थया खुवाररे ॥ च० ॥ कुडू कपट अमे केलव्युं होलाल ॥ २२ ॥ तव राजा रीशे च-ढ्योरे, बांधी अणाव्यो शेठरे ॥च०॥ डुंब सहि-

स हणवा धर्यो होलाल ॥ तव कुंअर आमो वलीरे, तेडाव्यो ते शेठरे ॥ च० ॥ उत्तम नर इम जाणीए होलाल ॥ २३ ॥ निमित्तिउ तव बोलीउरे, साचुं मुज निमित्तरे ॥ च० ॥ ए बहु मातंगनो धणी होलाल ॥ मातंग कहिय हाथीयारे, तेहनो प्रभु वरु वित्तरे ॥ च० ॥ ए राजेस र राजीउ होलाल ॥ २४ ॥ निमित्तियाने नृप दीएरे, दान अने बहु मानरे ॥ च० ॥ विद्यानिधि जगमां वडो होलाल ॥ कुंअर निज घरे आ वियारे, करता नवपदध्यानरे ॥ च० ॥ मयणा त्रणे एकठीमिली होलाल ॥ २५ ॥ कुंअर पूरव नी परेरे, पाले मननी प्रीतरे ॥ च० ॥ पासे रा खे शेठने होलाल ॥ ते मनथी छंडे नहीरे, दुर्ज ननी कुल रीतरे ॥ च० ॥ जे जेहवो ते तेहवो होलाल ॥ २६ ॥ बेउ हाथ जोये पड्यारे, काज न एके सिद्धरे ॥ च० ॥ शेठ एवुं मन चिंत वे होलाल ॥ पीन शकुं तो ढोली शकुंरे, एहवो निश्चय कीधरे॥ च० ॥ एहने निज हाथे हणुं होलाल ॥ २७ ॥ कुंअर पोढ्योछे जिहांरे, सात मी भुंइए आपरे ॥ च० ॥ लेइ कटारी त्यां

चढ्यो होलाल ॥ पग लपट्यो हेठो पड्योरे, आवी पहोच्युं पापरे ॥ च० ॥ मरी नरके गयो सातमी होलाल ॥ २८ ॥ लोक प्रजाते त्यांमिल्यारे, बोले धिग धिग वाणरे ॥ च० ॥ स्वामिद्रोही ए थयो होलाल ॥ जेह कुंअरने चिंतव्युंरे, आप लह्युंनिरवाणरे ॥ च० ॥ उग्र पाप तुरतज फल्युं होलाल ॥ २५ ॥ मृतकारज तेहना करेरे, कुंअर मन धरे शोकरे ॥ च० ॥ गुण तेहना संभारतो होलाल ॥ सोवन घणुं तपावियेरे, अगनीतणे संयोगरे ॥ च० ॥ तोहे रंग न पालटे होलाल ॥ ३० ॥ माल पांचसें वहाणनोरे, सवी संभालीलीधरे ॥ च० ॥ लखमीनुं लेखुं नहीं होलाल ॥ मित्र त्रण जे सेटनारे, ते अधिकारी कीधरे ॥ च० ॥ गुणनिधि उत्तम पद लहे होलाल ॥ ३१ ॥ इंद्रतणां सुख भोगवेरे, ते कुंअर श्रीपालरे ॥ च० ॥ मयणा त्रणे परिवर्यो होलाल ॥ त्रीजे खंड एम कहीरे, विनये चोथी ढालरे ॥ च० ॥ सिद्धचक्र महिमा फले होलाल ॥ ३२ ॥

दोहरा ॥ एक दिन रयवाडी चढ्यो, रमवा-

ने श्रीपाल ॥ साथ बहु त्यां ऊतर्यो, दीठो ऋ
द्धि विशाल ॥ १ ॥ सार्थवाह लइ नटणो, आ-
व्यो कुंअर पाय ॥ तव तेहने पूछे इस्यं, कुंअर क
री सुपसाय ॥ २॥कवण देशथी आविया, क्यां
जावा तुम नाव ॥ सार्थवाह तव वीनवे, करजो
डी सद्भाव ॥ ३ ॥ आव्या कांतीनयरथी, कंबु
द्दीव उद्देश ॥ कुंअर कहे कोइक कहो, अचर-
ज दीठ विशष ॥ ४॥ तेह कहे अचरज सुणो,
नयर एक अभिराम ॥ कोश इहांथी चारसे. क
म्मलपुर तस नाम ॥ ५ ॥ मकरकेतु राजा तिहां,
कपूरतिलकाकंत ॥ दोय पुत्र उपर हुइ, सुता
तास गुणवंत ॥ ६ ॥ नामे ते गुणसुदरी, रूपे
रंभ समान ॥ जगमां जस उपमा नहीं, चोस-
ठ कला निधान ॥ ७ ॥ राग रागणी रूप स्वर,
ताल तंत विलान ॥ वीणा तस ब्रह्मा सुणे, थि
र करि आठे कान ॥ ८ ॥ शास्त्र सुभापित का
व्य रस, वीणानाद विनोद ॥ चतुर मिले जो
चतुरने, तो ऊपजे प्रमोद ॥ ९ ॥ ब्हेरो गायत
णे गले, खटके जेम कुकट ॥ मूरख सरशी गो-
ठडी, पग पग हियडे हठ ॥ १० ॥ जो रूस्यो

गुणवंतने, तो देजे दुखपोठ ॥ दैवन देजे एक तुं, साथ गमारां गोठ ॥ ११ ॥ रसियासूं वासो नही, ते रसिया इक ताल ॥ झूरीने झांखर हुए. जिम विछडी तरु फाल ॥ १२ ॥ युक्ति जुक्ति समजे नही, सुझे नहीं जस चोज ॥ इत उत जोइ जंगली. जाणे आव्युं रोझ ॥ १३ ॥ रोझतणुं मन रीझवी, नशके कोइ सुजाण ॥ नदीमांय निशदिन वसे, पलले नहिं पाषाण॥१४॥ मर्मन जाणे मांहिलो, चित्त नहीं इकठांर ॥ ज्यां त्यां माथूं घालतो, फिरे हरायुं ढोर ॥ १५ ॥ चली चतुरसुं बोलिए, चिते कदा इकवार ॥ ते सहेली संसारमां, अवर अकज अवतार ॥ १६॥ रसियाने रसिया मिले, केलवतां गुण गोठ ॥ हिये नमाये रीझ रस, केणी नावे होठ ॥ १७ ॥ परख्या पाखे परणतां, चुंब मिले भरतार ॥ जाय जमारो झुरतां, किशुं करे किरतार ॥१८॥ ते कारण ते कुअरी. करी प्रतिज्ञा सार ॥ वीणा वादे जीतशे, जे मुज ते भरतार ॥ १९ ॥ ७ ॥

ढाल पांचमी ॥ थारा मेहला उपर मेह झरूखे वीजली होलाल ॥ झरूखे वीजली एदेशी ॥ ते

इ प्रतिज्ञा वात नयरमां घर घरेहोलाल ॥ नयरमां० ॥ पसरी लोक अनेक वजावे परपरे होलाल ॥ व० ॥ राजकुमार असंख ते शीखण सज्ज थया होलाल ॥ ते० ॥ लेइ वीणासाज ते गुरुपासे गया होलाल ॥ ते० ॥ १ ॥ त्रण ग्राम सुर सातके एकावीश मुर्छना होलाल ॥ के० ॥ तान उगणपच्चास घणी विधि घोलना होलाल ॥ घ० ॥ विद्याचार्य एक सवावे शीखवे होलाल ॥ स० ॥ करे अभ्यास जवान ते उजम नव नवे होलाल ॥ ते० ॥ २ ॥ शास्त्रसंगीत विचक्षण देश विदेशना होलाल के ॥ ॥ दे० ॥ करे सजामांहि वादते नाह विशेषना होलाल ॥ ते० ॥ मास मास प्रते होय तिहां गुण पारिखा होलाल ॥ ति० ॥ सुणतां कुंवरी वीण सवे पशु सारीखा होलाल ॥ स० ॥ चौटामां हे वीण वजावे वाणिया होलाल ॥ व० ॥ नकरे कोइ व्यापार ते होंसी प्राणिया होलाल ॥ ते० ॥ इणीपरे वरण अढार घरोघर आंगणे होलाल ॥ घ० ॥ सघले मेमी मेहेल ते वीणा रणझणे होलाल ॥ ते० ॥ ४ ॥ गायो चार गोवाल ते वीण

वजाडता होलाल ॥ ते० ॥ राजकुंवरी विहाह म
नोरथ आवता होलाल ॥ मनो० ॥ सूनां मूकी
खेत्र मिले वहु करपणी होलाल ॥ मिले० ॥ शी
खे वीण वजावण होंस हिये घणी होलाल ॥
हो० ॥ ५ ॥ तेह नगरमां एहवुं कौतक थई र-
ह्युं होलाल के ॥ कौं० ॥ दिठे बने ते वात न-
जाये पण कह्युं होलाल ॥ न० ॥ सुणी कुंअर
ते वात हिये रीझ्यो घणुं होलाल ॥ हि० ॥ सा-
र्थवाहने सार दीए वधामणु होलाल ॥ दीए० ॥
॥ ६ ॥ आव्यो निजआवास कुंअर मन चिंतवी
होलाल ॥ कुं० ॥ नयर रह्युं ते दूर तो किम
जाशुं हिवें होलाल ॥ तो० ॥ देत विधाता पां-
ख तो माणस रूअडा होलाल ॥ तो० ॥ फिरि
फिरि कौतक जोत जूए जेम सूअडाहोलाल ॥
जू० ॥ ७ ॥ सिद्धचक्र मुज एह मनोरथ पूरशे
होलाल ॥ मनो० ॥ एहज मुज आधार विघन
सवि चूरशे होलाल ॥ वि० ॥ थिरकरी मन वच
काय रह्यो एक ध्यानसुं होलाल ॥ रह्यो० ॥ त-
न्मय तत्पर चित्त थयो एक ग्यानसुं होलाल ॥
थ० ॥ ८ ॥ तत्क्षण मोहमवासी सुरवर आवियो

होलाल ॥ सु० ॥ विमलेसर मणिहार मनोहर लावियो होलाल ॥ म० ॥ थइ घणो सुप्रसन्न कुंअर कंठे ठवे होलाल ॥ कुं० ॥ तेह तणो करजोडी महिमा वरणवे होलाल ॥ म० ॥ ९ ॥ जे हवुं वंछे रूप ते थाये तत्क्षणे होलाल ॥ ते० ॥ तत्क्षण वंछितठाम जाए गयणांगणे होलाल ॥ जा० ॥ आवे विण अभ्यास कला जे चित्त धरे होलाल ॥ क० ॥ विषना विषम विकार ते सघला संहरे होलाल ॥ ते० ॥ १० ॥ सिद्धचक्रनो शेवक हुंबुं देवता होलालके ॥ हुं० ॥ कैक उधारिया धीर में एहने सेवता होलाल ॥ में० ॥ सिद्धचक्रनी भक्ति घणी मन धारजो होलाल ॥ घ० ॥ मुजने कोईक काम पके संभारजो होलाल ॥ पके० ॥ ११ ॥ एम कहीने ते सुरवर निज थानक गयो होलालके ॥ नि० ॥ कुंअर पोढ्यो सेज निचिंतो मन थयो होलाल ॥ नि० ॥ जाग्यो जिसे प्रभात तिसे मन चिंतवे होलाल ॥ ति० ॥ कुंडलनयरमझार के जइ बेशुं हिवे होलाल ॥ के ॥ ज० ॥ १२ ॥ नयण उघाडी जाम विलोके आगले होलाल ॥ वि० ॥ देखे उभो आप नय

रनीजागले होलाल ॥ न० ॥ दीठा त्याहा दरवा-
ण तेवीण वजावता होलाल ॥ ते० ॥ राजकुंम
रीनां रूप कलागुण गावता होलाल ॥ क० ॥ १३ ॥
चित्तमांहे चिंतिरूप करे त्याहां कुवडूं होलाल ॥
॥ करे० ॥ उन्नड शीश निलाडू वदन जिस्युं तूं-
वडूं होलाल ॥ व० ॥ चूए चूंची आंख दांत स-
वि मोकला होलाल ॥ दां० ॥ वांका लांवा हो-
ठ रहे ते मोकला होलाल ॥ र० ॥ १४ ॥ चिहुं
दिशि वेठुं नाक कान जिम ठीकरा होलाल ॥
॥ का० ॥ पूठ ऊंची खूंध हिये वहु टेकरा हो-
लाल ॥ हि० ॥ कोट कंमउर पेट मिली गयां ढुं
कमां होलाल ॥ मि० ॥ टुंकी सांथल जांघ हाथ
पग टुंकमा होलाल ॥ हाथ० ॥ १५ ॥ ठक ठक
ठवतो पाय नयरमांहि नीकल्यो होलाल ॥ न० ॥
तेह निहाली लोक खलक जोवा मिल्या होलाल
॥ ख० ॥ जिहां शिखेछे वीण कला तिहां आवि
यो होलाल ॥ क० ॥ आव्या राजकुमार मिली
वोलावियो होलाल ॥ मिली० ॥ १६ ॥ आवो
आवो जुहार पधारो वामणा होलाल ॥ प० ॥
दीसो सुंदर रूप घणा सोहामणा होलाल ॥ घ० ॥

क्यांथीपधारया राज कहो कोण कारणे होलाल॥
कहो० ॥ कोने देशो महत्व जइ घर बारणे हो-
लाल ॥ ज० ॥ १७ ॥ कुब्ज कहे अमे दूरथकीं
आव्या अहीं होलाल ॥ थ० ॥ हांसुं करतां वात
तुमे साची कहीं होलाल ॥ तु० ॥ वीणा गुरुने
पास अमे पण साधशुं होलाल ॥ अ० ॥ करशे
जो जगदीश तो तुमथी वाधशुं होलाल॥ तो०॥
॥ १८ ॥ विद्याचारज पास जइ एम वीनवे हो-
लाल॥ ज०॥ वीणानो अभ्यास करावो मुज हिवे
होलाल ॥ क० ॥ खड्ग अमूलिक एक करचुं त-
स भेटणुं होलाल ॥ क ॥ तव हरप्या गुरु मह
त्व दिए तस अति घणुं होलाल ॥ दि० ॥ १९॥
वीणा एक अनोपम दीधी तसकरे होलालके ॥
दी० ॥ देखाडे स्वर नाद ठेकाणां आदरे होला-
ल ॥ ठे० ॥ त्रट् त्रट् तूटे तांत गमां जाये खसी
होलाल ॥ ग० ॥ ते देखी विपरीत सभा सघ-
ली हसी होलाल ॥ स० ॥ २० ॥ हिवे परीक्षा हे
त सभा मोटी मिली होलाल ॥ स० ॥ चतुर सं-
गीत विचक्षण बेठा मन रली होलालके ॥ बे०॥
आवी राज कुमारि कला गुण वरसती होला-

ल ॥ क० ॥ वीणा पुस्तक हाथ जे परतक्ष सरस्वती होलाल ॥ जे० ॥ २१ ॥ दरवाने दरबारे कुब्ज जव रोकियो होलाल ॥ कु० ॥ दीधु भूषण रत्न पछी नवि टोकियो होलाल ॥ प० ॥ आव्यो कुंवरी पास इच्छारूपी वडो होलाल ॥ इ० ॥ कुंवरी देखे रूप बीजा सावि कूबडो होलाल ॥ बीजा० ॥ २२ ॥ साचीते मुज एह प्रतिज्ञा पुरशे होलाल ॥ प्र० ॥ सफल जनमतो मानशुं दुरिजन झूरशे होलालके ॥ दु० ॥ जो एहथी नवि भांजशे मननुं आंतरुं होलालके ॥ म० ॥ करी प्रतिज्ञा बब्बर वसाव्युं ता खरुं होलाल ॥ व० ॥ २३ ॥ दाखे गुरु आदेशे निजविणा कला होलाल के ॥ नि० ॥ जाम कुमार कुमारसमा मद आकला होलाल ॥ स० ॥ ताम कुमारि देखावे निजगुण चातुरी होलालके ॥ नि० ॥ लोके भाप्यो अंतर ग्राम ने सुरपुरी होलाल ॥ ग्रा० ॥ २४ ॥ कुंमरी कला आगे हुइ कुंअरतणी कला होलाल ॥ कुं० ॥ चंद्र कला रवि आगेते गशने वाकला होलाल ॥ ते० ॥ लोके प्रशंसा सांभली वामन आवियो होलालके ॥ वा० ॥ कहे कुंडलपुरवासी भलो मन भावि

यो होलाल ॥ न० ॥ २५॥कुवरी संकीतेण वी-
णा दिए तस करे होलाल ॥ वी० कहे कुमार
अशुद्धछे ए वीणा धूरे होलालके ॥ ए० ॥ वीणा
सगर्भने दंम दाध्योछे गले ग्रह्यं होलाल॥दा०॥
तुंबड तेण अशुद्ध पणु में तस कह्युं होलाल॥
प० ॥२६॥ दाखी दोष समारी वीणा ते आलवे
होलाल ॥ वी० ॥ होइ ग्रामनी मुर्छना किर्मपि
नकोचवे होलाल ॥ कि० ॥सुता लोकनां लई
मुकुट मुद्रा मणी होलाल ॥ मु०॥ वस्त्राभरण ले
इ करी राशिते अतिघणी होलाल ॥ रा० ॥
॥ २७ ॥ जाग्या लोक अछेरुं देखी एहवुं
होलालके ॥ दे० ॥ पूर्ण प्रतिज्ञा कुमारी चित्त ह
रषित हुवुं होलाल ॥ चि० ॥ त्रिभुवनसार कुमार
गले वर मालिका होलाल ॥ ग० ॥ हिवे ठवे नि
ज माने धन्य ते बालिका होलाल ॥ ध० ॥
॥ २८ ॥ वामन वरियो जाणी नृपादिक दुःख
धरे होलाल ॥ नृ० ॥ ताम कुमार स्वभावनुं रू-
प ते आदरे होलाल के ॥ रू० ॥ शशिरजनी ह
रगोरी हरि कमला जिस्यो होलाल ॥ ह० ॥ यो
ग्य मेलावो जाणी सवे चित्त उल्लस्यो होलाल ॥

स०॥ २९॥ निज बेटी परणावी खजाये नलीप रे होलाल ॥ रा०॥ दिए हय गय धण कंचण पुरे तस करे होलाल ॥ पु०॥ पुण्य विशाल नु जाल तिहां लीला करे होलाल ॥ ति० ॥ गुणसुंदरीने साथ श्रीपालते सुख वरे होलाल ॥ ॥ श्री० ॥ ३० ॥ त्रीजे खंमे ढाल रसाल ते पांचमी होलाल ॥ र० ॥ पूरी ए अनकूल सजन मन सक्रमी होलाल ॥ स० ॥ सिद्धचक्र गुणगातां चित्तन कुणतणो होलाल ॥चि०॥ हरषे वरसे अमिय ते विनय सुजश घणो होलाल ॥३१॥

दोहरा ॥ पुण्यवंत जिहां पगधरे, तिहां आवे सवि ऋद्धि ॥ तिहां अजोद्धा राम जिहां, जिहां साहस तिहां सिद्धि ॥१॥ पुण्यवंतने लच्छि नो, इच्छातणो विलंब ॥ कोकिल चाहे कंठ रव, दिये लुंब नरि अंब ॥ २ ॥ पुण्ये परणाति होय नलि, पुण्ये सगुण गरिठ ॥ पुण्ये अलिय विघन टले, पुण्ये मिलेज इठ ॥ ३ ॥

ढाल बठी॥सुण सुगुण सनेहीरे साहेबा एदेशी ॥ एकदिन एक परदेशीउ, कहे कुअरने अदनुत ठामरे ॥ सुण जोयण त्रणसें उपरे, वे न

यर कंचनपुर नामरे ॥ जूने जूने अचरज अ-
तिभलं ॥ एआंकणी ॥ त्यां वज्रसेनछे राजी-
उ आरिकाल सबल करवालरे ॥ तस कंचनमा-
लाछे कामनी, मालति माल सकुमालरे ॥ जू० ॥
॥ २ ॥ तेहनें सुत चारने ऊपरे, छे त्रैलोक्य
सुंदरी नामरे ॥ पुत्रीछे वदने ऊपरे, उपनिपत्
यथा अभिरामरे ॥ जू० ॥ ३ ॥ रंभादिक जे
रमणी करी, ते तो एह घरूवा करलेखरे ॥ वि
धिने रचना बीजीतणी, एहनो जय जश उल्ले-
खरे ॥ ४ ॥ रोमाग्र निरखे तेहने, ब्रह्माद्वय अनु
भव होयरे ॥ स्मर द्रय पूरण दर्शने, तेहने तु-
ल्य नहीं कोयरे ॥ जू० ॥ ५ ॥ नृप तस वर स
रिखो देखवा, मंडप स्वयंवर कीधरे ॥ मूल मं
डप थंभे पूतली, मणी कंचनमय सुप्रसिद्धरे ॥
॥ जू० ॥ ६ ॥ चिहुं पास विमाणावली स-
मी, मंचाति मंचनी श्रेणिरे ॥ गौरव कारण कण-
राशिजे, जीपीजे गिरिवर तेणीरे ॥ जू० ॥
॥ ७ ॥ तिहां प्रथम पक्ष आषाढनी, बीजेछे व-
रण मुहुर्त्तरे ॥ शुभ बीज बीज ते कालछे, पु-
ण्यवंतने हेतु आयतरे ॥ जू० ॥ ८ ॥ इम नि-

सूणी सोवन सांकलुं, कुंअरे तस दीधुं तावरे॥ घरे जइ कुब्जाकृति धरी, तिहां पहोतो हारप्र-भावरे ॥ जू० ॥ ९ ॥ मंरूपे पेसतां वारीउ, पोलीयाने भूषण देइरे ॥ तिहां पहोतो मणिमय पूतली, पासे बेठो सुखसेइरे ॥ जू० ॥ १० ॥ खरदतो नाकते नानडुं, होठ लांवा ऊंची पीठरे ॥ आंख पीली केश ते कावरा, रह्यो ऊभो मांडव हेठरे ॥ जू० ॥११॥ नृप पूछे केइ सभागिया, वलि वागीया जागीया तेजरे ॥ कहो कुण कारणे तुमे आवीया, कहे जेण कारणे तुम हेजरे ॥ जू० ॥ १२ ॥ तवते नृपति खड खड हसे, जूउ जूउ ए रूपनिधानरे ॥ एहने जे वरसे सुंदरी, तेहनां काज सर्‍यां वल्यां वानरे ॥ जू० ॥ १३ ॥ इणि अवसरे नरपति कुंअरी, वर अंबर शिबिकारूढरे ॥ जाणीए चमकति वीजली, गिरिउपरे जलधर गूढरे ॥ जू० ॥ १४ ॥ मुक्ताहल हार सोहती, वरमाला करमां लेइरे ॥ मूलमंरूपे आवी कुंअरने, सहसा शुचिरूप पलोइरे ॥ १५ ॥ जे सहेज स्वरूप विभावमां, देखे ते अनुभवयोगरे ॥ इणे व्यतिकरे ते हर्षित हुइ, कहे हुउ मु

ज इष्टसंयोगरे ॥ जू० ॥ १६ ॥ तस द्रष्टि सरा ग विलोकतां, विचे विचे निज वामनरूपरे ॥ दाखे ते कुंअर सुवल्लही, परि परि परखे करी चूपरे ॥ जू० ॥ १७ ॥ साची ते नट नांगरतणी, बाजी वाजी क्षुत जेमरे ॥ मन राजी काजी शुं करे, आ जीवित एहसुं प्रेमरे ॥ १८ ॥ हिवे वरणवे जे जे नृप प्रते, प्रतिहारी करी गुण पोपरे ॥ ते ते हिले कुंअरी दाखवी, वय रूपने देशना दोपरे ॥ जू० ॥ १९ ॥ वरणवतां जस मुख उजलुं, हेलंतां तेहनुं श्यामरे ॥ प्रातिहारीथा की कुंअरने, सा निरखे रति अभिरामरे ॥ जू० ॥ २० ॥ छे मधुर यथोचित शेलडी, दधि मधु साकर द्राखरे ॥ पण जेहनुं मन जिहां वेधियुं, ते मधुरने बीजा लाखरे ॥ जू० ॥ २१ ॥ इणे अवसरे थंभनी पूतली, मुखे अवतरी हारनो देवरे ॥ कहे गुणग्राहक जो चतुरछे, तो वामन वर ततखेवरे ॥ जू० ॥ २२ ॥ ते सुणि वरियो कुंवरीए, दाखे निज अतिही कुरूपरे ॥ ते देखी निभ्रंत्से कुब्जने, तव रूठ्या राणानूपरे ॥ जू० ॥ ॥२३॥ गुण अवगुण मुग्धा नवि लहे, वरे कु-

ज्ज तजी वर नूपरे ॥ पण कन्यारत्न नकुब्जनुं, उकरडे शोवर धूपरे ॥ जू० ॥ २४ ॥ तज माल मराल अमेकहुं, तुं कागडो अति विकरालरे ॥ जो नतजे तो ए ताहरूं, गल नाल लुणे करवालरे ॥ जू० ॥ २५ ॥ तव हसीय नणे वामन इस्युं, तुमे जोनवि वरया इणरे ॥ तो दुर्नगो रुपो मुज किशुं, रुपोन विधिसुं केणरे ॥ जू० ॥ ॥ २६ ॥ परस्त्री अनिलाष्ना पातकी, हिवे मुज असिधारातीच्छरे ॥ पामी तुमे शुद्ध थाउ सवे, देखो मुज केवा हच्छरे ॥ जू० ॥ २७ ॥ एम कही कुब्जे विक्रम तिस्युं, दाख्युं तेणे नरपति नठरे ॥ चित्त चमक्या गगने देवता, तेणे संतति कुसुम नी वुठरे ॥ जू० ॥ २८ ॥ हुउ वज्रसेन राजा खुशी, कहे वलपरे दाखवो रूपरे ॥ तेणे दाख्युं रूप स्वनावनुं, परणावे पुत्री नूपरे ॥ जू० ॥ २९ ॥ दीए आवास उत्तंगते, तिहां विलसे सुख श्रीपालरे ॥ निज त्रैलोकसुंदरीनारिसुं, जेम कमलासुं गोपालरे ॥ जू० ॥ ३० ॥ त्रीजे खंडे पूरण थइ, ए बठी ढाल रसालरे ॥ जश गातां श्री सिद्धचक्रना, होए घर घर मंगल मालरे ॥ ३१ ॥

दोहरा ॥ विलसे धवल अपार सुख, सौभागी सरदार ॥ पुण्यबले सवि संपजे, वंछित सुख निरधार ॥ १ ॥ सामग्री कारजतणी, प्रापक कारण पंच ॥ इष्टहेतु पुण्यज वडुं, मेले अवर प्रपंच ॥ २ ॥ त्रिलोकसुंदरि श्रीपालनो, पुण्ये हुवो संबंध ॥ हिवे शृंगारसुंदरितणो, कहिशुं लाज प्रबंध ॥ ३ ॥

ढाल सातमी ॥ साहेबा मोतीडो हमारो ए-देशी ॥ एक दिन राजसभाए आव्यो, चर कहे अचरज मुज मन भाव्यो ॥ साहेबा रंगीला हमारा, मोहनारंगीला ॥ दलपत्तननोछे महाराजा ॥ धरापाल जस बेउ पख ताजा ॥ सा० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ राणी चोराशी तस गुणखाणी, गुणमालाछे प्रथम वखाणी ॥ पांच बेटा उपर गुण पेटी, शृंगारसुंदरीछे तस बेटी ॥ सा० ॥ २ ॥ पल्लव अधर हसित सितफूल, अंग चंग कुचफल बहुमूल ॥ जगमतेछे मोहनवेली, चालति चाल जसी गज गेली ॥ सा० ॥ ३ ॥ पंडिता विचक्षणा प्रगुणा नामे, निपुणा दक्षा सम परिणामे ॥ तेहनी पांच सखी छे प्यारी, सहुनी मति जिनधर्मे सारी

॥ सा० ॥ ४ ॥ ते आगल कहे कुंवरी साचुं, आ
पणुं मन मत होजो काचुं ॥ सुख कारण, जिनम-
तनो जाण, वर वरवो बीजो अप्रमाण ॥ सा० ॥
॥ ५ ॥ जाण अजाणतणोजे जोग. केल कथारत-
णो संयोग ॥ व्याधि मृत्यु दारिद्र वनवास, अ
धिको कुमित्र तणो सहवास ॥ ६ ॥ हेम मु-
द्राए अकिकन गजे, शो जलधर जे फोकट गा-
जे ॥ वर वरवो परखाने आप, जेम नहोय क-
र्म कुजोमालाप ॥ सा० ॥ ७ ॥ कह पंमिता प
रनुं चित्त, नाव लखीजे सुणि एक चित्त ॥ सी
थे पाक सुनट आकारे, जेम जाणिजे शुद्ध प्र-
कारे ॥ सा० ॥ ८ ॥ करी समश्या पद तुमे दा
खो, जेपूरे ते चित्तमां राखो ॥ एमनि सुणी क-
हे कुंवरी तेह. वरुं समश्या पूरे जेह ॥ सा० ॥
॥ ९ ॥ तेह प्रसिद्धि सुणीने मिलिया, बहु पंमित
नर बुद्धि बलिया॥ पण मतिवेग तिहां नवि चाले,
वायु वेगे नवि डुंगर हाले॥ सा० ॥ १० ॥ पंच स-
खीयुत ते नृप बेटी. चित्त परखे करी समश्या मोटी
॥ सुणिय कहे जिन केम पूरिजे, परमन द्रह किम
थाह लहीजे ॥ सा० ॥ ११ ॥ सुणिय कुमार च

सख्यो आवे, घरे कहे सूज हार अनावे ॥ दल पत्तननयर ज्यां नृप कन्या, त्यां पहोतो सखीयुत ज्यां धन्या ॥ १२ ॥ देखी कुंअर अमरसम तेह, चित्तचमकी कहे जो मुज एह ॥ पूरे समश्या तो हुं धन्य, पूरि प्रतिज्ञा हुए कहे पुण्य॥ सा० ॥ १३ ॥ पूछे कुंअर समश्या कोण, कुंअरीसंकेत सखी कहे गौण ॥ शीशो कुंअर दीये करपूरे. पुतल तेह रहेन अधूरे ॥ सा० ॥१४॥ पंमितोउवाच ॥ मनवंछित फल होय ॥ पुतलोउवाच ॥

दोहरा ॥ अरिहंताइ नव पय. नियमन धरजे कोय ॥ निश्चे तस सुरनर स्तवे, मनवंछित फल होय ॥१॥ विचक्षणोवाच ॥ अवरम झंखो आल ॥ पुत्त लोउवाच ॥ अरिहंतदेव सुसाधु गुरु, धर्मज दया विशाल ॥ जपो मंत्र नवकार तुम, अवर म झंखो आल ॥ २ ॥ प्रगुणाउवाच ॥ करि सफलो अप्पाण ॥ पुतलोउवाच ॥ आराहीजे देव गुरु, देइ सुपत्ते दान ॥ तप संजम उवयार करि, करि सफलो अप्पाण ॥ ३ ॥ निपुणोवाच ॥ जित्तो लिख्यो निलाड ॥ पुतलोउवाच ॥ रे मन अप्पा खंतिधर, चिंतां जाल म पाड ॥ फल.

तितोहिज पामिये, जित्तो लिख्यो निलाड ॥ ४ ॥ दक्षाउवाच ॥ तस तिहुंयण जिणदास ॥ पुत लोउवाच ॥ अच्छि भवांतर संचियं, पुन्न सुमुग्गल जास ॥ तसबल तसमई तससरी, तस तिहुंयण जिणदास ॥ ५ ॥ शृंगारसुंदरीउवाच ॥ रविपहेला ऊगंत ॥ पुतलोउवाच ॥ जीवंतां जगजश नही, जशविण कां जीवंत ॥ जे जश लई आथम्या, रविपहेला ऊगंत ॥ ६ ॥ ढाल पूर्वनी ॥ पूरे कुंअर समस्या सारी, आनंदित हुइ नृपति कुमारी ॥ वरे कुमार ते त्रिभुवनसार, गुणनिधान जीवन आधार ॥ सा० ॥ १५ ॥ पुतलमुखे समस्या पुरावी, राजाप्रमुख जन सवि हुआ भावी ॥ ए अचरज तो कहीए न दीठुं, जेम जोइए तेम लागे मीठुं ॥ सा० ॥ १६ ॥ राजा निज पुत्री परणावे, पांच सखीयुत मनने भावे ॥ पाणिग्रहण महोत्सव कीधो, दान अतुल मनवंछित दीधो ॥ सा० ॥ १७ ॥ सातमी ढाल ते त्रीजे खंडे, पूरण हुइ गुणराग अखंडे ॥ सिद्धचक्र गुण जो गाइजे, विनय सुजश सुख तो पाइजे ॥ सा० ॥ १८ ॥

दोहरा ॥ अंगन्नट्ट इणे अवसरे, देखी कुंअ रचरित्र ॥ कहे सुणो एक माहरुं, वचन विचार पवित्र ॥ १ ॥ कोल्लागपूरनो राजियो, अछे पुरंदर नाम ॥ विजया राणी तेहनी, लावणिम लीलाधाम ॥ २ ॥ सात पुत्र ऊपर सुता, जयसुंदरी छे तास ॥ रंन्भा लघु ऊंची गई, जोड न आवे जास ॥ ३ ॥ लावणिम रूप अलंकरी, ते देखि कहे नूप ॥ ए सरखो वर कुण हशे, पाठक कहो स्वरूप ॥ ४ ॥ सो कहे इणे जणतां कला, राधावेध स्वरूप ॥ पूछ्युं ते में वरणव्युं, साधनने अनुरूप ॥ ५ ॥ आठचक्र थंभ ऊपरे, फिरे दक्षणने वाम ॥ अरविवरोपरि पुतली, काष्ठनि राधानाम ॥ ६ ॥ तेल कढा प्रतिबिंब जोइ, मुके अधोमुख बाण ॥ वेधे राधा वाम अछि, राधा वेध सुजाण ॥ ७ ॥ धनुर्वेदनी ए कला, चारवेदथी ऊढ ॥उत्तम नर साधी शके, नवि जाणे कोई मूढ ॥ ८ ॥ तेसुणी तुज पुत्री नृपति, करि प्रतिज्ञा एम ॥ वरशुं राधावेध करि, बीजो वरवा नेम ॥ ९ ॥ मोटो मंन्डप मांडिये, राधावेधनो संच ॥ करिए जिम

वर पामिये, पाठक कहे प्रपंच ॥ १० ॥ मंत्रप नृप मंत्रावियो, राधावेध विचार ॥ कोई नवि साधी शके, पण साधशो कुमार ॥११॥ एम निमुणि ते नहने, कुंम्रुल दिये कुंमार ॥ रयणी निज वासे वसी, चाल्यो प्रात उदार॥ १२॥ पहोतो ते कोल्लागपुर, कुंवर दृष्टि सवसाख॥साध्यो राधावेध त्यां, हारमहिमागुण दाख ॥ १३ ॥ जयसुंदरीए ते वर्यो, करियो नृप विवाह ॥ तास दत्त आवासमां, रहे सुजश उच्छाह ॥ १४॥

ढाल आठमी ॥ बन्योरे कुंअरजीनो सेहरो एदेशी ॥ हिवे माउल नृप पेखीआ, आव्या नर आणा काजरे ॥ विनित ॥ लीलावंत कुंअर भलो, कुंअरे पण निज सुंदरी, तेडावी अधिक समाजरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ १ ॥ सैन्य मिल्युं त्यां सामटुं, हयगयरथ भट चतुरंगरे ॥वि०॥ तेणे संयुत कुंअर ते आवियो, ठाणाभिधपुर अति चंगरे ॥ वि० ली० ॥ २ ॥ आणंदियो माउल नरपति, तस सिरिवरि सुंदरी देखिरे ॥ वि० ॥ थापी राज श्रीपालने, करयो विधिअभिषेक विशेपिरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ३ ॥ सिंहासन बेठो सोहिये, व

रहार किरिट विशालरे ॥ वि० ॥ वर चामर छ-
त्र शिर धरयां, मुखकंज अनुसरत मरालरे ॥
वि. ॥ ली० ॥ ४ ॥ सोले सामंते प्रणमितो, हय
गय मणिमोती भेटरे ॥ वि. ॥ चतुरंगी सेनाए
परिवरयो, चाले जननी नमवा नेटरे ॥ वि० ॥
॥ ली० ॥ ५ ॥ गाम ठामे ते आवंतडो, नृपे प्र-
णमितो सुपवित्तरे ॥ वि० ॥ भेटी जतो बहु भे-
टणे, सोपारय नगरें पहुत्तरे ॥ वि. ॥ लि. ॥
॥ ६ ॥ ते परिसर सैन्ये परिवरयो, आव्यो ते श्री
पालरे ॥ वि. ॥ कहे भक्ति शक्ति नवि दाखवे,
शुं सोपारक नरपालरे ॥ वि. ॥ ली० ॥ ७ ॥ क-
हे नर परधान नवि एहनो, अपराधछे गुण-
वंतरे ॥ वि. ॥ नामे महसेनछेए भलो, तारा रा-
णीनो कंतरे ॥ वि. ॥ ली० ॥ ८ ॥ पुत्री तस कू-
खे ऊपनी, छे तिलकसुंदरी नामरे ॥वि.॥ तेतो
त्रिभुवनतिलकसमी बनी, हरे तिलोत्तमानुं धामरे
॥ वि. ॥ ली. ॥ ९ ॥ तेतो सृष्टिछे चतुर मदनत
णी, अंगे जीत्यां सवि ऊपमानरे ॥ वि. ॥ श्रु-
ति जरु जे ब्रह्मा तेहनी, रचनाछे सकल समा-
नरे ॥ वि० ॥ली. ॥ १० ॥ दीर्घपीठे भंपी सा सुता,

कीधा बहु विध उपचाररे ॥ वि० ॥ मणीमंत्र औ
षध बहु आणियां, पण नथयो गुण ते लिगाररे
॥ वि० ॥ ली० ॥ ११ ॥ ते माटे दुःखे पीडियो,
महसेन नृपति तस तातरे ॥ वि० ॥ नवि आ-
व्यो इणे कारण, मत गणजो बीजो घातरे ॥
वि० ॥ ली० ॥ १२ ॥ राजा कहे किहांछे ते दाख
वो, तो कीजे तस उपकाररे ॥ वि० ॥ एम कही
तुरंगारूढ थयो, दीठां जातां बहु नरनाररे ॥
॥ वि० ॥ ली० ॥ १३ ॥ समशाने लेइ जाती जा
णी, त्यां पहोतो ते नरनाहरे ॥वि०॥ कहे दाखो
मुज हुं सज करूं, मुर्च्छितने मदियो दाहरे ॥
॥ वि० ॥ ली० ॥ १४ ॥ महियल मूकी ते थानके
करीहार न्हवण अभिषेकरे ॥ वि० ॥ सज करी
सवि लोकना चित्तसुं, थइ बेठी धरीय विवेकरे ॥
वि० ॥ ली० ॥ १५ ॥ महसेन मुदित कहे राजि-
यो, वत्स तुजनेएशुं होतरे ॥ वि० ॥ जो नावत
ए वडभागीयो, न करत उपगार उद्योतरे॥ वि०
॥ ली० ॥ १६ ॥ तुज प्राण दीधाछे एहणे, तुं प्रा
ण अधिकछे मुजरे ॥ वि० ॥ एहने तुं देवी मु-
ज घटे, ए जाणजे हृदयनुं गुजरे ॥ वि० ॥ ली०

॥ १७ ॥ स्निग्ध मुग्द दग देखतां, एम कहेतां ते श्रीपालरे ॥ वि० ॥ मन चिंते माहरा प्रेमनी, गति एहसुंछे असरालरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ १८ ॥ जो प्राण कहुं तो तेहथी, अधिको केम लखीए प्रेमरे ॥ वि० ॥ कहुं भिन्नतो अनुभव केम मिले, अविरोध उभय गति केमरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ १९ ॥ एम स्नेहलसा निज अंगजा, श्रीपालकरे दिए भूपरे ॥ वि० ॥ परणीसा आठे तस मिली, दयिता अति अद्भुत रूपरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ॥ २० ॥ अरू दृष्टिसहित पण विरतिने, जेम वंछे समकितवंतरे ॥ वि० ॥ अरूप्रवचनमात सहित मुनि, समताने जेम गुणवंतरे ॥ वि० ॥ ॥ ली० ॥ २१ ॥ अरू बुद्धिसहित पण सिद्धिने, अड सिद्धिसहित पण मुक्तिरे ॥ वि० ॥ प्रिया आठ सहित पण प्रथमने, नित्य ध्यावे ते इण युक्तिरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ २२ ॥ उत्कंठित चित्त तेहसुं, वली जननिने नमवा हेजरे ॥ वि० ॥ श्रीपाल प्रयाण ते पूरियुं, देवरावे डंका तेजरे ॥ ॥ वि० ली० ॥ २३ ॥ हयगय रथ भरू मणिकंचणे, वली सच्छ वच्छ बहु मुलरे ॥ वि० ॥ प

गे पगे भेटेजे नृप अत्ये, तेहनुं चक्रवर्ति सम शु
लरे ॥ वि॰ ॥ ली॰ ॥ २४ ॥ तस सैन्य
भरे भारित महि, अहिपति फण मणिगण भो-
तरे ॥ वि॰ ॥ तेणे गिरि पण जाणुं नवि गि-
रद्या, शशि सूर नयण विधि जोतरे ॥ वि॰ ॥
॥ ली॰ ॥२५ ॥ मरहठ सोरठ मेवाडना, व-
ली लाट भोटना भूपरे ॥ वि॰ ॥ ते आव्यो
सघला साधतो, मालवदेशे रविरूपरे ॥ वि॰॥
॥ ली॰ ॥ २६ ॥ आगम निसुणी परचक्रनो,
चर मुखथी मालवरायरे ॥ वि॰ ॥ नयनीत
ते गढने सज करे, तेहनुं नवि तेज खमायरे॥
॥ वि॰ ॥ ली॰ ॥ २७ ॥ कपड चोपड तृण
कण घणा, संग्रहे ते इंधण नीररे ॥ वि॰ ॥
सन्नद्ध होए सुभट वमा, कायर कंपे नही धी-
ररे ॥ वि॰ ॥ ली॰ ॥ २८ ॥ एम उज्जयणी
हुइ नगरी ते, लोके संकिरण समीपरे ॥ वि॰
॥ वींटी श्रीपाल सुभटे तदा, जेम जलधि अं-
तरद्वीपरे ॥ वि॰ ॥ ली॰ ॥ २९ ॥ डेरा दी-
धा सवि सैन्यना, पहेली हुइ रयणी जामरे ॥
॥ वि॰ ॥ जननी घरे पहोतो प्रेमसुं, नृप हा

र प्रजावे तासरे ॥ वि० ॥ ली० ३० ॥ ढाल पूरी थइ आठमी, पूरो हुवो त्रीजो खंमरे ॥ ॥ वि० ॥ होए नव पद विधि आराधतां. जिन विनय सुजश अखंडरे ॥ वि० ॥ ली० ॥ ॥ ३१ ॥ चोपाइ ॥ खंड खंड मीठाइघणी. श्रीश्रीपालचरित्रे जणी ॥ ए वाणी सुरतरुवेलडी, कशी द्राखने कशिशेलडी ॥ १ ॥ इति श्रीमन्महोपाध्याय श्री विनयविजयगणि उपक्रांते महोपाध्याय श्री यशोविजयगणी पूरिते श्री श्रीपालचरित्रे प्राकृतप्रबधे विमलेश्वरदेवेनार्पितम हारप्राप्ति मनोजीष्टदायक षटकन्यापाणिग्रहणकरणनोनाम तृतीयखंम समाप्त ॥ ७८ ॥

॥ अथ श्री चतुर्थखंम प्रारंज ॥

दोहरा ॥ त्रीजो खंड अखंड रस, पूरण हुउ प्रमाण ॥ चोथो खंम हिवे वरणवुं, श्रोता सुणो सुजाण ॥ १ ॥ शीश धूणावे चमकित, रोमांचित करि देह ॥ विकसित नयन वदन मुदा,रस दिए श्रोता तेह ॥ २ ॥ जाणज श्रोता आगले, वक्ताकला प्रमाण ॥ ते आगल घनशुं करे, जे मगशीलपाषाण ॥ दर्पण अंधा आग

ले, बहिरा आगल गीत ॥ मूरख आगल रसकथा, त्रण्ये एकज रीत ॥ ४ ॥ ते माटे सज थइ सुणो, श्रोता दीजें कान ॥ बुझे तेहने रीझवुं, लह्यु नमूले ज्ञान ॥ ५ ॥ आगे आगे रस घणो, कथा सुणतां थाय ॥ हिवे श्रीपाल चरित्रना, आगल गुण कहवाय ॥ ६ ॥

ढाल पहेली ॥ धन दिनवेलाधनघडी तेह, अचिराशे नंदन यदि जिन भेटशुंजी एदेशी ॥ रहियोरे आवास दुवार, वयण सुणे श्रीपाल सोहामणांजी ॥ कमलप्रभारे कहे एम, मयणाप्रत्ये मुज चिते ए दुःख घणांजी ॥ १ ॥ वींटीबे परचक्र, नगरी सघलुंरे लोक हिलोलीयुंजी ॥ शीगति होशे इणी ठाम, सुतने सुख होजो बीजुं घोलियुंजी ॥ २ ॥ घणारे दिवस थया तास, वालम तुज जेगयो देशांतरेजी ॥ हजीय न आवी कांइ शुद्धि, जीवेरे माता दुःखणी नवि मरेजी ॥ ३ ॥ मयणारे बोले मकरो खेद, मधरो भय मनमां परचक्रनोजी ॥ नवपदध्यानेरे पाप पलाय, दुरितन चारोबे ग्रह चक्रनोजी ॥ ४ अरी करी सागर हरीने व्याल, जलण जलोदर बं

धन भय संवेजी ॥ भायरे जपतां नवपद जाप; लहिएरे संपत्ति इह भवे परभवेजी ॥ ५ ॥ बीजांरे खोजे कोण प्रमाण, अनुभव जाग्यो मुजए वातनोजी ॥ हुवेरे पूजामां अनोपम भाव, आजरे संध्याए जगतातनोजी ॥ ६ ॥ तद्गत चित्त समय विधान, भावनी वृद्धि भवभय अति घणोजी ॥ विस्मय पुलक प्रमोद प्रधान, लक्षण एछे अमृतक्रियातणोजी, ॥ ७ ॥ अमृतनो लेश लह्यो एकवार, बीजांरे औषध करावां नवि परेजी ॥ अमृत क्रियाते लहि एकवार, बीजांरे साधन विण शिव नवि अमेजी ॥ ८ ॥ एहवोरे पुजामां सुज भाव, आव्योरे भाव्यो ध्यान सोहामणेजी ॥ हर्जीअन माए मन आणंद, क्षण क्षण होये पुलक निःकारणेजी ॥ ९ ॥ फरकेरे वाम नयनने उरोज, आज मिलेछे वालम माहरोजी ॥ बीजुंरे अमृतक्रिया सिद्धिरूप, तुरत फलेछे त्यां नवि आंतरोजी ॥ १० ॥ कमलप्रभा कहेरे वच्छ साच; ताहरी जीभे अमृत वसे सदाजी ॥ ताहरुंरे वचन होशे सुप्रमाण; त्रिविध प्रत्ययछे ते साध्यो मुदाजी ॥ ११ ॥ करवारे

वचन प्रियनुं साच, कहेरे श्रीपाल ते वार उ
घाडीएजी ॥ कमलप्रभा कहे ए सुतवाण, मयणा
कहे निजमत नहाये मुधाजी ॥१२॥उघाड्यां बार
नमे श्रीपाल, जननीना चरणसरोज सुहंकरू-
जी ॥ प्रणमीरे दयिता विनय विशेष, बोलावे
तेहने प्रेम मनोहरूजी ॥ १३ ॥ जननीरे आ-
रोपी निजखंध, दयितारे निज हाथे लइ राग-
सुंजी ॥ पहोतोरे हार प्रभावे राय, शिबिरआ-
वासे उल्लसित वेगसुंजी ॥ १४ ॥ बेसाडीरे भ
द्रासन नरनाथ, जननीने प्रेमे इणीपरे विनवेजी
॥ माताजी देखोए फल तास, जपीया में नव
पद-जे सद्गुरु दियाजी । १५ ॥ वहुरोरे आ-
ठे लागी पाय, सासुने प्रथम प्रिया मयणातणेजी
॥ तेहनीरे शीश चढावी आशीष, मयणारे
आगल वात सयल भणेजी ॥ १६ ॥ पूछेरे म-
यणाने श्रीपाल, ताहरोरे तात अणावुं किणप-
रेजी ॥ सा कहे कंठे धरीने कुहाड, आवेतो
कोइ आशातना नवि करेजी ॥ १७ ॥ कहेवरा-
व्युं दूत मुखेतिणीवार, श्रीपाले राजाने त वय-
ण गुंजी ॥ कोप्योरे मालवराजा ताम, मंत्री कहे

नवि कीजे एवडुंजी ॥ १८ ॥ चोथे खंडे ए पहेली ढाल, खंड साकरथी मीठी ए भणीजी ॥ गाये जे नवपद सुजश विलास, कीरति वाधे जगमां तेहतणीजी ॥ १९ ॥

दोहरा ॥ मंत्रि कहे नवि कोपिए, प्रबल प्रतापी जेह ॥ नाखीने शुं कीजिए, सूरज सामी खेह ॥ १ ॥ उद्धत ऊपर आथम्युं, पसरंतु पण धाम ॥ उलाए जिम दीपनुं, लागे पवन उद्दाम ॥ २ ॥ जे किरतारे वडा किया, तेसुं न चाले रीश ॥ आम अंदाजे चालिये, नामीजे तस शीश ॥ ३ ॥ दूत कहे ते कीजिए, अनुचित करे बलाय ॥ जेनो वेला तेहनी, रक्षा एहज न्याय ॥ ४ ॥ एवां मंत्रिवयण सुणी, धरी कुहाडो कंठ ॥ मालवनरपति आवियो, शिबिरतणे उपकंठ ॥ ५ ॥ ते श्रीपाले छोडावियो, पहिराव्या अलंकार ॥ सभामध्य तेड्यो नृपति, आप्युं आसन सार ॥ ६ ॥ तव मयणा निज तातने, कहे बोल जे मुज ॥ कर्मवशे वर तुमे दियो, तेनुं जुओ ए गूज ॥ ७ ॥ तव विस्मित मालवनृपति, जामाउल प्रणमंत ॥ कहे न स्वामि तुज ओलख्यो,

गुरु ते दुर्जन ॥ ८ ॥ वहे श्रीपाल समा इसी, एनो कुरु उनाव ॥ गुरु दीठे नवपदतणो, ए वे प्रवल प्रभाव ॥ ९॥ ते अवसर निसुणी मि-ल्यो, जिहां विवेक उदार ॥ सौभाग्य सुंदरी के पसुंदरी, प्रमुख सयल परिवार ॥ १० ॥ रंगओ न नगी सयलो मिल्यो, वत्यों आणंद पूर ॥ मा टक्कारण आदेशे, श्री श्रीपाल सनूर ॥ ११ ॥

ढाल बीजी ॥ कुंबे कुंबे वरसालो मेह, आज दहाडो घणरी त्रीजनो होलाल एदेशी ॥ हो जी पहेलुं पेडुं ताम, नाचवा ऊठे आपणी हो लाल ॥ होजी मूल नटी पण एम, नवि ऊठे म हुपरे भणी होलाल ॥ १ ॥ होजी आवी माल कष्ट, पण उच्चग्रहन सा धरे होलाल ॥ होजी दु हो करी सविषाद, दुहो एक भणे [illegible] होला ल ॥ २ ॥ दोहरो ॥ क्यां मालव क्यां [illegible], क्यां बब्बर क्यां नट्ट ॥ [illegible] दल्यो मरट्ट ॥ १ ॥ ढाल पूर्वली ॥ [illegible] सुणी तव तेह, जननी [illegible] होलाल ॥ होजी चिंते विरिमन [illegible] ने होलाल ॥ ३ ॥ होजी जननी [illegible]

होजी ते दंपति श्रीपाल, मयणाने सुपसाउले होलाल ॥ होजी पामे समकित शुद्ध, अध्यवसाए अति भले होलाल ॥१९॥ होजी कुष्टी पुरुष शत सात, मयणा वयणे लही दया होलाल ॥ होजी आराधी जिनधर्म, निरोगी सघला थया होलाल ॥ २० ॥ होजी ते पण नृप श्रीपाल, प्रणमे बहुले प्रेमसुं होलाल ॥ होजी राणीम दीए नृप तास, वदन कमल नित्य उल्लस्युं होलाल ॥ २१ ॥ होजी आवी नमे नृपपाय, मतिसागर पण मंत्रवी होलाल ॥ होजी पूरव परे नरनाह, तेह अमात्य कियो कवि होलाल ॥ २२ ॥ होजी सुसरा सालानुप, माउल बीजा पण घणा होलाल ॥ होजी तेहने दीए बहु मान, नृप आदरनी नही मणा होलाल ॥ २३ ॥होजी नालमिलित करपद्म, सवि सेवे श्रीपालने होलाल ॥ होजी एक दीन विनवे मंत्री, मतिसागर नूपालने होलाल ॥ २४ ॥ होजी चोथे खंडे ढाल, बीजी हुइ सोहामणी होलाल ॥ होजी गुणगातां सिद्धचक्र, जश कीर्ति वाधे घणी होलाल ॥ २५ ॥

दोहरा ॥ मतिसागर कहे पितृपदे, ठव्यो बाल

पण जेण ॥ उठावियो ते तुज अरि, ते सहि दित्तम- एण ॥१॥ अरि कर गतजे नवि लिए, शक्ति छते पि तृरज्ज ॥ लोक हसे वल्ले फोकतस, जिम शारदघ- नगज्ज ॥ २ ॥ ए वल ए ऋधि ए सकल, सै- न्यतणो विस्तार ॥ शुं फलजो लेशो नही. ते निजराज उदार ॥ ३ ॥ नृप कहे साचुं तें क- ह्युं, पणछे चार उपाय ॥ शाम होय तो दंड श्यो, साकरे पण पित जाय ॥ ४ ॥ अहो बु- द्धि मंत्री भणे, दूत चतुरमुख नाम ॥ नृप शि- खावी मोकल्यो, पहोतो चंपा ठाम ॥ ५ ॥

ढाल त्रीजी॥ राग बंगाल॥ किसके चेले कि सके पूत, आतम राम एकला अंवधूत ॥ मन मानले ए देशी ॥ अजितसेनछे ज्यां नृपाल, तें आगल कहे दूत रसाल ॥ साहेव सेविए॥क- ला शीखवा जाणी बाल, जे तें मोकल्यो श्रीपा ल ॥ सा० ॥ १ ॥ सकल कला तेणे शीखी सार, सेना लइ चतुरंग उदार ॥सा०॥ आव्योछे तुज खंधनो भार, उतारेछेते निरधार ॥ सा० ॥ २ ॥ जीरण थंभतणोजे भार, नवो ठवीजेते निर- धार ॥ सा० ॥ लोके पण युक्तछे एह, राज देइ

होजी ते दंपति श्रीपाल, मयणाने सुपसाउले होलाल ॥ होजी पामे समकित शुद्ध. अध्यवसाए अति नले होलाल ॥१९॥ होजी कुष्टी पुरुष शत सात, मयणा वयणे लही दया होलाल ॥ होजी आराधी जिनधर्म, निरोगी सघला थया होलाल ॥ २० ॥ होजी ते पण नृप श्रीपाल, प्रणमे बहुले प्रेमसुं होलाल ॥ होजी राणीम दीए नृप तास, वदन कमल नित्य उल्लस्युं होलाल ॥ २१ ॥ होजी आवी नमे नृपपाय, मतिसागर पण मंत्रवी होलाल ॥ होजी पूरव परे नरनाह, तेह अमात्य कियो कवि होलाल ॥ २२ ॥ होजी सुसरा सालानुप, माउल बीजा पण घणा होलाल ॥ होजी तेहने दीए बहु मान, नृप आदरनी नही मणा होलाल ॥ २३ ॥होजी नालमिलित करपद्म, सवि सेवे श्रीपालने होलाल ॥ होजी एक दीन विनवे मंत्री, मतिसागर नूपालने होलाल ॥ २४ ॥ होजी चोथे खंडे ढाल, बीजी हुइ सोहामणी होलाल ॥ होजी गुणगातां सिद्धचक्र, जश कीर्ति वाधे घणी होलाल ॥ २५ ॥

दोहरा ॥ मतिसागर कहे पितृपदे, ठव्यो बाल

पण जेण ॥ उठावियो ते तुज अरि, ते सहि दित्तम-
एण ॥१॥ अरि कर गतजे नवि लिए, शक्ति छते पि
तृरज्ज ॥ लोक हसे वलि फोकतस, जिम शारदघ-
नगज ॥ २ ॥ ए वल ए ऋधि ए सकल, सै-
न्यतणो विस्तार ॥ शुं फलजो लेशो नही. ते
निजराज उदार ॥ ३ ॥ नृप कहे साचुं तें क-
ह्युं, पणछे चार उपाय ॥ शाम होय तो दंड
श्यो, साकरे पण पित जाय ॥ ४ ॥ अहो बु-
द्धि मंत्री भणे, दूत चतुरमुख नाम ॥ नृप शि-
खावी मोकल्यो, पहोतो चंपा ठाम ॥ ५ ॥

ढाल त्रीजी॥ राग बंगाल॥ किसके चेले कि
सके पूत, आतम रामे एकला अवधूत ॥ मन
मानले ए देशी ॥ अजितसेनछे ज्यां नृपाल, तें
आगल कहे दूत रसाल ॥ साहेब सांभिए॥क-
ला शीखवा जाणी बाल, जे तें मोकल्यो श्रीपा
ल ॥ सा० ॥ १ ॥ सकल कला तेणे शीखी सार,
सेना लइ चतुरंग उदार ॥ सा०॥ आव्योछे तुज
खंधनो भार, उतारेछेते निरधार ॥ सा० ॥ २ ॥
जीरण थंभतणोजे भार, नवो ठवीजेते निर-
धार ॥ सा० ॥ लोके पण युक्तछे एह, राज देइ

तुमे दाखो नेह ॥ सा० ॥ ३ ॥बीजा पयपंकज तस नृप, सेवे बहु भक्ति अनुरूप ॥ सा० ॥ तुमे नावे आव्याउपायो विरोध, नवि असमर्थ छे तेहसुं शोध ॥ सा० ॥ ४ ॥ किहां सरसव किहां मेरु गिरिंद, किहां तारा किहां शारदचंद ॥ सा० ॥ किहां खद्योत किहां दिननाथ, किहांसायर किहां छिल्लर पाथ ॥ सा० ॥ ५ ॥ किहां पंचायण किहां मृगबाल, किहां ठींकर किहां सोवनथाल ॥ सा० ॥किहां कोद्रव किहां कूर कपूर, किहां कुकस ने किहां घृत पुर ॥ सा० ६ ॥ किहां शून्य वेश्मी किहां आराम, किहां अन्यायी किहां नृपराम ॥ सा० ॥ किहां वाघने किहां वली गाग, किहां दयाधर्म किहां वली याग ॥ सा० ॥ ॥ ७ ॥ किहां जुठने किहां वली साच, किहां रत्न किहां खंडित काच ॥ सा० ॥ चढते उठेवे श्रीपाल, पभते तुम सरखा भूपाल ॥ सा० ॥ ॥ ८ ॥ जो तुं निज जीवित नवि रूठ, तो प्रणमी करी तेहज तुठ ॥ सा० ॥ जो गर्वित वे देखी रुऊ, तो रण करवा थाजे सऊ ॥ सा० ॥ ॥ ९ ॥ तस सैनासागर मही जाए, तुज

दल साथुचूर्ण प्रमाण ॥ सा० ॥ मोटासुं नावें कीजे फ़ूक, सवी कहें एम वूक अवूक ॥ ॥ सा० ॥ १० ॥ बोली एम रह्यो जव दूत, अजितसेन बोल्यो थइ भूत ॥ राजा नही मीले ॥ कहेजे तुं तुज नृपने एम, दूतपणानो जोछे प्रेम ॥ रा० ॥ चंपानगरीनो राजा नही मिले ॥ ११ ॥ आदि मध्य अंतेछे जाण, मधुर अमले कटु तिक्त प्रमाण ॥ रा० ॥ भोजन वचने सम परिणाम, तेणे चतुरमुख ताज हरुं नाम ॥ रा० ॥ १२ ॥ निज नाहि तेह अमारो कोय, शत्रुभाव वहिएछे दोय ॥ रा० ॥ जीवतो मूक्यो जाणी वाल, तेणे अमे निबल वलियो श्रीपाल ॥ रा० ॥ १३ निज जीवितने हुं नाहि रूठ, रूठयो तस जमराय अपूठ ॥ जेणे जगायो सूता सिंह, मुज कोपे तस नरहे लीह ॥ रा० ॥ १४ ॥ जस बल सायर साथु प्राय, जेह निवलते बीजा राय ॥ रा० ॥ तेमां हुं वडवानल जाण, सविते शोपुं नकरूं काण ॥ ॥ रा० ॥ १५ ॥ कहेजे दूत तुं वेगे जाई, आवूंछुं तुज पूठे धाइ ॥ रा० ॥ वल परखीजे रण-

मेदान, खड्गनी पृथ्वीने विद्यानुं दान ॥ रा०॥ ॥ १६ ॥ चोथे खंडे त्रीजी ढाल, पूरण हुइ गुण राग बंगाल ॥ रा०॥ सिद्ध चक्र गुणगावे जेह, विनय सुजश सुख पावे तेह ॥ रा० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ वचन कहे वयरीतणां, दूत जई अति वेग ॥ कडुआं काने तेसुणी, हुओ श्रीपाल सतेग ॥ १ ॥ उंच भूमि तटिनीतटे, सेना करि चतुरंग ॥ चंपा दिश जइ तिण दिया, पट आवास उतंग ॥ २ ॥ सामो आव्यो सबल तव, अजितसेन नरनाह ॥ मांहो मांहि दल बेउ मिल्यां, सगर्व अधिक उछाह ॥ ३ ॥

ढाल चोथी ॥ कम्खानी देशी ॥ चंग रणरंग मंगल हुआं अति घणां, भूरि रणतूर आविदूर वाजे ॥ कौतुकी लाख देखण मिल्या देवता, नाद दुंदुभितणे गयण गाजे ॥ चं० ॥ १ ॥ उग्रता करण रणभूमि त्यां शोधिए, रोधिए अवधि करी शस्त्र पूजा ॥ बोधिए सुभटकुलवंशशंसा करी, योधिए कवण विण तूज दूजा ॥ चं० ॥ २ ॥ चरचिए चारू चंदनरसे सूभटतनु, अरचिए चंपके मुकुट शीशे ॥ सोहिए हत्थ वर

वीरवलये तथा, कल्पतरु परे बन्या सुभट दीसे
॥ चं० ॥ ३ ॥ कोइ जननी कहे जनक मत ला-
जवे, कोइ कहे माह्‍रुं विरुद राखे ॥ जनक प-
ति पुत्र तिहु वीर जश ऊजला, सोहि धन ज-
गतमां आणिय आखे ॥ चं० ॥ ४ ॥ कोइ र-
मणी कहे हसिय तुं सहिश किम, समर करवा
ल शर कुंत धारा ॥ नयण बाणे हण्यो तूज में
वश कियो, त्यांन धीरजरही कर विचारा ॥
॥ चं० ॥ ५ ॥ कोइ कहे माहरो मोह तुं मत क
रे, मरण जीव तन तुज पीठ गंडुं ॥ अधररस
अमृतरस दोय तुज सुलभवे, जगत जय हेतु-
हो अचल खांडु ॥ चं० ॥ ६ ॥ इम अधिक को
तुके वीररस जागते, लागते वचन हुआ सुभट
ताता ॥ सूर पण क्रूर थइ तिमिरदल खंडवा,
पूर्व दिशि दाखवे किरण राता ॥ चं० ॥ ७ ॥
रोपि रणथंभ संभरंभ करि अति घणो, दोइ द-
ल सुभट तव सबल झूंझे ॥ भूमिने भोग्यता जोइ
निज योग्यता, अमल आरोगता रण नमूंझे॥ चं०
॥ ८ ॥ नीर जिम तीर वरसे तदा जोद्ध घन, संचरे
खगपरे धवल नेजा ॥ गाज दल साज ऋतु आ

इ पावसतणी, वीज जिम कुंत चमके सतेजा ॥ चं० ॥ ९ ॥ भांड ब्रभांड शतखंड जे करी श-के, उच्छले तेहवा नालगोला ॥ वरसता अग्नि रणमग्न रोषे भरया, मानु ए यमतणा नयणडो-ला ॥ चं० ॥ १० ॥ केइ छेदे शरे अरितणां शिर सुभट, आवतां केइ अरि बाण झाले ॥ केइ असि छिन्न करि कुंभ मुक्ताफले, ब्रम्हरथ विहगमुख ग्रास घाले ॥ चं० ॥ ११ ॥ मद्यरस सद्य अनवद्य कवि पद्य भर, वंदिजन विरुदथी अधिक रसिया ॥ खोज अरिफोजनी मोज ध-रिनावि शके, चुमकभर धमक दइ मांह धसिया ॥ चं० ॥ १२ ॥ वाल विकराल करवाल हत सुभटशिर, वेग उच्छलित रवि राहु माने ॥ धू-लि धोरणि मिलित गगन गंगाकमल, कोट अंतरित रथ रहत छाने ॥ चं० ॥ १३ ॥ केइ भट भार परि शीश परिहार करि, रणरसिक अधिक झूझे कबंधे ॥ पुर्ण संकेत हित हेत जय जयरवे, नृत्य मनु कृत्य संगीतबंधे ॥ चं॥ १४ ॥ भूरि रणतूरपूरे गयण गमगमे, रथ सबलशूर चकचूर भंजे ॥ वीर हकाइ हयगय पूले चिहूं-

दिशे. जेह होय शूर तस कोण गंजे ॥ चं० ॥ ॥ १५ ॥ तेह क्षणमांह हुइ रणमही घोरतर, रुधिर कर्दम भरी अंतपुरी ॥ प्रीति हुइ पूर्ण व्यंतरतणा देवने, सुभटने होंस नवि रहि अधूरी ॥ चं० ॥ १६ ॥ देखि श्रीपालभट भांजियुं सैन्य निज, ऊठवे तव अजितसेनराजा ॥ नाम मुज राखवो जोर फिरी दाखवो, हो विमल सुभट कुल तेज ताजा ॥ चं० ॥ १७ ॥ तेह इम बुझतो सैन्य साजि झूझतो, वींटियो जत्ति शयसात राणे ॥ ते वदे नृपति अभिमान तज हजिय तुं, प्रणमि श्रीपाल हित्त एह जाणे ॥ चं० ॥ १८ ॥ मानधन जास माने नते हितवचन, तेहसुं झुझतो नविय थाके ॥ बांधियो पाडि करि तेह सतशय भटे, हुउ श्रीपालजश प्रगट वाके ॥ चं० ॥ १९ ॥ पाय श्रीपालने आणियो तेह नृप, तेणे छोडावियो उचित जाणी ॥ भुमि सुख भोगवो तात मत खेद करो, वदत श्रीपाल इम मधुर वाणी ॥ चं० ॥ २० ॥ खंड चोथे हुई ढाल चोथी भली, पूर्ण कमखातणी एह देशी ॥ जेह गावे सुजश एम नवपदतणो, ते लहे

ऋद्धि सवि शुक्लेशी ॥ चं० ॥ २१ ॥

दोहरा ॥ अजितसेन चिंते करयुं, अविमास्युं में काज ॥ वचन न मान्यूं दूतनुं, तोन रही मुज लाज ॥ १ ॥ आप शक्ति जाणे नहीं, करे सबलसुं झुंज ॥ सुविहितवचन माने नहीं, आपद पमे अबुझ ॥ २ ॥ किहां वृद्धपण हुं सदा, परद्रोहि कृत पाव ॥ किहां बालपण ए सदा. परउपकार स्वनाव ॥ ३ ॥ गोत्रद्रोह कीर्ति नहीं, राजद्रोह नवि नीति ॥ बालद्रोह सदगति नही, ए त्रणे मुज नीति ॥ ४ ॥ कोइनकरे तेमें करयुं, पातक निठुर निजाण ॥ नहि बीजुं बहु पापने ॥ नरक विना मुज ठाण ॥ ५ ॥ एहवा पण बहु पापने ॥ उधरवा दिये हच्छ ॥ प्रव्रज्जा जिनराजनी, छे इक शुद्ध समच्छ ॥ ६ ॥ ते दुखवल्लीवन दहन, ते शिवसुखतरु कंद ॥ ते कुलघरगुणगणतणुं, ते टाले सवि द्वंद ॥ ७ ॥ ते आकर्षण सिद्धनुं, नव निकर्षण तेह ॥ ते कषायगिरिन्नेदपवि, नोकषायदवमेह ॥ ८ ॥ प्रव्रज्जा गुण इम ग्रहे, देखे न वजल दोष ॥ मोह महा मद मिटिगयो, हुओ

भावनो पोप ॥ ९ ॥ भेदाणी बहु पापें थिति, कर्म विवरज दीधं ॥ पूरवभव तस सांभरयो, रंगे चारित्र लीध ॥ १० ॥

ढाल पांचमी ॥ थारे माथे पंचरंगी पाघ सो नारो गेगलो मारूजी एदेशी ॥ हुओ चारित्र जुत्तो, सुमतिने गुत्तो, विश्वनो तारूजी ॥ श्री-पालते देखी सुगुण गवेपी भोहियो ॥ वारूजी॥ प्रणमे परिवारे भक्ति उदारे ॥ वि० ॥ कहे तुज गुण थुणिए पातक हणिए आपणां ॥ वा० ॥ ॥ १ ॥ उपशम असिधारे क्रोधने मारे ॥ वि०॥ तुं मद्दववंके मदगिरि भंजे मोटका ॥ वा० ॥ मायाविषवेली मूल उखेमी॥ वि० ॥ तें अज्जव खी-ले सहज सलीले सामटी ॥ वा० ॥ २ ॥ मूर्च्छाज ल भरियो गहन गुहरियो ॥ वि० ॥ तें तरियो दरियो मुत्ति तरीसुं लोभनो ॥वा०॥ ए चार क-पाया भवतरूपाया ॥वि०॥ वह भेदे खेदे संजय निकंदी तुं जयो ॥ वा० ॥ ३ ॥ कंदर्प दर्पे स वि सुर जील्या ॥ वि० ॥ ते तें एकण धक्के वि म पक्के मोमीयो ॥ वा० ॥ हरिनादे भाजे ग भवि गाजे ॥ वि० ॥ अष्टापद आगल ते प

ए गंगल साखिो ॥ वा० ॥ ४ ॥ रति अरति
निवारि नय पण नारी ॥ वि० ॥ तें मन न-
वि धरिया तेहज भरिया तुजथी ॥ वा० ॥ तें
तजिय दुगछा शी तुज वंछा ॥ वि० ॥ तें
पूग्गल अप्पा विहु परखे थप्पा लक्षण ॥ वा०॥
॥ ५ परिसहनी फोजे तुं निज मोजे ॥ वि०॥
नावि नाग्यो लाग्यो रण जेम नागो एकलो ॥
वा० ॥ उपसर्गने वर्गे तुं अपवर्गे ॥वि०॥ चालतां
नडियां तुं नावि पमियो पाशमा ॥ वा० ॥ ६ ॥ दोय
चोर उठंता विषम वजंता ॥ वि० ॥ धीरज प-
विदंडे तेज प्रचंडे ताडियां ॥ वा० ॥ नइधार
ए तरतां पार उतरतां ॥ वि० ॥ नावि मारग
लेखा विगत विशेषा देखिये ॥ वा० ॥ ७ ॥
तिहां जोगनालिका समता नामे ॥ वि० ॥ तें
जोवामांभी उतपत गंभी उद्यमे ॥ वा० ॥ ति-
हां दीठी दूरे अनंदपूरे ॥ वि० ॥ उदासीनता
शेरी नहि नवफेरी चक्रछे ॥ वा० ॥ ८ ॥ ते
तुं नवि मूके जोगन चूके ॥ वि० ॥ वाहेरने अं
तर तुज निरंतर सत्यछे ॥ वा० ॥ नयछे व-
हुरंगा तिहांन एकंगा ॥ वि० ॥ तुमें नयपक्ष-

कारी गो अधिकारी मुक्तिना ॥ वा० ॥ ९ ॥ तु
मे अनुभव जोगी निजगुण भोगो ॥ वि० ॥ तु
मे धर्मसंन्यासी शुद्ध प्रकाशी तत्वना ॥ वा० ॥
तुभे आतमदरशी उपशम वरसी ॥ वि० ॥ सिं-
चो गुणवाडी थाये ते जाभी पुण्यसुं ॥ वा० ॥
॥ १० ॥ अप्रमतप्रमत्तते द्विविध कहि जे ॥ वि० ॥
जाणग गुण ठाणग एकज भावते तें ग्रह्यो ॥
वा० ॥ तुमे आगम अगोचर निश्चय संवर ॥
वि० ॥ फरस्युं नवि तरस्युं चित्त तुम केरुं स्व-
प्नमां ॥ वा० ॥११॥ तुज मुद्रा सुंदर सुगुण पु-
रंदर ॥वि०॥ सूचे आले अनोपम उपशम ली-
ला चित्तनी ॥ वा० ॥ जो दहन गहन होए अं
तरचारी ॥ वि० ॥ तो केम नवपल्लव तरुअर
दीसे सोहतुं ॥ वा० ॥ १२ ॥ वैरागी त्यागी
तुं सोभागी ॥ वि० ॥ तुज शुभमति जागी भा-
वठ भांगी मूलथी ॥ वा० ॥ जगपूज्य तुं मा
रो पुज्य छे प्यारो ॥ वि० ॥ पहेलां पण न-
मियो हिवे उपशामियो आदर्यो ॥ वा० ॥ १३ ॥
एम चोथे खंडे रंग अखंडे संथुण्यो ॥ वि० ॥
जे मुनि श्रीपाले पंचमी ढालेने कह्यो ॥वा०॥१४॥

दोहरा ॥ अजितसेनमुनि इम थुणी, तेहने पाट विशाल ॥ तस अंगज गजगति सुमति, थापे नृप श्रीपाल ॥ १॥ कारज कीधां आपणां, आरजने सुख दीध ॥ श्रीपाले बल पुण्यने, जेबोल्यो तेकीध ॥ २ ॥

ढाल ७ठी ॥ बलद भलाछे सोरठीरे लाल एदेशी ॥ विजय करी श्रीपालजीरे लाल, चंपा नगरीए कीध प्रवेशरे सोभागी ॥ टल्या लोकना सकल कलेशरे ॥ सो० ॥ चंपानगरीते बनीं सुविशेपरे ॥ सो० ॥ शिणगारया हाट अशेषरे ॥ सो० ॥ पटकुले छाया प्रदेशरे ॥ सो० ॥ जयजयभणे नरनारियां होलाल ॥ १ ॥ फरके ध्वजा त्यां चिहुं दिशेरे लाल, पग पग नाटारंभरे ॥ सो० ॥ मांड्यांते सोवन थंभरे ॥ सो० ॥ गावे गोरी गीत अदंभरे ॥ सो० ॥ जेणे रूपे जीतीछे रंभरे ॥ सो० ॥ बंभने पण होए अचंभरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ २॥ सुरपुरी झंपाजे करीरे लाल, चंपाहुइ तेणीवाररे ॥ सो० ॥ भदमोदसमुद्रमां साररे ॥ सो० ॥ फलियो साहस मान उदाररे ॥ सो० ॥ त्यां अव ... ० ॥

श्रीपाळ ते कुलउद्धाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ३ ॥ मोतीय थाल भरी करीरे लाल, वधावे वर नाररे ॥ सो० ॥ करकंकणना रणकाररे॥ सो० ॥ पगे झांझरना झमकाररे ॥ सो० ॥ कटिमेखलना खलकाररे ॥ सो० ॥ वाजे मांदलना धोंकाररे ॥ ॥ सो० ॥ ज० ॥ ४ ॥ सकल नरेसर तिहां मिलीरे लाल, अभिषेक करे फिरी तासरे ॥सो०॥ पितापाटे थापे उल्लासरे ॥ सो० ॥ मयणा अभिषेक विशेषरे ॥ सो० ॥ लघुपाटे आठजे शेषरे ॥ सो० ॥ सीधोजे कीधो उद्देशरे ॥ ॥ सो० ॥ ज० ॥ ५ ॥ एक मंत्रि मतिसागरुरे लाल. त्रण धवलतणाजे मित्तरे ॥ सो० ॥ ए चारे मत्रि पवित्तरे ॥ सो० ॥ श्रीपाळकरे शुभ चित्तरे ॥ सो० ॥ एतो तेजे हुउ आदित्तरे ॥ ॥ सो० ॥ खरचे बहुलुं तिहां वित्तरे ॥ सो० ॥ ॥ ज० ॥ ६ ॥ कोसंबी नयरी थकीरे लाल, तेडाव्यो धवलनो पुत्तरे ॥ सो० ॥ तेनुं नाम विमळले युत्तरे ॥ सो० ॥ तेह शेठ करयो सुमुहुत्तरे ॥ सो० ॥ सोवनपट बंध संयुत्तरे ॥ सो० ॥ किधा कोप ते अखय सुगुत्तरे ॥ सो० ॥ ज० ॥७॥ उत्सव

चैत्य अठाहियारे लाल, विरचावे विधि साररे ॥ ॥ सो० ॥ सिद्धचक्रनी पुजा उदाररे ॥ सो० ॥ करे जाणी तस उपकाररे ॥ सो० ॥ तेनो धर्मी सहु परिवाररे ॥ सो० ॥ धर्मे उल्लसे तस दाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ८ ॥ चैत्य करावे तेहवारे लाल, जे स्वर्गसुं मंडे वादरे ॥ सो० ॥ विधुमंडल अमृत आस्वादरे ॥ सो० ॥ ध्वजाजिहे लीये अविवादरे ॥सो०॥ तेणे गाजे गुहिरेनादरे ॥ सो० ॥ मोडे कुमतिना उनमादरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ९ ॥ पडह अमार वजावियारे लाल, दीधां दान अनेकरे ॥ सो० ॥ साचविया सकल विवेकरे ॥ सो० समकितनी राखी टेकरे ॥ सो० ॥ न्याये राम कहायो छेकरे ॥ सो० ॥ ते राजहंस बीजा भेकरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १० ॥ अचरज एक तेणे कर्युरे लाल, मन गुप्त ग्रहे हुता जेहरे ॥ सो० ॥ कर्णादिक नृप ससनेहरे ॥ सो० ॥ छोभाविया सघला तेहरे ॥ सो० ॥ निज अद्भुत चरित अछेहरे ॥ सो० ॥ देखावी निज गुणगेहरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ११ ॥ श्रीपाल प्रतापथी तापियोरे लाल विधि शयन करे अरविंदरे ॥ सो० ॥ करे जलधि

वास मुकुंदरे ॥ सो० ॥ हर गंगधरे निसपंदरे ॥
॥ सो० ॥ फिरे नाठा सूरजचंदरे ॥ सो० ॥ ज०॥
॥ १२ ॥ तस जशळे गंगा सारिखोरे लाल, तिहां
अरिअपजश सेवालरे ॥ सो० ॥ कर्पूरमांहे अंगाररे
॥ सो० ॥ अरविंदमांहि अलिबालरे ॥सो०॥ अन्योन्य
संयोग निहालरे॥ सो०॥ दिए कवि उपमा तत्काल
रे॥ सो० ॥ ज० ॥ १३ ॥ सुरतरु स्वर्गथी ऊत
रीरे लाल, गयां अगम अगोचर ठामरे ॥ सो०॥
जिहां कोइन जाणे नामरे ॥ सो० ॥ तिहां तप-
स्या करे अभिरामरे ॥ सो० ॥ जव पाम्यां अद्-
भूत ठामरे ॥ सो० ॥ तस करअंगुली हुआं ता
मरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १४ ॥ जश प्रताप गुण आ
गलोरे लाल, गुरुजने गुणवंतरे ॥सो०॥ पाले रा
ज महंतरे ॥ सो० ॥ वयरीनो करे अंतरे ॥ सो०॥
मुखपद्म सदा विकसंतरे ॥ सो० ॥ लीलालहेर ध
रंतरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १५ ॥ मेरुमवे जे अंग-
लेरे लाल, कुशअग्रे जलनिधि नीररे ॥ सो० ॥
फरसे आकाश समीररे ॥ सो० ॥ तारागण ग-
णित गंभीररे ॥ सो० ॥ श्रीपाल सुगुणनो ती-
ररे ॥ सो० ॥ ते पण नवि पामे धीररे ॥ सो० ॥

ज० ॥ १६ ॥ चोथे, खंडे पुरी थईरे लाल, ए ठ
ठी ढाल अनंगरे ॥ सो० ॥ इहां उक्ति ने युक्ति
सुचंगरे ॥ सो० ॥ नवपद महिमानो रंगरे ॥ सो० ॥
एहथी लहीए ज्ञानतरंगरे ॥ सो० ॥ वलि विनय
सुयश सुखसंगरे ॥ सो० ॥ १७ ॥

दोहरा ॥ एहवे राय रिपी भलो, अजितसे
न जस नाम ॥ ठहिनाण तस ऊपन्युं, शुद्ध च
रण परिणाम ॥ १ ॥ तिण नगरीते आवियो,
मुणि आगमन उदंत ॥ रोमांचित श्रीपालनृप,
हर्षित हुउ अत्यंत ॥ २ ॥ वंदन निमित्ते आ-
वियो ॥ जननी भज समेत ॥ मुनि नमि करि-
य प्रदक्षिणा, बेठो धर्मसंकेत ॥ ३ ॥ सुणवा वां
छे धर्मते, गुरुसन्मुख सुविनीत ॥ गुरु पण तेह
देशना, दे नय समय अधीत ॥ ४ ॥

ढाल सातमी ॥ हस्तिनागपुर वरभलो, जि
पांडुराजा साररे एदेशी ॥ प्राणी वाणी जि
नतणी, तुमे धारो चित्तमझाररे ॥ मोहे मूंझ्या म
त फिरो, मोह मूक्ये सुख निरधाररे ॥ मोह मू
क्ये सुख निरधार, ॥ संवेग गुण पालीये ॥ पुण्य
वंतरे पुण्यवंत अनंत विज्ञान, वदे इम

नंगवंतरे ॥ १ ॥ दश दृष्टांते दोहिलो, मानवज्ञ व ते पणलिद्धरे ॥ आरिजक्षेत्र जन्मजे, ते दुर्लन्न सुकृत संबंधरे ॥ ते दुर्लन्न॰ ॥ संवे॰ ॥ २॥ आरजक्षेत्रे जनम हुउं, पण उत्तमकुल दुर्लन्नरे ॥ व्याधादिक कुल ऊपन्ये, शुं आरजक्षेत्र अचंनरे ॥ शुं॰ ॥ संवे॰ ॥ ३ ॥ कुलपामे पण दुलहा, रूप आरोग्य आयु समाजरे ॥ रोगी रूपरहित घणा, हीण आयु दीसेछे आजरे॥ही॰॥ ॥ संवे॰ ॥ ४ ॥ ते सविपामे पण सही, दुल्लहोछे सुगुरु संयोगरे ॥ सघले क्षेत्रे नहीं सदा, मुनि पामी जे शुन्न योगरे ॥ मुनि॰ ॥ संवे॰ ॥ ५ ॥ मोटे पुण्ये पामीए, जो सदगुरु संग सुरंगरे॥ तेरे काठीया तोकरे, गुरु दर्शन उत्सव नंगरे ॥ गु॰ ॥ संवे॰ ॥ ॥ ६ ॥ दर्शन पामे गुरुतणुं, धूर्ते व्युदग्राहित चित्तरे ॥ सेवाकरी जन नविशके, होए खोटो न्नाव अमित्तरे ॥ हो॰ ॥ सवे॰ ॥ ७ ॥ गुरुसेवा पुण्ये लही, पासे पण बेठा नित्तरे ॥ धर्मश्रवण तोहे दोहिलुं, निद्रादिक दिएजो चित्तरे ॥ नि॰॥संवे॰ ॥ ॥ ८ ॥ पामी श्रुत पण दुल्लही, तत्वबुद्धिते नरने नहोयरे॥शृंगारादि कथारसे, श्रोता पण निज गुण

खोये ॥श्रो०॥ संवे०॥ ९॥ तत्व कहे पण दुल्लही, सर्दहणा जाणों संतरे ॥ कोइ निजमति आगल करे, कोइ डामाडोल फिरंतरे ॥को०॥सं॥१०॥ आपा विचारे पांमिए, कहो तत्वतणो केम अंतरे ॥ आलसुआ गुरु शीप्यनो, इहां भावे जो मन टंतंतर ॥ इ० ॥ संवे० ॥ ११ ॥ वठरछात्र गज आवतां, जेम प्राप्त अप्रात्त विचाररे॥ करेन तेहथी उगरे, तेम आपमति निरधाररं ॥ ते०॥संवे०॥१२॥ आगमने अनुमानथी, वलि ध्यानरसे गुणगहर ॥ करे जे तत्व गवेपणा, तेपामे नहीं संदेहर ॥ ॥ ते०॥ संवे० ॥ १३ ॥ तत्वबोधते स्पर्शछे, संवेदन अन्य स्वरूपरे ॥ संवेदन वंध्ये हुवे, जे स्पर्शते प्रापति रूपरे ॥ जे० ॥ सवे० ॥ १४ ॥ तत्वते दशविध धर्मछे, क्षांत्यादिक श्रमणनो शुद्धरे ॥ धर्मनुं मूल दया कही, ते खंति गुण अविरूद्धरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ १५ ॥ विनयन वशछे गुण सवे, तेतो मार्दवने आयत्तरे ॥ जेहने मार्दव मनवस्यो, तेणे सावि गुणगण संपत्तरे॥ ते० ॥ संवे० ॥ १६ ॥ आर्यव विणं नवि शुद्धछे, नवि धर्म आराधे अशुद्धरे ॥ धर्मविना

नवि मोक्षळे, तणे रिजु भावी होय बुद्धरे ॥ तें०
॥ संवे० ॥ १७ ॥ द्रव्योपकरण देहना, वलि भ
क्तपान शुचि भावरे ॥ भाव शौच जेम नवि च
ले, तेम कीजे तास बनावरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥
॥ १८ ॥ पंचाश्रवथी विरमीए; इंद्रिय निग्रहीजे
पंचरे ॥ चार कषाय त्रण दंड जे, तजीएते स-
जम संचरे ॥ त० ॥ संवे० ॥ १९ ॥ बांधव धन
इंद्रिय सुखतणो, वळी भय विग्रहनो त्यागरे ॥
अहंकार ममकारनो, जे करशेते महाभागरे ॥
जे० ॥ संवे० ॥ २० ॥ अविसंवादनयोगजे, वळी
तन मन वचन अमायरे ॥ सत्य चतुर्विध जिन
कह्यो, बीजे दर्शने नकहायरे ॥ बी० ॥ संवे० ॥
॥ २१ ॥ पटविध बाहिर तप कह्यु, अभ्यंतर प
टविध होयरे ॥ कर्मखपावे तेसही, पमिसोयवृत्ति
पणे जोयरे ॥ प० ॥ संवे० ॥ २२ ॥ दिव्य उदा
रिक कामजे, कृत कारीत अनुमति भेदरे ॥ यो
ग त्रिके तस वर्जवु, त ब्रह्महरे सवि खेदरे ॥
ते० ॥ संवे० ॥ २३ ॥ अध्यात्मवेदी कहे, मूर्च्छा
ते परिग्रह भावरे ॥ धर्म अकंचनने भण्यो; ते
कारण भवजळ नावरे ॥ ते० ॥संवे०॥२४॥पांच

भेदछे खंतिना, उवयार वियार विवागरे ॥ वचन धर्म तिहां त्रणछे, लौकिक दोय अधिक सोभागरे ॥लौ० ॥ संवे० ॥२५ ॥ अनुष्ठान ते चारछे, प्रीति भक्तिने वचन असंगरे ॥ त्रण क्षमाछे दोयमां, अग्रिम दोयमहि चंगरे ॥ अ० ॥ संवे० ॥ ॥ २६ ॥ वल्लभ स्त्री जननी तथा, तेहना कृत्यमां जूजूउ रागरे ॥ पमिकमणादिक कृत्यमां, एम प्रीति भक्तिनो लागरे ॥ ए० ॥ संवे० ॥ २७ ॥ वचन ते आगम आशरे, सहेजे थायेते असंगरे ॥ चक्र भ्रमण जेम दंमथी, उत्तर तदभावे चंगरे ॥ उ०॥ संवे ॥ २८ ॥ विष गरल अनुष्ठानछे, तद्धेतु अमृतवलि होयरे ॥ त्रिक तजवां दोय सेववां, ए पांच भेद पण जोयरे ॥ ए० ॥ संवे० ॥ ॥ २९ ॥ विष किरिया ते जाणीए. जे अशनादिक उद्देशरे ॥ विष ततखिण मारे यथा, तेम एह भवे फल लेशरे ॥ ते० ॥ संवे ॥ ३० ॥ परभवे इंद्रादिक रमा, इच्छा करतां गर थायरे ॥ ते कालांतरे फलदीए, मारे जेम हमकियो वायरे मा० ॥ संवे० ॥ ३१ ॥ लोक करे तिम जेकरे, उठे वेसे समूर्च्छम प्रायरे ॥ विधि विवेक जाणे

नहीं, ते अनुठान कह्यरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ ॥ ३२ ॥ तद्धेतु शुद्ध रागथी, विधि शुद्धते अमृत होयरे ॥ सकल विधानजे आचरे, ते दीसे विरला कोयरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ ३३ ॥ करण प्रीति आदर घणो, जिज्ञासा जाणनो संगरे ॥ शुभ आगम निर्विघ्नता, ए शुद्धक्रियानां लिंगरे ॥ ए० ॥ संवे० ॥ ३४ ॥ द्रव्यलिंग अनंतां धरयां, करी किरिया फल नवि लह्यरे ॥ शुद्धक्रिया तो संपजे, पुद्गल आवर्त जो अद्धरे ॥ पु० संवे० ॥ ॥ ३५ ॥ अरिहंत सिद्ध तथा भला, आचारजने उवज्झायरे ॥ साधु नाण दंशण चरि, तप नव पद मुगति उपायरे ॥त०॥संवे०॥३६॥ ए नव पद ध्याता थकां, प्रगटे निज आतम रूपरे ॥ आतम दरशण जेणे करयुं, तेणे मुद्यो भवभयकूपरे ॥ ते० ॥ संवे० ॥ ३७ ॥ क्षण अर्धजे अघटले, तेन टले भवनी कोडीरे ॥ तपस्या करतां अति घणी, नहीं ज्ञानतणीछे जोडीरे ॥ न०॥ संवे० ॥ ३८ ॥ आतम ज्ञाने मगनजे, तेसवि पुद्गलनो खेलरे ॥ इंद्रजाल करी लेखवे, नमिले तिहां देइ मन मेलरे ॥ न० ॥ संवे० ॥ ३९ ॥

ज्ञाण्यो ध्यायो आतमा, आवरण रहित होए सि द्धरे ॥ आत्मज्ञानते दुःखहरे, एहिज शिवहेतु प्रसिद्धरे ॥ए०॥ संवे०॥ ४० ॥ चोथे खंड सात मी, ढाल पूरण थइ खासरे ॥ नवपदमहीमा जे सुणे, ते पामे सुजश विलासरे॥ ते०॥संवे०॥४१॥

दोहरा ॥ इणिपरि देइ देशना, रह्या जाम मुनि चंद ॥ तव श्रीपालते विनवे, धरतो विनय अमंद ॥१॥ भगवंत कहो कुण कर्मथी, बालपण मुज देह ॥ महारोग ए ऊपन्यो, कुण सुकृते हुउ बेह ॥२॥ कवण कर्मथी में लही, ठाम ठाम बहु ऋद्ध ॥ कवण कुकर्मे हुं पड्यो, गुणनिधि जलनिधिमध्य ॥ ३ ॥ कवण नीच कर्मे हुउ, डुंबपणुं मुनिराय ॥ मुजने ए सवि किम हुउ, कहिये करि सुपसाय ॥ ४ ॥

ढाल आठमी ॥ बे बे मुनिवर वहिरण पांग रयारे एदेशी ॥ सांभलजो हिवे कर्मविपाक कहे मुनिरे, कांइ कीधुं कीधुं कर्म न जायरे ॥ कर्म व शे होय सघलां सुखदुख जीवनेरे, कर्मथी बली यो कोइ नव थायरे ॥ सां० ॥१॥ भरतक्षेत्रमां नयर हिरण्यपुर हुतरे, महीपति मोटोते श्रीकांत

रे ॥ व्यसन तेहने लाग्युं आहेमातणुरे, कांइ वारं वारे राणी एकांतरे ॥ सां० ॥ २ ॥ राणी तेहनी जाणो सुगुणा श्रीमतिरे, समकित शीलनी रेपरे ॥ जिनधर्मे मति रुडी कुडी नहि मनेरे, दाखे दाखे शीख विशेपरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ पियु तुजने आहेडे जावुं नवि घटेरे, जेहने केडेछे नरकनी भीतिरे ॥ धरणीने परणी वे लाजे तुज्झथकीरे, मांडी जेणे जीव हिंसानी अनीतिरे ॥ सां० ॥ ४ मुखे तृण दीधे अरिपण मूके जीवतोरे, एवोछे रुडो क्षत्रीनो आचाररे ॥ तृण आहार सदाजे मृगपशु आचरेरे, तेहने जेमारे आहेडे ते गमाररे ॥ सां० ॥ ५ ॥ ससलां नासे पासे नहीं आयुध धरेरे, राणीजाया वाणी तेहने केडरे ॥ जे लागेते आगे दुःख लेशे घणारे, नाठासुं बलन करे क्षत्री वेडरे ॥ सां० ॥ ६ ॥ अवल कुलासी ऊंखने निज द्रुम पीझतारे, खगने मृगने तृण भक्षीने दोपरे ॥ हणतां नृपने नहोय एम जे उपदिशेरे, तेणे कीधो तस हिंसक कुल पोषरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ हिंसानीते खिंसा सघले सांभलीरे, हिंसा नवि रुडी किणही हेतरे ॥

आप संतापे परसंतापे पापीउरे, आहेडीते जाणो कुलमां केतरे ॥सां०॥८॥ जाउ रसालाल विक्रमजे दुर्बल हुएरे, एतो लेश्या कृष्णनो घन परिणामरे ॥ भूंडी करणीथी जग आपजश पामीएरे, लहालो खातां मुख होयते श्यामरे ॥ सां० ॥ ९ ॥ एहवां राणीए वयण कह्यां पण रायनेरे, चित्तमांहे नवि जाग्यो कोइ प्रतिबोधरे ॥ घन वरसे पण न वि भिजे मगसलीउरे, मूरखने हित उपदेशे हो ये क्रोधरे ॥ १० ॥ अन्य दिवस शतसात उल्लंठे परवर्योरे, मृगया संगे आव्यो गहने रायरे॥ मुनि तिहां देखी कहे ए व्याधिवे कोढीयोरे, उल्लंठते मार देइ घन घायरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ जेम जेम तारू मुनिने तम नृपने हुएरे, हास्यतणो रस मुनिमनते रस शांतरे ॥ करी उपसर्गने मृगयाथी वल्या सातसेंरे, नृपसाथेते पहोता घरे मन खांतरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ अन्य दिवस मृगपूठे धाया एकलारे, मृगलो पेठा नदी तट रानरे ॥ भूलो नृपते देखे नदी तट साधुनेरे, बोलेते जलमां झाली कानरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ कांइक करुणा आवी काढ्यो नीरथीरे, घरे आवी-

हे राणीने वातरे ॥ सा कहे बीजानी पण
दुःख दिएरे, जन्म अनंतादिए ऋषिघात
सां० ॥ १४ ॥ राजा भांप नवि करशुंफि-
हवुंरे, वित्यो कटलाएक वासर जामरे ॥ गो
खकी मुनि दीठा फिरतो गोचरीरे, विसारी
णीनी शिक्षा तामरे ॥ सां० ॥ १५ ॥ नग-
वटाले कहे नृप छंठनेरे, काढो बाहर झाली
ने कंठरे ॥ राणीए दीठा गोखथकीते काढ-
रे, राजाने आदेशे लाग्या छंठरे ॥ सां० ॥ १६ ॥
णी रूठी राजाने कहेए शुं करोरे, पोतानुं बोल्युं
लोन वचनरे ॥ मुनि उपसर्गे स्वर्गे जावुं दोहि-
उंरे, नरके जावा लाग्युछे तुज मनरे ॥ सां० ॥ १७ ॥
प उपशमिउ नमियो मुनिने तेणी घेररे, रा-
णी भाषे राजा ए अन्नाणरे ॥ मुनि उपसर्गे पा
प करयुं इणे मोटकुरे, ए छूटले कहिये कांइ त्रि
शाणरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ सज्जन जे भूंडुं करतां
रूडुं कररे, तेहनुं जगमां रहेशे नाम प्रकाशरे ॥
आंबो पच्छर मारे तेहने फल दिएरे, चंदन आ
पे कापे तेहने वासरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ मुनि क
हे मोटा पातकनुं शुं पालवुंरे, तो पण जो होय

एहने भाव उल्लासरे ॥ नवपद जपतां तपतां ते हनुं तप नलुंरे, आराध्यं सिद्धचक्र होए अघ नाशरे ॥ सां० ॥ २० ॥ पूजा तप विधि शीखी आराध्यो नृपरे, राणी साथेते सिद्धचक्र विख्यातरे ॥ ऊजमणामांहे आठे राणीनी सहीरे, अनुमोदे वली नृपनुं तप शतसातरे ॥ सां० ॥ ॥ २१ ॥ अन्य दिवसे गयाते सिंह नृप गामभरे, भांजी तेवलीयां लेइ गोवग्गरे ॥ केड करीने सिंहे मारयाते मरीरे, कोढी हुआ क्षत्रि मुनि उवसग्गरे ॥ ॥ सां० ॥ २२ ॥ पुण्यप्रभावे राजा हुउ श्रीकांत तुंरे, श्रीमति राणी मयणासुंदरी तुजरे ॥ कुष्टिपणु जलमज्जन डुंबपणु तुमेरे, पाम्या ए मुनि आशातना फल गुज्झरे ॥ सां० ॥ ॥ २३ ॥ सिद्धचक्र श्रीमति वयणे आराहीयोरे, तेहथी पाम्यो सघले ऋद्धि विशेषरे ॥ आठ सखी राणीनुं तप अनुमोदियुंरे, तेणेते लघु देवी हुइ तुज शुभ वेषरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ साप खाउ तुज आठमीए कह्युं साक्यनेरे. तणे सांपे भखी न टले पापरे ॥ धर्म प्रशंसा करी राणी हुआ सातसेरे, घांत विधुरथी सिंह लीए व्रत आपरे

॥ सां०॥ २५ ॥ मास आणशणे अजितसेनते हुं
हुतेरे, बालपणे तुज राज्य हर्यो ते गणरे ॥ बां
धी पूरव वेरे तुज आगल धर्योरे, पूर्वं भ्राव्या
से मुजने भ्राव्युं नाणरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ जाति
संजारी संजम ग्रहि लहि उहिनेरे, इहां भ्राव्या
जेणे जेवां कीधां कर्मरे ॥ तेहने तेवां भ्राव्यां
फल सुख दुःखतणांरे, सद्गुरु पाखे जाणे कु-
ण ए मर्मरे ॥ सां० ॥ २७ ॥ चोथे खंडे ढाल
थइ ए भ्राठमीरे, एहमां गायो नवपद महिमा
साररे ॥ श्री जिन विनये सुजश लह्यो एहथी-
रे, जगमां होए निश्चे जेजेकाररे ॥ सां० ॥ २८ ॥
दोहरा ॥ एम सांजली श्रीपाल नृप, चिते चि
त्तमजार ॥ भ्रहो भ्रहो जंव नाटके, लहिए इस्या
प्रकार ॥ १ ॥ कहे गुरुने हमणां नथी, मुजचा-
रित्रनि शक्ति ॥ करि पसाय तेणे उपदिशो, उ-
चित करण पडिवत्ति ॥२॥ वलतुं मुनि जाणे नृ
पति, निश्चे गति तुं जोय ॥ कर्म जोग फल तु
ज घणुं, इह जंव चरण नहोय ॥ ३ ॥ पण न
वपद भ्राराधतां, पामिश नवमुं सग्ग ॥ नरसुख
सुरसुख भ्रनुजवी, नवमे जव भ्रपवग्ग ॥४॥ ते

सुणि रोमांचित्त हुउ, निजघर पहोतो नृप ॥ मु
नि पण विहरंतो गयो, ठाणांतर अनुरूप ॥ ५ ॥

ढाल नवमी ॥ कंत तमाकु परिहरोरे एदेशी
॥ हांरेलाल हिवे नरपति श्रीपालते, निज परि-
वारसंयुत्त मेरे लाल ॥ आराधे सिद्धचक्रने, वि
धि सहित ग्रही सुमुहुत्त मेरे लाल ॥ मनने म-
होटे मोजमां ॥ १ ॥ मयणासुंदरी त्यारे नणे,
पूर्वे पूज्यो सिद्धचक्र मेरे लाल ॥ धन त्यारे थो
डुं हतुं, वहणां तो ऋद्धि शक्र ॥ मे० ॥ म० ॥
॥ २ ॥ धन मोटे ग्रेटुं करे, जे करणी धर्मनुं ते
ह ॥ मे० ॥ फल पूरूं पामे नही, मत करजो
तिहां संदेह ॥ मे० ॥ म० ॥ ३ ॥ विस्तारे नव
पदतणी, तेणे पूजा करो सुविवेक ॥मे०॥ धननो
लाहो लीजीए, राखो मोटी टेक ॥मे०॥म०॥४॥
मयणा वयणा मन धरी, गुरु नक्ति शक्ति अनु
सार ॥ म० ॥ अरिहंतादिक पद नलां, आराधे
ते नवपद सार ॥ मे० ॥ म० ॥ ५ ॥ नव जिन
घर नव पमिमा नली, नव जीर्णोद्धार करावी
॥ मे० ॥ नानाविध पूजा करी, जिन आराधन
शुभ नाव ॥ मे० ॥ म० ॥ ६ ॥ एम सिद्धतणी

प्रतिमातणु, पूजन त्रिहुं काल प्रमाण ॥ मे० ॥
तन्मय ध्याने सिद्धनुं, करे आराधना अभिराम
॥ मे०॥ ॥म० ॥ ७ ॥ आदर भक्तिने वंदना,
वेयावच्चादिक लग्ग ॥ मे० ॥ शुश्रुषा विधि सा-
चवी, आराधे सूरि समग्ग॥मे०॥म०॥८॥ अध्या
पक भणता प्रते, वसनासन ठाण बनाय ॥ मे० ॥
द्विविध भक्ति करतो थको, आराधे नृप उवज्झा
य ॥ मे० ॥ ९ ॥ नमन वंदन अभिगमनथी, व
सही अशनादिक दान ॥ मे० ॥ करतो वेयावच्च
घणुं, आराधे मुनिपद ठाण ॥ मे० ॥ म० ॥ १० ॥
तीर्थयात्रा करी अतिघणी, संघपूजाने रहजत्त॥
मे० ॥ आराधे दर्शनपद भलु, शासन उन्नति
दृढ चित्त ॥मे०॥म०॥११॥ सिद्धांत लिखावी तेह
ने, फलते अर्चादिक हेत ॥ मे० ॥ नाणपद आ
राधन करे, सज्झाय उचित्त मन देत ॥ मे०॥१२॥
व्रत नियमादिक पालतो, विरतिनी भक्ति करंत
॥ मे० ॥ आराधे चारित्र धर्मने, रागी जति धर्म
एकंत ॥ मे०॥म०॥१३॥ तजी इच्छा इह पर लो
कनी, थइ सघले अप्रतिबद्ध ॥ मे० ॥ षट बाह्य
अभ्यंतर षटे करी, आराधे नवपद शुद्ध ॥ मे० ॥

स० ॥ १४ ॥ उत्तम नव पद द्रव्य भावथी,शुभ भक्ति करी श्रीपाल ॥ मे० ॥ आराधे सिद्धचक्रने, नित पामे मंगल माल ॥ मे० ॥ म० ॥ १५ ॥ एम सिद्धचक्रनी सेवना, करी साढा चारते वर्ष ॥ मे० ॥ हिवे ऊजमणाविधितणो, पूरे तप उपन्यो हर्ष ॥ मे० ॥ म० ॥ १६ ॥ चौथे खंडे पूरीथइ, ढाल नवमी चढते रंग ॥ मे० ॥ विनयसुजश सुख तेलहे, सिद्धचक्र थुणेजे चंग॥मे०॥१७॥

दोहरा ॥ हिवे राजा निज राजनी, लच्छितणे अनुसार ॥ ऊजमणु तेह तपतणुं, मांडे अतिहि उदार ॥ १ ॥

ढाल दशमी॥भोलीडा हंसारे विषय नराची एएदेशी ॥विस्तिरण जिन भुवनने विरचीए, पुण्य त्रवेदिक पीठ ॥ चंद्र चांद्रिकारे धवल भुवन तले, नवरंग चित्र विसिठ ॥ १ ॥ तप ऊजमणुरे इणीपरे कीजीए, जेम विरचे श्रीपाल ॥ तप फल वाधेरे ऊजमणुं करे, जेम जलपंकजनाल ॥तप० ॥ २ ॥ पंच वरणनारे शालि प्रमुख भला, मंत्र पवित्र करी धान ॥सिद्धचक्रनीरे रचना तिहांकरे; संपूरण शुभ ध्यान ॥ त० ॥ ३ ॥ अ

रिहंतादिक नवपदनेविषे, श्रीफल गोल ठवंत ॥
सामान्ये घृत खांम सहित सवे, नृप मन अधि-
केरे खंत ॥ त० ॥ ४ ॥ जिन पद धवलुंरे गोल
कते ठवे, शुचि कर्कतन अठ ॥ चोत्रीशे हीरे
रे सहित विराजतुं, गिरूऊ सगुण गरीठ ॥ त० ॥
॥ ५ ॥ सिद्धपदे अरूमाणिक्य रातमां, वलि इग
तीश प्रवाल ॥ घृसृण विलेपित गोलक तेठवे,
मुत्ति राग विशाल ॥ त० ॥ ६ ॥ पण माणिपीत
छत्रीश गोमेदके, सुरिपदे ठवे गोल ॥ नीलर-
यण पंचवीश पाठक पदे, ठवे विपुल रंग रोल
॥ त० ॥ ७ ॥ रिष्टरतन सगवीशते मुनिपदे,
पंचराय पट अंक ॥ सगसठ एगवन्न सित्तरी पं
चासते, मुगता शेष निशंक ॥ त० ॥ ८ ॥ ते ते
वरणेरे चीरादिक ठवे, नवपदतणेरे उद्देश ॥ बी
जी पण सामग्री मोटकी, मांडे तेह नरेश ॥
त० ॥ ९ ॥ बीजोरां खारक दाडिम जलां, केलां
सरस नारिंग ॥ पुंगी फल वली कलश कंचन-
तणा, रत्नपुंज अति चंग ॥ त० ॥ १० ॥ जे-
जे ठामेरे जे ठववुं घटे, तेते ठवेरे नरिंद ॥ ग्रह
दिशपालपदे फल फूलमां, धरे सवर्ण आनंद ॥

त० ॥ ११ ॥ गुरू विस्ताररे ऊजमणु करी, उत्सव न्हवण कराय ॥ आठ प्रकाररे जिनपूजा करे, मंगल अवसर थाय ॥त० ॥१२ ॥ संघ ते वाररे तिलक मालातणुं, मंगल नृपने करेइ ॥ श्रीजिनमान्येरे संघेजे कर्यो, मंगल ते शिव देई ॥ त० ॥ १३ ॥ तप ऊजमणुंरे वीर्य उल्लासजे, तेहज मुगति निदान ॥ सर्व अनन्योरे तप पूरां कर्यां, पण नाव्युं प्रणिधान ॥ त० ॥ १४ ॥ लघु कर्मीनेरे किरिया फल दीए, सफल सुगुरु उवएस ॥ सिरहोए तिहां कूप खनन घटे, नहि तो होए कलेश ॥ त० ॥ १५ ॥ सफल हुउ सवी नृप श्रीपालने, द्रव्य नाव जस शुद्ध ॥ मत कोइ राचोरे काचो मत लेइ, साचो वेउ नय शुद्ध ॥ त० ॥ १६ ॥ चोथे खंडरे दशमी ढालए, पूरण हुइ सुप्रमाण ॥ श्री जिन विनय सुजश नक्ति करी, पगपग होय कल्याण ॥ त० ॥ १७॥

दोहरा ॥ नमस्कार कहे एहवा, हिवे गंनीर उदार ॥ योगीसर भण ते सुणी, चमके हृदय मझार ॥ १ ॥ छप्पयछंद ॥ जो धुर सिरि अरिहंत, मूल दृढ पीठ पइठो ॥ सिद्ध सूरि उवज्झा-

य, साहु चिहुंपास गिरिठो ॥ दंशण नाणं चरित, तव पडिसाह सुंदरू ॥ तत्तक्षर सव्वग्ग ॥ लद्धि गुरुपयदल तुंवरू, दिशिपाल जक्ख जक्खणि पमुह ॥ सुरअसुरकुसुमेहि अलंकियां, सो सिद्ध चक्क गुरु कप्पतरु ॥ अंम्ह मन वंच्छित दियो॥ ॥ १ ॥ नमस्कार करि उच्चरी, शक्रस्तव श्रीपाल ॥ नवपद स्तवन कहे मुदा, स्वरपद वर्ण विशाल ॥ २ ॥ मंगल तूर वजावते, नाचंते वर पात्र ॥ गायंते बहु विधि धवल, विरुद पठंते गात्र ॥ ॥ ३ ॥ संघपूजा साहमिवबल, करी तेह नरनाथ ॥ शासन जैन प्रभावतो, मेले शिवपुर साथ ॥ ४ ॥ पटदेवी परिवार अन्य, साथे अविहलराग ॥ आराधे सिद्धचक्रने, पामे भवजल ताग ॥ ५ ॥ त्रिभुवनपालादिक तनय, मयणादिक संयोग ॥ नव निरुपम गुणनिधि हुआ, भोगवतां सुख भोग ॥ ६ ॥ गय रह सहसते नव हुआ, नव लख जच्च तुरंग ॥ पत्ति हुआ नव कोडि तस, राजनीति नवरंग ॥ ७ ॥ राज निकंटक पालतां, नव शत वरस विलीन ॥ थापी तिहुंयणपालने. नृप हुउ नवपदलीन ॥ ८ ॥

ढाल इगीयारमी ॥ श्री श्रीमंधर साहेब आ गे एदेशी ॥ त्रीजे नववर थानकें तप करी, ज णे बांध्युं जिन नाम ॥ चोसट इंद्रे पूजित जेजिन, कीजे तास प्रणामरे नवीका ॥ सिद्धचक्रपद वं दो, जेम चिरकाले नंदोरे ॥ न० ॥ सि० ॥१॥ ए आंकणी ॥ जेहने होए कल्याणक दिवसे, न- रके पण अजुआलुं ॥ सकल अधिक गुण अ- तिशय धारी, ते जिन नमी अघ टालुंरे ॥ न० ॥ सि० ॥ २ ॥ जे तिहुनाण समग्ग ऊपन्या, नोग करम क्षिण जाणी ॥ लेइ दीक्षा शिक्षा दिये जनने, ते नमियें जिन नाणीरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ॥ ३ ॥ महागोप महामाहण कहीए, निर्यामक स- ठवाह॥ उपमा एहवी जेहने छाजे, ते जिन नमिए उच्छाहरे ॥ न० ॥ सि० ॥४॥ आठ प्रातिहारज जस छाजे, पांत्रीश गुणयुत वाणी ॥ जे प्रतिबो- ध करे जगजनने, ते जिन नमिए प्राणीरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ५ ॥ समय पए संतर अण फरसी, चरम तिनाग विशेष ॥ अवगाहन लेही जे शि व पहोता. सिद्ध नमु ते अशेषरे ॥ न० ॥ ॥ सि० ॥ ६ ॥ पूर्वप्रयोगने गति परिणामे, बंध-

न भेद असंगे ॥ समय एक ऊरध गति जेह-
नी, ते सिद्ध समरूं रंगेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ७ ॥
निर्मल सिद्ध शिलाने ऊपर, जोयण एक लो-
कंत ॥ सादि अनंत तिहां स्थिति जेहनी, ते
सिद्ध प्रणमो संतरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ८ ॥ जा-
णे पण नशके कही पुरगुण, प्राकृत तेम गुण
जास ॥ उपमाविण नाणी भवमांहि, ते सिद्ध दि
यो उल्लासरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ९ ॥ ज्योतिसुं
ज्योति मिली जस अनुपम, विरमी सकल उपा
धि ॥ आतमराम रमापति समरो, ते सिद्ध स
हज समाधिरे ॥ न० ॥ सि०॥१० ॥ पंच आ-
चारजे सुधा पाले, मारग भाखे सांचुं ॥ ते आ
चारिज नमिए तेहसुं, प्रेम करीजे जाचुंरे ॥
न० ॥ सि० ॥ ११ ॥वर छत्रीश गुणे करी सोहे,
युगप्रधान जनमोहे ॥ जग बोहे नरहे खिणको
हे, सूरि नमूं ते जोहेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १२ ॥
नित अप्रमत्त धर्म उवएसे, नहि विकथान क-
षाय ॥ जेहने ते आचारिज नमिए, अकलुष अ
मल अमायरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १३ ॥ जे दिये
सारण वारण चोयण, पडिचोयण वलि जनने ॥

पटधारी गबथंन्न आचारज, ते मान्या मुनि मनेनेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १४ ॥ अच्छमिए जिनसूरज केवल, वंदीजे जगदीवो ॥ नुवन पदारथ प्रगट पटुते, आचारज चिरंजीवोरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १५ ॥ द्वादश अंग सज्ञाय करेते, पारग धारग तास ॥ सूत्र अर्थ विस्तार रसिकते, नमो उवज्ञाय उल्लासरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १६ ॥ अर्थ सूत्रने दान विन्नागे, आचारज उवज्ञाय ॥ नव त्रणे लहे जे शिव संपद, नमिए ते सुपसायरे ॥ न० ॥सि० ॥ १७ ॥ मुरख शिष्य निपाइजे प्रनु, पहाणने पल्लव आणे ॥ ते उवज्ञाय सकलजन पूजित, सूत्रअरथ सवि जाणेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १८ ॥ राजकुंवर सरखा गणचिंतक, आचारजपदयोग ॥ जे उवज्ञाय सदाते नमतां, नावे नवन्नय शोगरे ॥ न० ॥ सि० ॥ १९ ॥ वावनाचंदनरससम वयणे, अहित ताप सवि टाले ॥ ते उवज्ञाय नमीजे जेवली, जिनशासन उजूआलेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ २० ॥ जेम तरूफूले नमरो बेसे, पीडा तसन उपाय ॥ लइ रसने आतम संतोपे, तेम मुनि गोचरी जा-

थरे ॥ न० ॥ सि० ॥ २१ ॥ पंचेंद्रियनेजे नित्य जिते, पटकायक प्रतिपाल ॥संजम सत्तर प्रकारे आराधे, वंदु तेह दयालरे ॥ न० ॥ सि० ॥ २२ ॥ अढारसहस सिलांगना धोरी, अचल आचार चरित्र ॥ मूनि महंत जयणायुत वंदी, कीजे जन्म पवित्ररे ॥ न० ॥ सि ॥ २३ ॥ नवविध ब्रह्म गुप्ति जे पाले, बारसविह तप शूरा ॥ एहवा मुनि नमिए जो प्रगटे, पूरव पुण्य अंकुरारे ॥न०॥ सि० ॥ २४ ॥ सोनातणी परे परीक्षा दीसे, दिन दिन चढते वान॥संजम खप करता मूनि नमिए, देश काल अनुमानरे ॥ न० ॥ सि० ॥ २५ ॥ शुद्ध देव गुरु धर्म परीक्षा, सद्दहणा परिणाम॥जेह पामीजे तेह नमिजे, सम्यकदर्शन नामरे ॥ न० ॥ सि०॥ ॥२६॥मल उपशम क्षयउपशम क्षयथी, जेहोय त्रिविध अभंग॥सम्यगदर्शन तेह नमीजे, जिनधर्मे दृढ रंगरे ॥ न० ॥ सि० ॥ २७ ॥ पांच वार उपशमिये लहीजे, खय उवसमिय असंख ॥ एकवार क्षायकते सम्यक, दर्शन नमीए असंखरे॥ ॥ न० ॥ सि० ॥ २८ ॥ जेविण नाण प्रमाण नहोए, चारित्रतरु नवि फलियुं ॥ सुख निर्वाण,

न जेविण लहिए, समकितदर्शन वलियुंरे ॥न०॥
॥ सि० ॥ २९ ॥ सम्सठ बोलेजे अलंकरयुं, ज्ञा
न चारित्रनुं मूल ॥ समकितदर्शनते नित्त प्रण-
मु, शिवपंथे अनुकुलरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३० ॥
भक्ष अभक्ष्न जेविण लहिए, पेय अपेय विचा
र॥कृत्य अकृत्यन जेविण लहिए, ज्ञानते सकल आ
धाररे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३१ ॥ प्रथम ज्ञानने प
छी अहिंसा, श्रीसिद्धांते भाष्युं ॥ ज्ञानने वंदो,
ज्ञानमानंदो, ज्ञानीए शिवसुख चाख्युंरे ॥ भ० ॥
॥ सि० ॥ ३२ ॥ सकल क्रियानुं मूलज श्रद्धा,
तेहनुं मूल जे कहीए॥ तेह ज्ञान नित वंदीजे,
तेहविण कहो केम रहीएरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३३ ॥
पांच ज्ञानमांहे जेह सदागम, स्वपर प्रकशाक ते
ह ॥ दीपक परे त्रिभुवनउपकारी, वलि जेम र-
वि शशि मेहरे ॥ भ० ॥सि०॥ ३४ ॥ लोक ऊर्ध्व
अध तिर्यग ज्योतिष, वैमानिकने सिद्धि ॥ लोक-
अलोक प्रगट सवि जेहथी, ते ज्ञान मुज सुद्धिरे
॥ भ० ॥ सि० ॥ ३५ ॥ देशविरतिने सर्वविरति
जे, गृही यतिने अभिराम ॥ ते चारित्र जगत ज
यवंतुं, कीजे तास प्रणामरे ॥ भ० ॥ सि० ॥

॥ ३६ ॥ तृणपरे जे षटखंड सुख छांमी, चक्रव
र्ति पण वरियु ॥ ते चारित्र अक्षय सुख कार-
ण, तेमें मनमांहे धरियुंरे ॥ न० ॥ सि० ॥३७॥
हुआ रंक पण जेह आदरी, पूजित इंद्र नरिं-
दे अशरणशरण चरणते वंदू, पूरयूं ज्ञान आ-
नंदेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ३८ ॥ बारमास पर्याय जे
हने. अनुत्तरसुख अतिक्रमिए ॥ शुक्ल शुक्ल अ
भिजात्यते ऊपर, ते चारित्रने नमिएरे ॥ न० ॥
॥ सि० ॥ ३९ ॥ चयते आठ कर्मनो संचय, रि-
क्त करेंजे तेह ॥ चारित्र नाम निरुत्तिए भाष्युं,
ते वंदू गुणगेहरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ४० ॥ जाण-
तां त्रिहुं ज्ञाने संयुत्त, तेभव मुक्ति जिणंद ॥ जे
ह आदरे कर्म खपेवा, ते तप शिवतरु कंदरे ॥
न० ॥ सि० ॥ ४१ ॥ कर्म निकांचित पण क्षय
जाय, क्षमा सहितते करतां ॥ ते तप नमिए जे
ह दीपावे, जिनशासन उजमंतारे ॥ न० ॥ सि०
॥ ४२ ॥ आमोसही पमुहा बहु लब्धि, उपजे जा
स प्रभावे ॥ अष्ट महा सिध्धि नवनिधि प्रगटे,
नमीएते तप भावेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ४३ ॥ फल
शिव सुख महोटुं सुरनरवर, संपत्ति जेहनुं फूल

॥ ते तप सुरतरू सरिखुं वंदु, सम मकरंद अ मूलरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ४४ ॥ सर्व मंगलमांहे प हेलुं मंगल, वर्णवीए जेग्रंथे ॥ ते तपपद त्रिहुं-काल नमीजे, वरसहाय शिवपंथेरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ४५ ॥ इम नवपद थुणतो तिहां लीनो, हुउ तन्मय श्रीपाल ॥ सुजश विलासे चोथे खंमे, एह इगीयारमी ढालरे ॥ न० ॥ सि० ॥ ४६ ॥

॥ दोहरा ॥ इम नव पद थुणतो थको, ते ध्याने श्रीपाल ॥ पाम्यो पूरण आउपो, नवमो कल्प विशाल ॥ १ ॥ राणी मयणा प्रमुख सवि, माता पण शुभ ध्यान ॥ आउखे तिहां ऊपन्यां, सुख भोगवे विमान ॥ २ ॥ नर भव अंतर स्वर्गते, चार वार लहि सर्व ॥ नवमे भव शिव पामशे, गौतम कहे निगर्व ॥ ३ ॥ ते निसुणी श्रेणिक कहे, नव पद उलसित भाव ॥ अहो नवपदम हिमा वमो, एहे भवजलनाव ॥ ४ ॥ वलतुं गौ-तमगुरु कहे, एक एक पद भक्ति ॥ देवपाल मु ख सुख लह्यां, नवपद महिमा तहत्ति ॥ ५ ॥ किंबहुना मगधेश तुं, ए पद भक्ति प्रभाव ॥ होइश तीर्थंकर प्रथम, निश्चयए मन भाव ॥

॥ ६ ॥ गौतुमवचन सुणी इस्यां, उठ्यो मगध नरेंद ॥ वधामणी आवी तदा, आव्या वीर जिणंद ॥ ७ ॥ देवें समोवसरण रच्युं, कुसुमवृष्टि त्यां कीध ॥ अंबर गाजे दुंदुभि, वर अशोक सुप्रसिद्ध ॥८ ॥सिंहासने मांड्युं तिहां, चामर छत्र ढलंत॥दिव्य ध्वनि दिए देशना, प्रभु नामंडल वंत ॥ ९ ॥ वधामणी देइ वांदवा, आव्यो श्रेणिकराय॥वांदी वेठो परखदा, उचित थानके आय ॥१०॥श्रेणीक उद्देशी कहे, नवपदमहिमा वीर ॥ नवपदसेवे वहु भविक, पाम्या भवजल तीर ॥११॥ आराधनतुं मूल तस, आतमभाव अछेह ॥ तेणे नवपदछे आतमा, नवमांहे पद तेह ॥ १२ ॥ ध्येय समापति होय तव, ध्याता ध्यान प्रमाण॥ तेणे नवपद आतमा, जाणे कोइ सुजाण ॥१३॥ लेइ असंग क्रियावले,जस ध्याने जेणे सिद्धि॥तेणे तेहवुं पद अनुभव्युं, घटमां सकल समृद्धि ॥१४॥

ढाल वारमी ॥ स्वामिश्रीमंधर उपदेशे एदेशी ॥ अरिहंत पद ध्यातो थको, दव्वह गुण पज्जायरे ॥ भेद छेद करी आतमा, अरिहंतरूपी थायरे ॥ १ ॥ विर जिणेसर उपदेशे, सांभालजो

॥ ते तप सुरतरू सारिखुं वंदु, सम मकरंद अ मूलरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ४४ ॥ सर्व मंगलमांहे प हेलुं मंगल. वर्णवीए जेग्रंथे ॥ ते तपपद त्रिहुं-काल नमीजे, वरसहाय, शिवपंथेरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ४५ ॥ इम नवपद थुणतो तिहां लीनो, हुउ तन्मय श्रीपाल ॥ सुजश विलासे चोथे खंडे, एह इगीयारमी ढालरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ४६ ॥

दोहरा ॥ इम नव पद थुणतो थको, ते ध्याने श्रीपाल ॥ पाम्यो पूरण आउपो, नवमो कल्प विशाल ॥ १ ॥ राणी मयणा प्रमुख सवि, माता पण शुभ ध्यान॥आउखे तिहां ऊपन्यां, सुख भोगवे विमान ॥ २ ॥ नर भव अंतर स्वर्गते, चार वार लहि सर्व ॥ नवमे भव शिव पामशे, गौतम कहे निगर्व ॥ ३ ॥ ते निसुणी श्रेणिक कहे, नव पद उलसित भाव ॥ अहो नवपदम हिमा वडो, एवे भवजलनाव ॥ ४ ॥ वलतुं गौतमगुरु कहे, एक एक पद भक्ति ॥ देवपाल मु ख सुख लह्यां, नवपद्द महिमा तहत्ति ॥ ५ ॥ किंबहुना मगधेश तुं, ए पद्द भक्ति प्रभाव ॥ होइश तीर्थंकर प्रथम, निश्चयए मन भाव ॥

॥ ६ ॥ गौतुमवचन सुणी इस्यां, उठ्यो मगध नरेंद ॥ वधामणी आवी तदा, आव्या वीर जिणंद ॥ ७ ॥ देवें समोवसरण रच्यु, कुसुमवृष्टि त्यां कीध ॥ अंवर गाजे दुंदुन्नि, वर अशोक सुप्रसिद्ध ॥८ ॥सिंहासन मांड्युं तिहां, चामर छत्र ढलंत॥दिव्य ध्वनि दिए देशना, प्रनु नामरूलवंत॥ ९॥ वधामणी देइ वांदवा, आव्यो श्रेणिकराय॥वांदी वेठो परखदा, उचित थानकेआय ॥१०॥श्रेणीक उद्देशी कहे, नवपदमहिमा वीर॥ नवपदसेवे वहु नविक, पाम्या नवजल तीर॥११॥ आराधननुं मूल तस, आतमनाव अछेह ॥ तेणे नवपदछे आतमा, नवमांहे पद तेह ॥ १२ ॥ ध्येय समापत्ति होय तव, ध्याता ध्यान प्रमाण॥ तेणे नवपद आतमा, जाणे कोइ सुजाण ॥१३ ॥ लेइ असंग क्रियावले,जस ध्याने जेणे सिद्धि॥तेणे तेहवुं पद अनुनव्युं, घटमां सकल समृद्धि ॥१४॥

ढाल वारमी ॥ स्वामिश्रीमंधर उपदेशो एदेशी ॥ अरिहंत पद ध्यातो थको, दव्वह गुण पजायरे ॥ नेद छेद करी आतमा, अरिहंतरूपी थायरे ॥ १ ॥ विर जिणेसर उपदेशे, सांनालजो

चित्त लाइरे ॥ आतमध्याने आतमा, ऋद्धी मिले सवि आइरे ॥ वी॰ ॥ २ ॥ रूपातीत स्वभावजे, केवल दंसण नाणीरे ॥ ते ध्यातां निज आतमा, होए सिद्धगुण खाणीरे ॥वी॰॥३॥ ध्यातां आचारिज भला, माहामंत्र शुभ ध्यानीरे ॥ पंच प्रस्थाने आतमा, आचारिज होए प्राणीरे ॥ वी॰ ॥ ४ ॥ तप सज्झाए रत सदा, द्वादश अंगनो ध्यातारे ॥ उपाध्याय ए आतमा, जगबंधव जगभ्रातारे ॥ ॥ ५ ॥अप्रमत्ते जे नित रहे, नवि हरषे नवि शोचेरे ॥ साधु सुधाते आतमा, सुंमुंढे शुं लोचेरे ॥ वि॰ ॥ ६ ॥ सम संवेगादिक गुणा, क्षय उपशमजे आवेरे ॥ दर्शन तेहिज आतमा, शुं होए नाम धरावेरे ॥ वि॰ ॥ ७ ॥ ज्ञानावरणी जे कर्मछे, क्षय उपशम तस थायरे ॥ तो होए एहज आतमा, ज्ञान अबोधता जायरे ॥ वी॰ ॥ ॥ ८ ॥ जाणो चारित्र ते आतमा, निज स्वभावमां रमतोरे ॥ लेश्या शुद्ध अलंकर्यो, मोहवने नवि भमतोरे ॥ वी॰ ॥ ९ ॥ इच्छा रोधे संवरी, परिणति समता योगेरे ॥ तपते एहिज आतमा, वरते निजगुण भोगेरे ॥ वी॰ ॥ १० ॥ आग-

नोआगमतणो, भाव ते जाणो साचोरे ॥ आ
मभावे थिर होजो, परभावे मत राचोरे ॥ वि०
॥ ११ ॥ अष्ट सकल समृद्धिनी, घटमांही ऋद्धि
दाखीरे ॥ तेम नवपद ऋद्धि जाणजो, आतमराम
छे साखीरे ॥ वी० ॥ १२ ॥ योग असंखजे जिन
कह्या, नव पद मुख्यते जाणोरे ॥ तेहतणे अव
लंबने, आतमध्यान प्रमाणोरे ॥ वी० ॥ १३ ॥
ढाल बारमी एकही, चोथे खंडे पूरीरे ॥ वाणी
वाचक जशतणी, कोइ नये नअधूरीरे॥वी०॥१४॥
दोहरा ॥ वचनामृत जिनवीरनां, निशुणि श्रे
णिकभूप ॥ आनंदित पहोते घरे, ध्यातो शुद्ध
स्वरुप ॥ १ ॥ कुमतितिमिर सवि टालतो, वर्द्ध
मान जिनभाण ॥ भविक कमल पडिबोहतो, वि
हरे महियल जाण ॥ २ ॥ ए श्रीपाल नृपति क
था, नवपद महिमा विशाल ॥ भणे गुणेजे सां-
भले, तस घर मंगलमाल ॥ ३ ॥
ढाल तेरमी ॥ राग धनाश्री ॥ थुणिउ थुणिउरे
प्रभु तु सुरपति जिनथुणिउ एदेशी॥ तुठ्यो तुठ्यो
रे, मुज साहेब जगनो तुठ्यो ॥ ए श्रीपालनो रास
करंतां, ज्ञानअमृतरस वुठ्योरे ॥ मुज० ॥ १ ॥

तेतरिया एदेशी ॥ तपगछनंदन सुरतरु प्रगट्या, हीरविजय गुरुरायाजी ॥ अकबरशाहे जस उपदेशे, पडहअमार वजायाजी ॥ १ ॥ हेमसूरि जिनशासन मुद्राए, हेमसमान कहायाजी ॥ जाचो हीरो जेप्रभु होता, शासन सोह चढाया जी ॥ २ ॥ तास पट्टे पूर्वाचल उदयो, दिनकर तुल्य प्रतापीजी ॥ गंगाजल निर्मल जस कीर्ति, सघले जगमांहे व्यापीजी ॥ ३ ॥ शाह सभामांहे वाद करीने, जिनमत थिरता थापीजी॥ बहु आदर जस शाहे दीधो, बिरुद सवाइ आपीजी ॥ ४ श्री विजयदेवसूरि तस पटधर, उदया बहु गुणवंताजी ॥ जास नास दशदिशबे चावुं, जे महिमाए महंताजी ॥ ५ ॥ श्री विजय प्रभ तस पटधारी, सूरि प्रतापी गाजेजी ॥ एह रासनी रचना कीधी, सुंदर तेहने राजेजी ॥६॥ सूरि हीर गुरुनी बहु कीर्ति, कीर्तिविजय उवझायाजी ॥ ७ ॥ विद्या विनय विवेक विचक्षण, लक्षण लक्षित देह ज[illegible] सारथ, संगत सखर [illegible] सत्तर [illegible] वरसे,

संघतणा आग्रहथी मांड्यो, रास अधिक उल्ला सेजी ॥९॥ सार्द्ध सप्त शत गाथा विरची, पहा ताते सुरलोकेजी ॥ तेहना गुण गावेछे गोरी, मिली मिली, थोके थोकेजी ॥ १० ॥ तास विश्वासना जन तस पूरण, प्रेम पवित्र कहायाजी ॥ श्री-नयविजय-विबुधपय शेवक, सुजश विजय उ-वज्जयाजी ॥ ११ ॥ भाग थाकतो पूरण कीधो, तास वचन संकेतेजी ॥ तेणे वलि समकितदृष्टि जेनर, तेहतणे हित हेतेजी ॥ १२ ॥ जेनावं ए भणशे गणशे, तस घर मंगल मालाजी॥वंधुरसिंधु र सुदंर मंदिर, मणिमय झाकझमालाजी ॥ १३ ॥ देह सवल ससनेह परिच्छद, रंग अभंग रसा लाजी ॥ अनुक्रमे तेह महोदय पदवी, लेशे ज्ञान विशालाजी ॥ १४ ॥

इति श्रीमन्महोपाध्याय श्री कीर्तिविजयगणि शि ष्योपाध्याय श्री विनयविजयगणि विरचिते श्री श्रीपालचरित्रे प्राकृतप्रबंधे तन्मध्ये उपाध्याय श्रीयशोविजयगणिपूरिते चतुर्थखंडः ॥ संपूर्णम् ॥

समाप्त

पोथीया छपावणी छे तिणाग तपम ०

१ श्री जैनधर्म सि॰रात सार-पुस्तक किमत १। रुपया.
२ श्रीराम चारित्र किमत १ रुपया
३ चद राजाकी चोपाई किमत ०॥ १४ आणे
४. करकडू आदि च्यार राजाको रास किमत ०८ आणे.
५. भक्तामर किमत ०१ आणे
६ चद्रगुप्त राजाकी चोपाई किमत ०४ आणे
७ रतन कवरकी चोपाई किमत ०४ आणे.
८ अगड राजाको रास, किमत ०५ आणे
९ एलापुत्रकी चोपाई तथा, विजय शेठ विजया राणीको चोढालीया किमत ०१ आणे.
१० उत्तम चरित्र कुमारकी चोपाई किमत ०१ आणे
११ विविधपुजा छोटी तथा विंसस्थानकनी पुजा किमत ०४ आणे
१२ सिलोका सग्रह भाग १ ला, किमत ०१ आणे
१३ स्तवन सझाय समह भाग- २ जो किमत ०४ आणे
१४ अभय कुमारकोरास किमत ०१ आणे.
१५ नरसीमेताको माहरो किमत ०१ आणे
१६ विमल मेताको रास किमत ०१ आणे
१७ शील तीको रास किमत ०१ आणे
१८ वस्तुपाळ तेजपाळ को रास किमत ०१ आणे
१९ पन्नानीको मालो रास किमत ०२ आणे
२० रत्नपालको रास किमत ०१ आणे
२१ अष्टापदजी तथा समव सरण आदिक पुजाको समह किमत ०४ आणे
२२ शनिसरजीको चोपाई किमत ०२ आणे
२३ चोथ माताजीकी कथा किमत ०२ आणे
२४ कुमर पाल राजाको रास किमत १२ आणे
२५ श्रीभुवन भानु केवळीको रास किमत १२ आणे